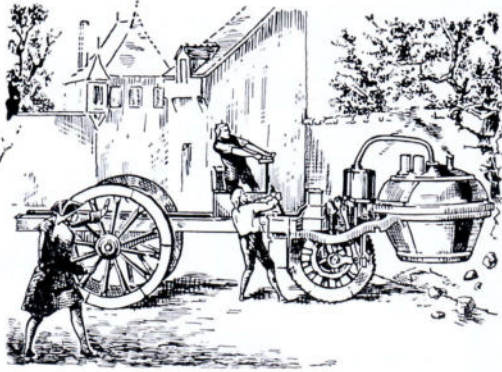

Rp.org_KB1959_09_Sept_Nr.01	_____	2
Rp.org_KB1959_10_Okt_Nr.02	_____	26
Rp.org_KB1959_11_Nov_Nr.03	_____	56
Rp.org_KB1959_12_Dec_Nr.04	_____	79

KORPSBLAD RIJKSPOLITIE

Belangrijke ontwikkelingen

de zelfbewegende stoomwagen van Cugnot

De eerste lamp en de phonograaf... komen op naam van het genie Edison.

BP... pionier van deze tijd!
Stelde een motorolie samen, die een uitkomst is voor iedere automobilist met hart voor het hart van z'n wagen!

een Amerikaanse Velocipède

Isaac Singer's... eerste naaimachine!

Bij de start

Toen mij enige maanden geleden de suggestie gedaan werd tot oprichting van een Korpsblad voor het Korps Rijkspolitie, werden bij mij uiteraard - behalve de aantrekkelijkheid van deze idee - ook bezwaren naar voren gebracht.

Deze bedenkingen betroffen dan voornamelijk de praktische uitvoerbaarheid ervan in verband met het feit dat de arbeid die er aan vastzit altijd weer neerkomt op enkele figuren, die „zwoegend” de taak waarvoor zij zich beschikbaar stellen moeten voortzetten.

Inderdaad gaat het dikwijls zo. Doch hoe dan ook, ons Korpsblad is er nu, dank zij de zwoegers. Ik wil het een gelukkig initiatief noemen, dat zo snel vorm heeft gekregen.

Bij een Korps met een organieke sterkte van bijna 7000 man behoort natuurlijk een Korpsblad.

Het zal op een behoorlijk peil moeten staan en ik hoop dat na de eerste kennismaking elk lid van ons Korps, - ook elke reservist dus -, zich op het blad zal abonneren.

Mogen vele bijdragen der leden bij de redactie binnenstromen als levenswater voor het blad, opdat er een tijdschrift komt waarvoor men iedere maand met verlangen uitzielt.

Werkt allen mede om het de redactie nu en in de toekomst zo gemakkelijk mogelijk te maken haar moeilijke doch schone taak te kunnen volbrengen.

De Algemeen Inspecteur van het Korps
de Inspecteur-Generaal der Rijkspolitie

Van de redactie-commissie

Bij de start van ons nieuwe Korpsblad, past een woord van de redactie zelf.

De samenstelling van de redactie kunt U in dit nummer vinden en het zal U daarbij opvallen, dat het bepaald niet de bedoeling is geweest om alleen daarbij officieren van het Korps de teugels in de hand te geven. De opbouw is, gezien de staf van contactmannen en correspondenten, pyramidevormig en U kunt daaruit concluderen, dat het een blad zal worden dat voor U en door U wordt samengesteld.

De redactiecommissie rekent dan ook op de volle medewerking van U allen, al bent U dan ook niet aangezocht als contactman of correspondent.

Dat ook een lid van de reserve-politie in de landelijke redactiecommissie zal worden opgenomen spreekt vanzelf.

Ik geloof niet dat ik moet uitweiden over de vraag hoe de inhoud er in de toekomst uit zal zien, dat is U al in de U toegezonden folder uiteengezet en bovendien is het toch zo, dat zo'n Korpsblad moet groeien en dat het pas op den duur een bepaalde gestalte krijgt.

Wij, redactiecommissieleden, zullen ons best doen om het iedere maand opnieuw aantrekkelijk te maken, en weten ons daarbij gesteund door de grote ijver en bekwaamheid van een beroepsjournalist. Uw aller medewerking kunnen wij echter desondanks niet missen.

Mogelijk, dat aan Uw verwachtingen, ten aanzien van het tijdstip van uitgave van het eerste nummer, niet geheel is voldaan - ook wij hadden de jonggeborene liever eerder het levenslicht willen doen aanschouwen - doch de technische moeilijkheden vóór de start waren van dien aard (adresering, P.T.T., postbundeling, adresplaatjes enz.) dat wij bij eerdere uitgave niet een volwaardig kind, doch slechts een couveuse-baby ter wereld gebracht zouden hebben.

Het kind is er nu, en wees er gelukkig en wijs mee. Zorg ervoor dat het vele, vele zorgzame ouders krijgt. Ziet de gebreken maar vooral ook de goede dingen. Probeer het door gezamenlijke steun te brengen op een niveau waar het thuis behoort, opdat wij met trots kunnen wijzen naar deze nieuw geborene, ons Korpsblad Rijkspolitie.

G. van Dijk

KORPSBLAD RIJKSPOLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de redactie-commissie, samengesteld door de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie

★

Redactie-commissie:

Majoor G. van Dijk te Heerenveen
Luitenant A. C. Vogel
te 's-Gravenhage
Luitenant W. F. K. J. F. Frackers
te 's-Gravenhage
Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen te Nijmegen
Wachtmeester 1e klas
E. de Heus te Ulestraten-L.

★

Uitgave

Schaafsma en Brouwer
Postbus 10 — Dokkum
Telefoon 0 5190-2321 - Giro 833111

Abonnementsprijs f 3.50 per jaar

★

Advertenties:

Postbus 10 — Dokkum
Telefoon 0 5190-2321 - Giro 833111

★

1e JAARGANG

No. 1 — September 1959

★

INHOUD

Bij de start	1
Van de redactie-commissie	2
Reorganisatie Verkeersgroepen	3
PH-Pol spoorde „dief" op ten aanschouwe van 5000 kinderen	6
Vraag en Aanbod	7
Hulpvaardige Rijkspolitiemannen in Hindeloopen	8
Rijkspolitiemannen als „comité van ontvangst" voor 3 bankrovers	10
Ontmoeting op de „Grasheuvel"	12
Politie in Suriname	14
Groeiend bezoek aan de wadeneilanden geeft Rijkspolitie veel werk	18
Correspondenten/contactmannen	19
„Operatie Bloembol"	20
Ook voor Reserve Rijkspolitie	22
Met de Rijkspolitie in Zeeuws-Vlaanderen op wolvenjacht	23
Enkele mutaties/Foto-wedstrijd	25
Kinderrubriek	26
Personalia	27

Foto omslag:

Wmr. J. Kuyper v. d. verkeersgroep
Leiden tijdens het Bloemencorso

Ingrijpende reorganisatie van de verkeersgroepen van het Korps Rijkspolitie begint nog dit jaar

„T.P.W.“ unieke verschijning op de Nederlandse wegen

Nog dit jaar zal worden begonnen met een ingrijpende reorganisatie van de verkeersgroepen van het Korps Rijkspolitie. De vervolmaking en aanpassing van deze groepen zal in 1961 worden voltooid en houdt niet alleen in, dat de totale sterkte van de verkeersgroepen, van ruim 500 man met 10 tot 31 man per groep, zal worden verdubbeld en derhalve ruim 1000 man zal omvatten met 14 tot 80 man per groep, maar dit alles betekent tevens, dat er nieuw materieel op de weg zal komen, waarbij de nieuwe Technische Patrouillewagens, oftewel de „T.P.W.“, bepaald een naar west-Europese begrippen gerekend, sensationele verschijning op de Nederlandse wegen zal vormen.

Dit alles is de korte samenvatting van een onderhoud dat wij hadden met de majoor W. H. van Ballegooijen De Jong, Hoofd Bureau Verkeerszaken van de Algemene Inspectie van het Korps Rijkspolitie, die ons hierbij tevens de bijzonder interessante feiten omtrent deze reorganisatie uit de doeken deed.

Surveillance werd sluitpost

Het ligt voor de hand, dat vooral in het westen van het land, waar de verkeersdichtheid enerzijds en de onderbezetting van de verkeersgroepen anderzijds het grootst zijn, de sterkste uitbreiding zal plaats vinden. Het is vooral tengevolge van de verkeersdichtheid en de sterke uitbreiding van de werkzaamheden van de verkeersgroepen, dat de surveillance op de grote wegen in het gedrang dreigde te komen. En de verkeerssurveillance, zowel overdag als 's nachts, vormt een van de belangrijkste taken van de verkeersgroepen, zulks uiteraard met het verrichten van technische on-

derzoeken aan motorrijtuigen en controles zonder meer of activiteiten bij aanrijdingen. Dit alles om van begeleidingen en daarmee verband houdende verkeersregelingen bij officiële bezoeken, zoals kort geleden bij dat van de Sjah van Iran of van

Koning Boudewijn van België, maar niet eens te spreken, want die vormen nog een hoofdstuk apart, evenals de assistentieverlening aan de gewone groepen, het onderzoeken van verkeerssituaties, het uitbrengen van verkeersadviezen en de gebruikelijke werkzaamheden zoals administratie, plantondiensten, onderhoud van materieel, cursussen, sport en wat dies meer zij. Tot nu toe werden al deze werkzaamheden, die men eenvoudig niet achterwege kan laten, uitgevoerd en wat er dan nog aan tijd en manschappen overbleef, was beschikbaar voor de surveillance, die dus de sluitpost was bij het uitmaken van de dienst, met als gevolg, dat veelvuldig van een niet verantwoorde surveillance op de grote wegen kon worden gesproken.

Verbetering

Weliswaar werd enige jaren geleden al verbetering verkregen door invoering van de bekende Regionale Verkeerssurveillance, doch mede in verband met de toename van de verkeersintensiteit kon hiermee geen blijvende oplossing worden bereikt.

Nieuw systeem

„Daarom is, aldus de majoor Van Ballegooijen De Jong, „gezocht naar een systeem om de surveillance los te maken van alle overige werkzaamheden van de verkeersgroepen. Daartoe zullen nu in een tijdsverloop van de nog resterende maanden

Dank zij een onderhoud, dat wij mochten hebben met de majoor W. H. v. Ballegooijen De Jong, Hoofd Bureau Verkeerszaken van de Algemene Inspectie van het Korps Rijkspolitie, zijn wij in staat reeds in het eerste nummer van het Korpsblad, het zo belangrijke nieuws over de reorganisatie van de verkeersgroepen, te publiceren. Dit nieuws is van dermate groot belang, dat wij het verantwoord achten, om in verband met het hierdoor ontstane plaatsgebrek, enkele andere rubrieken te laten vervallen.

Experiment met de witte nappatex-motoroverall, die in de toekomst misschien gedragen zal worden bij speciale diensten

Dit is een van de nieuwste Fords, die tot het opvallend materieel behoort

van dit jaar en voorts in 1960 en 1961 de taken van de verkeersgroepen worden ingedeeld in drie categorieën: A, B en C.

Categorie A

De categorie A zal de surveillance met opvallend materieel op de belangrijkste interlocale wegen omvatten. Die wegen, welke worden aangewezen door de Algemeen Inspecteur, worden verdeeld in surveillancetrajecten van omstreeks vijftig kilometer, die niet gebonden zijn aan de grenzen van de districten. Een traject zal nooit door meer dan een verkeersgroep worden bestreken. Het streven is er echter wel op gericht, dat ieder traject van 7 tot 23 uur wordt bereden.

Categorie B

De categorie B betreft de surveillance overdag met onopvallend materieel op de daartoe, eveneens door de Algemeen Inspecteur, voorgeschreven wegen, alsmede de nachtsurveillance op alle wegen. De wegen voor de surveillance overdag hebben ook wel een interlocaal karakter, doch tevens een meer locale betekenis. De verkeersintensiteit op deze wegen zal overwegend lager zijn dan op de wegen van de categorie A. Bij de surveillance met betrekking tot de categorie B worden de districtsgrenzen wel in acht genomen.

Alle overige wegen vallen overdag onder rechtstreeks toezicht van de gewone groepen. 's Nachts valt de nachtsurveillance ook onder de categorie B. Deze surveillance omvat alle wegen. Hiervoor wordt het land verdeeld in zevenenzestig bewakingsgebieden.

Auto's, die tot het onopvallend bewakingsmaterieel worden gerekend

Categorie C

Rest ons nog bij de samenvatting van dit alles, de categorie C, die alle overige werkzaamheden, zoals bureaudienst, administratie, assistentieverlening en wat dies meer zij en vooral ook het instellen van technische onderzoeken omvat, die tot nu toe verricht zijn door bemiddeling van surveillance-auto's, welke zich in feite niet lenen voor het meenemen van technische hulpmiddelen. Hierbij was een ander nadeel, dat bij deze werkwijze de surveillance te lang werd onderbroken en niet in de laatste plaats, dat het te lang duurde voor men de plaats van een aanrijding kon bereiken. Om op dit punt tot een betere regeling te komen, is besloten tot het instellen van een soort mobiele-postensysteem in de vorm van speciale technische patrouillewagens, die zich zullen bevinden in kringen welke gevormd zijn met inachtneming van het wegennet, de verkeersintensiteit en de ongevalcijfers van deze gebieden, waarbij vooral is gelet op een zo groot mogelijke bewegelijkheid, vooral in deze kringen onderling.

De „T.P.W.”

De Technische patrouillewagen is bepaald een unicum. Deze naam is gekozen omdat deze wagen in de eerste plaats bestemd is voor technische onderzoeken en zo moest bij de naamgeving het woord „Technisch” wel vooropgaan. Aangezien deze wagen uiteraard ook de surveillance dient en dus patrouilleert, is het verder een patrouillewagen, die dan ook prompt de naam Technische patrouillewagen heeft gekregen, waarmee dan tegelijk de nieuwe afkorting „T.P.W.”, zijn intrede doet in het Korps Rijkspolitie. Wanneer de gehele reorganisatie voltrokken is, zullen 63 van deze wagens in het algemeen van 7 tot 23 uur in bedrijf zijn in evenzovele kringen. De grenzen van deze kringen zijn in de eerste plaats geografische, zoals rivieren en wegen, waarbij zo mogelijk belangrijke wegen veelal de grens tussen twee kringen zullen uitmaken, hetgeen betekent, dat de districtsgrenzen niet altijd in acht worden genomen. Voorts zijn de kringen niet altijd evengroot. Ze worden namelijk kleiner naarmate in een bepaald gebied meer ongevallen plegen te gebeuren. Er wordt naar gestreefd, dat de T.P.W.'s na een oproep per mobilfoon in uiterlijk vijftien à twintig minuten op de plaats van de aanrijding kunnen zijn.

Het kan uiteraard voorkomen, dat een T.P.W. na een oproep niet naar een aanrijding kan, omdat de „bemanning” juist bezig is met een andere aanrijding, maar in dat geval kan de T.P.W. uit een aangrenzende kring snel ter plaatse zijn”, aldus majoor Van Ballegooijen De Jong, die voorts nog uiteenzette, waarom voor de T.P.W.'s de keuze

is gevallen op de Citroënbestelauto 1500. „Dat is gebeurd omdat deze wagen een lage laadvloer heeft, een grote inwendige hoogte, voldoende ruimte voor technische hulpmiddelen en voor het plaatsen van een tafel met stoeltjes ten behoeve van administratief werk of het afnemen van verhooren”, aldus de majoor. „Behalve een grote verscheidenheid aan technische hulpmiddelen en obstakelmateriaal, is de wagen ook uitgerust met een lichtaggregaat voor de stroomlevering aan mobilfoon en verlichtingsapparatuur en vele andere zaken.”

Met deze reorganisatie en de T.P.W., (met witte en blauwe banen beschilderd), zal de taak van de groeiende verkeersgroepen worden aangepast aan de eisen des tijds. Internationaal gezien is het nieuwe systeem uniek, hetgeen ook wel blijkt uit het feit, dat de majoor Van Ballegooijen De Jong hiervoor een bijzonder geïnteresseerd gehoor zal vinden tijdens een inleiding, die hij hierover zal houden op het tweede internationale verkeerspolitie-congres dat deze week in Essen wordt gehouden.

Rond de geboorte van de T.P.W.

Hoe eigenlijk de T.P.W. tot stand is gekomen, vormt een verhaal op zichzelf. Wie meent, dat het hier gewoon is gegaan om de aankoop van een bestelwagen, waar wat materiaal „in gesmakt” wordt en waar een paar aardige kleurtjes op geschilderd, is er naast. Er is eerst gezocht naar een auto die aan de te stellen eisen kon voldoen en zelfs dat viel niet mee. Tenslotte viel de keus op de Citroën 1500. En daarmee begon het pas goed, want die wagen moest worden ingericht overeenkomstig de praktijk. Daartoe is bij het Bureau Verkeerszaken aangetrokken de opperwachtmeester J. de Groot, van de Verkeersgroep Doetinchem, die niet alleen zeer geroutineerd is in verkeerswerkzaamheden, maar bovendien een ervaren tekenaar is. Die heeft kaarten getekend, totdat hij zelf bijna niet meer wist hoeveel, en daarnaast was hij als praktisch verkeersman direct betrokken bij de inrichting van de T.P.W. Hij maakte alle tekeningen voor de kasten en laden, waarin het materieel rammelvrij opgeborgen moet worden. Dat daarbij ook rekening gehouden moest worden met een goede gewichtsverdeling, maakte de zaak alleen maar meer gecompliceerd.

Dank zij het uitstekende samenspel van o.m. het Bureau Verkeerszaken, de Inspecteur Motormaterieel, de Politie Technische Dienst en de Politie Verbindingsdienst kwam de T.P.W. tot stand.

Het resultaat is er naar.

Dit is de eerste foto van de T.P.W. oftewel de Technische patrouille-wagen, die talrijke mogelijkheden biedt en een unieke verschijning op de Nederlandse wegen zal zijn.

Het interieur van de Technische Patrouille-Wagen. Een uiterst doelmatige indeling en een grote hoeveelheid technische apparatuur.

De T.P.W.-inhoud bestaat o.m. uit:

Complete fotografische apparatuur. Wegafzettingen- en obstakelmateriaal, waaronder rubberkegels, hand- en signaallampen.

Verkeerstechnisch materiaal, zoals: Tapley-meter, wioldrukmeter, grijze schijf, een uitgebreide luchtdrukremtestapparatuur, remspoormeetapparaten, uitdeukapparaat enz.

Een zeer uitgebreide set gereedschappen, een werkbank met bankschroefje.

Een schrijfbureau en schrijfmachine en div. administratieve benodigdheden.

Een volledige EHBO-uitrusting.

Dreg. Watertank.

In het voertuig is ingebouwd een licht-aggregaat, waardoor het mogelijk is om te allen tijde en waar ook een eigen stroomvoorziening te verzorgen.

Dit zal vooral op het platteland een uitkomst zijn.

Op het dak van het voertuig zijn enkele statieven aanwezig waaraan breedstralers kunnen worden bevestigd.

Ook is 100 m verlengsnoer aanwezig.

Vanzelfsprekend zijn alle T.P.W.'s uitgerust met mobilfoonapparatuur.

Nauwer contact met de jeugd

P.H.-POL spoorde ‚dief‘ op ten aanschouwe van 5.000 kinderen

Succesvol optreden van Dienst Luchtvaart op vliegfeest te Hilversum

„Op een zeker moment wisten we, dat het Korps Rijkspolitie eer. Dienst Luchtvaart heeft, en hoewel wij nauwelijks durfden hopen, hebben wij toch een verzoek om medewerking gedaan en met succes. „Dit is uniek,“ zei de heer J. Veenstra van de afdeling publiciteit van de Shell. En hij had helemaal gelijk ook. Het opereren van de Auster PH-Pol bij een dergelijke gelegenheid was een primeur, een unicum, dat een succes is geworden. „Dat wisten jullie niet hè,“ zei dus de heer Zandvliet, „maar daar gaan ze, met het vliegtuig van de Rijkspolitie.“ En inderdaad, de jeugd wist het tot dat moment niet en vele ouderen evenmin.

Opsporing „dief“

De R.P.-200 was in een bijzonder aardig bedacht spel door de gemeentepolitie van Hilversum ingeschakeld om een dief, die kort tevoren uit een politie-auto was ontsnapt, vanuit de lucht op te sporen. Via de mobilofoon kwamen de meldingen feilloos door. De R.P.-200, welke hebben de heren Verdellen en Van der Spek zelden de afbrenging van een opdracht zo op een presenteerblaadje gekregen. De „dief“ was (om niet op te vallen) gekleed in een flia shirt en stormde het vliegveld op. De R.P.-200 gaf de melding prompt door. Er ontstond een worsteling tussen een toegesnelde rijkspoli-

„Dat hadden jullie niet gedacht hè, dat er ook Rijkspolitie in de lucht is.“ Dit zei op 23 mei de (terecht) zeer bekende commentator van vliegfeesten, de heer J. Zandvliet op het zonovergoten Hilversumse vliegveld, terwijl de Auster R.P. 200 van de Dienst Luchtvaart van het Korps Rijkspolitie, bemand met de opperwachtmeester J. H. Verdellen en de wachtmeester te klas A. J. van der Spek, schommelend tegen een felle wind, hoogte kreeg. De stem van de heer Zandvliet klonk via luidsprekers door tot de gespitste oren van naar schatting omstreeks vijfduizend kinderen van schoolrijp tot vijftien jaar en honderden volwassenen, die uit vele windrichtingen waren gekomen om langs de lijnen van Hilversums vliegveld het jeugdvliefteest gade te slaan, dat de Shell-junior Club hier organiseerde, zulks in samenwerking met de Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Luchtvaart en met medewerking van onder meer het Korps Rijkspolitie.

De opperwachtmeester J. H. Verdellen (rechts) en de wachtmeester 1e klas A. J. van der Spek zoals zij zo dikwijls samen in de cockpit van de PH-POL zitten, ditmaal om een „dief” op te sporen met behulp van radiografisch contact.

tieman, maar het tafereel was in die zin uit het leven gegrepen, dat de „dief” hulp kreeg van derden, ditmaal zelfs al zeer drastisch. Plotseling verscheen een „Djinn”-helikopter, waarin de „dief” ontsnapte. Enfin, tenslotte werd de misdadiger toch overmeesterd na een goed radiografisch samenspel tussen politie in de lucht en te land.

Meer dan kijkspel

Dit alles was niet alleen een aardig kijkspel in het raam van dit vliegfeest, waarop bij de veelsoortige demonstraties met kleinere vliegtuigen onder meer het voorvliegen van en het stunts met de Nederlandse helikopter „Kolibrif” zeer veel bewondering oogstte. Het optreden van de PH-Pol was meer. Het vliegen over de zee-armen in Zeeland om robben te tellen of over de Waddenzee, het vliegen over rijkswegen en verkeersknooppunten om de opstoppingen te signaleren of te voorspellen, of om ongelukken te melden, opdat de gronddiensten met de meest bekwame spoed kunnen ingrijpen; dat alles is voor de mannen van de Dienst Luchtvaart al gewone zaak geworden.

„Dit is weer eens wat anders”, zeiden ze. En dat was het; dit was nauwer contact met de jeugd en bij nauwer contact begint vaak beter begrip en populariteit, twee dingen, die in het

leven zo niet onontbeerlijk, dan toch prettige omstandigheden zijn. Hiertoe heeft het optreden van de Rijkspolitie bij dit vliegfeest stellig bijgedragen, het optreden in de lucht en later dat op de grond, toen de heren Verdellen en Van der Spek een aantal jongeren de oude trouwe en onmisbare PH-Pol nog eens van dichtbij hebben laten zien . . .

Onder de duizenden toeschouwers bij het Hilversumse vliegfeest, merkten wij ook op het hoofd van het Korps Gewapende Politie in Suriname, de heer J. Douglas met zijn gezin en de Territoriaal Inspecteur te Amsterdam, de kolonel E. Meijer.

VRAAG EN AANBOD

Vraag en aanbod spelen in deze wereld een rol van de eerste orde en aangezien iedereen op z'n tijd iets nodig heeft ofwel: iets weg te geven, te ruilen te verkopen en wat dies meer zij, waarbij een kleine advertentie een goede hulp kan zijn, mag een rubriek „Vraag en aanbod” in ons Korpsblad niet ontbreken.

Te beginnen met het komende nummer zal daarom maandelijks een dergelijke rubriek voor kleine advertenties worden opgenomen, waarin rijp en groen ofwel: alles wat maar mogelijk is, te ruil, te koop of te geef kan worden aangeboden en waarin voortvrees alles wat men zich maar denken kan, gevraagd kan worden.

Teneinde het levendige karakter van een dergelijke rubriek niet direct om hals te brengen, zijn evenwel leerboeken en uniformkledingstukken als voorwerpen van „handel” via deze rubriek uitgesloten.

Om praktische redenen kan de redactie geen bemoeienis met of verantwoordelijkheid voor deze rubriek of daaruit voortvloeiende vraagstukken hebben.

De advertenties mogen ten hoogste 30 woorden omvatten, inclusief het adres van de inzender, en dienen met de administratiekosten van twee kwartjes (te voldoen in postzegels) vóór de vijftiende van iedere maand te worden gezonden aan:

Uitgeverij Schaafsma & Brouwer
afd. administratie Korpsblad
Rijkspolitie, Postbus 10, Dokkum

Hulpvaardige rijkspolitie in - naar betere toekomst strevend -

HINDELOOPEN

Friesland heeft elf steden, dat is genoegzaam bekend, al was het alleen maar door de elfstedentochten per schaats (dit jaar officieel precies een halve eeuw oud), door elfstedentochten per auto, motor, bromfiets en te voet. Maar, wanneer het niet snel verandert, heeft Friesland eerlang slechts tien steden over, want het kleine Hindeloopen op de eenzame landtong aan de Friese IJsselmeerkust, is van een welvarende Hanzestad in het verleden, geworden tot een eenzaam en vergeten beeldschoon stiefkind onder de Friese elf.

Burgemeester A. Atema, de raad, de Hindelooper Vereniging voor Vreemdelingenverkeer en trouwens heel Hindeloopen, vinden dat er een eind moet komen aan de aftakeling. Het aantal inwoners van deze stad is teruggelopen van omstreeks tweeduizend tot 845 zielen. In de na-oorlogse jaren daalde het inwonertal zelfs met 10,2 %. De werkloosheid steeg er met 5,6 % van de manlijke beroepsbevolking en de jongeren blijven wegtrekken, omdat er in de oude verstilde Hanzestad geen werk en geen brood meer voor hen is.

..... Niet alleen plichtsgetrouw, maar ook hulpvaardig

vreemdelingenverkeer en industrievestiging.

Als goed begin heeft Hindeloopen een feestweek georganiseerd als inzet van een naar men hoopt druk seizoen, een feestweek, compleet met mannen en vrouwen in Hindelooper costume, met een vlieg-

op de zeedijk bij Hindeloopen, terwijl het vliegfeest in volle gang was de wachtmeesters eerste klasse M. Alberts, G. H. K. Woltjer en K. Lubberts, alsmede de wachtmeester M. Bosma, die Hindeloopen een handje hielpen om alle activiteiten zo goed mogelijk tot z'n recht te laten komen.

Toeristen moeten er toe bijdragen dat Friesland 11 steden houdt

Om deze nogal zorgelijke redenen is in Hindeloopen een aantal activiteiten ontplooid om de aandacht te trekken, de aandacht van toeristen en ook van industriëlen, voor zover die ernaar hunkeren een filiaal of een nieuw bedrijf te stichten. Dit worden namelijk de enige mogelijkheden voor de oude Hanzestad geacht:

met, inclusief overgierende straatjagers en stuntende Beechcrafts, die de aanloop moest zijn voor een sprong naar een betere toekomst.

Bij de inzet van deze activiteiten bleek één man van ons Korps Rijkspolitie te weinig om de drukte in goede banen te houden en zo ontmoeten wij

Het is niet bij een vliegfeest gebleven, verre van dat. In Hindeloopen museum, de Hidde Nijland Stichting, die dit jaar precies veertig jaar oud is, werd onder de titel „De muze van Hindeloopen” een expositie ingericht van Hindelooper volkskunst en van de rijke Hindelooper klederdracht. De tentoonstelling is tot 15 oktober geopend.

In 1912 schonk de verzamelaar Hidde Nijland, geboren te Leeuwarden, jaren inwoner van Dordrecht en overleden

Het Korps Rijkspolitie was (uiteraard) bij de feesten, die het begin waren van Hindeloopen's streven naar meer toekomstmogelijkheden. Van rechts naar links: Wmr. 1e kl. K. Lubberts, de Wmr. M. Bosma en de Wmrs. 1e kl. M. Alberts en G. H. K. Woltjer.

in 1931 te Den Haag, de man die niet alleen Hindelooper kunst verzamelde, maar ook al omstreeks 1890 de toen nog als waardeloos beschouwde tekeningen van Vincent van Gogh kocht, zijn hele Hindelooper bezit aan de stad van herkomst. Dat feit was aanleiding om in het voormalige, zeventiende-eeuwse raadhuis een museum te stichten, dat de naam van Hidde Nijland kreeg. Niet alleen in dit museum zijn overigens deze zomer de fraaie Hindelooper klederdrachten te zien, die een tastbare herinnering vormen aan de tijd, toen Hindeloopen nog een bloeiende Hanzestad was, de tijd waarin men de duurste stoffen kocht voor de fraaiste klederdracht, die men ooit rond het IJsselmeer zag, toen men de huizen rijk versierde met beschilderde meubels en betimmeringen. Vandaag de dag brengt de oude klederdracht, gezien naar toeristische maatstaven, voor het eerst geld op.

Er gaan soms vrouwen langs de oude waag en de leugenbank bij de haven, waarin dit jaar voor het eerst plezierbo-

ten liggen voor toeristen. Er gaan mannen in Hindelooper dracht langs de haven, waarbij nu een scheepswerf wordt ingericht, die naast een handwerkbedrijf voor Hindelooper meubels en een pottenbakkerij de enige industrie van Hindeloopen zal vormen.

En de vreemdelingen vinden het allemaal zo wonderschoon, zo schilderachtig en elegant.

Als er nu maar veel toeristen komen, is Hindeloopen in eerste aanleg tevreden, even tevreden als de twee dames in Hindelooper dracht, toen zij door plichtsgetrouwe en hulpvaardige leden van ons Korps Rijkspolitie werden geassisteerd om van de steile helling van de zeedijk af te dalen naar de bazaltglooiing aan de dijkvoet, vandeene een foto-graaf in de gelegenheid te stellen een voor deze tijd bijna sprookjesachtig terrein vast te leggen. En is het te verwonderen, dat de hulpvaardigheid van het Korps Rijkspolitie op de Hindelooper zeedijk op bijgaand uniek plaatje aan de vergetelheid is ont-rukt?

Maasland

Kort geleden heeft de rechtbank te Rotterdam drie goede bekenden van de politie veroordeeld tot respectievelijk 3 jaar, 2½ jaar en 1 jaar gevangenisstraf met aftrek.

De behandeling van deze zaak vormde de slotacte van een geschiedenis, die een detective-spel zou kunnen zijn, ware het niet, dat het allemaal helemaal echt gebeurd is: de overval op de Boerenleenbank te Maasland, waarover inmiddels veel gesproken en geschreven is, al was het alleen maar, omdat leden van het Korps Rijkspolitie, hier een zo bijzonder succesvolle rol bij speelden, door te fungeren als „comité van ontvangst” voor twee bankrovers, die dan ook met veel „warmte” werden ingehaald. Deze geschiedenis, een van de glorieus histories uit de annalen van het Korps Rijkspolitie, is stellig dermate de moeite waard, dat wij onze lezers hierbij het „ware verhaal” van de overval op de Boerenleenbank van het stille Maasland afdrucken, geschreven door de wachtmeester 1e klasse J. van der Heide te 's-Gravenhage.

Rijkspolitiemannen fungeerden in Maasland als „comité van ontvangst” voor drie bankrovers

★

door J. VAN DER HEIDE, 's-Gravenhage

In het begin van dit jaar, toen ons land wekenlang voor de buitenwereld vrijwel onvindbaar was, door een dichte mist, die mensen, dieren en dingen verborg in eindeloze, vuile sluiers; in die tijd kwamen drie ongere mannen, goede bekenden van de politie bijeen in een café in een van de grote steden in het Westen van ons land, om plannen te beramen voor het slaan van een grote slag, plannen om in één klap rijk te worden. Zij wisten, dat de Coöperatieve Boerenleenbank te Maasland, een rustig plaatsje ten Noorden van Maassluis, op sommige dagen een som geld bevatte, die de moeite waard was. De vraag, hoe de kluis geopend moest worden, vormde nog een probleem, maar de drie mannen dachten tenslotte, dat de inwonende kassier, die nog maar kort was getrouwd, na enige „zachte aandrang” wel medewerking zou willen verlenen. Zo begon de geschiedenis van Maasland, die in ruime kring de nodige aandacht heeft getrokken, en die, ook al is de mist over ons land en dus ook over Maasland reeds lang opgetrokken en vergeten, toch zeer de moeite waard blijft.

Op een van die mistige avonden had de nijvere bevolking van Maasland zich zoals gewoonlijk al vroeg te bed begeven. Het was zeer stil op de toch al niet drukke wegen van Maasland. Een enkele laatkomer zocht zijn weg door de mist en wenste, dat hij die avond niet van huis was gegaan. Alleen over de rijksweg Den Haag-Vlaardingen, die dicht langs Maasland leidt, doken auto's op uit de mist en verdwenen daarin weer. Ook de laatste bus was al gepasseerd en dat was — zoals voor elk plattelandsdorp — het teken dat de nacht bezit genomen had van de wereld.

Rustig?

Maasland leek volkomen rustig, iedereen sliet. Nee, niet iedereen: een stel wakere mannen wreef zich de slaap uit de ogen en hield zich paraat om het bezit van de gemeenschap te beschermen. Welk bezit? Een ingewijde had u daar meer van kunnen vertellen, bijvoorbeeld zo: „Ziet U dat merkwaardig gevormde gebouw daar? Daarin is nu de Boerenleenbank van Maasland gevestigd. Het is eigenlijk geen bankgebouw, maar een oude school. Een beveiliging, zo-

als banken meestal hebben, ontbreekt hier geheel

Vele ramen van dit gebouw worden slechts met de ouderwetse raampen gesloten. En wist U, maar dat mag U niet aan anderen vertellen, dat er verschillende van die pennen zoek zijn, zodat er ramen bij zijn, die in het geheel niet vergrendeld zijn. . . ? Het ziet er aan de buitenkant nogal vredig uit, vindt U niet?

Alle lichten zijn uit en er is geen levend wezen te bekennen. Maar laat U niet misleiden. Binnen zitten een stuk of acht rijkspolitiemannen. Het is de rijkspolitie namelijk bekend geworden, dat kort geleden enige mannen zich op wat men noemt „zeer verdachte wijze” bij dit gebouw ophielden. En nu verwacht men, dat ze op een geschikte nacht zullen terugkomen om de bank te beroven. Twee stoere politiemannen liggen nu, met een pyjama over hun uniform aangetrokken, in het bed van de kassier en zijn vrouw. Bovendien zijn er in de verschillende vertrekken van het gebouw andere mannen van de rijkspolitie aanwezig om de heren eventuele vlucht te beletten.

Rondom het bankgebouw zijn ook nog posten uitgezet, die de gangen van de eventuele rovers

buiten het gebouw nauwkeurig volgen en tot taak hebben een — bijna niet voor mogelijk te houden — ontvluchting uit het gebouw tegen te gaan en bovendien eventuele „uitkijkers” in de kraag te grijpen. Denk niet, dat al deze mannen, bij elkaar een stuk of achttien, deze nacht voor het eerst hier zitten. Het is hun zevende of achtste nacht. En ze blijven overtuigd, dat de bende zal komen, want reeds twee maal zijn de adspirant-rovers gesignaleerd, maar beide keren trokken ze zich op het laatste ogenblik terug. Dat waren spannende ogenblikken. Denkt U zich even in de plaats van die politiemann, die aan de ene kant van de deur staat en door een spleetje via het deurraampje de mannen aan de andere kant (buitenkant) van diezelfde deur ziet staan, met elkaar overleggende: zullen we naar binnen gaan of niet Of gaat U eens in het kassiersbed liggen (in gedachten althans) op de plaats van een van die twee politiemannen. Wat zullen de rovers doen? Hebben ze wapens bij zich? Zullen ze geweld gebruiken?

Degelijke voorbereiding

Laten we nog eens een kijkje gaan nemen bij de buitenposten. Als U goed kijkt, maar dan moet U er wel dicht bij staan, dan ziet U daar een donkergekleurde personenauto staan, bijna geheel verscholen in een ommuurde zandopslagplaats van de Rijkswaterstaat. Deze auto is zo kunstig weggezet, dat U hem op enige meters afstand beslist niet ziet staan.

In de wagen zitten twee mannen. Ze hebben een prima uitzicht op de rijksweg Den Haag—Vlaardingen. Over deze weg moeten de rovers namelijk komen, met een auto. Daarnaast houden de beide mannen de achterkant van het bankgebouw goed in het oog. Een andere post is opgesteld in een telhuisje van de rijkswaterstaat vlak bij de rijksweg. Ook deze mannen hebben de beschikking over een auto en grendelen zo nodig de verbindingsweg tussen Maasland en de rijksweg af. Een derde post is ondergebracht

in een kamer van een woning gelegen tegenover het veilingterrein. Verwacht wordt, dat de rovers hun auto op dit terrein zullen plaatsen, zoals ze de vorige keren ook gedaan hebben. Toen bleef steeds één van het drietal in de auto achter, die vanzelfsprekend ook ingerekend moet worden. Met het doel de vlucht van deze man onmogelijk te maken, is op het veilingterrein zelf tenslotte nog een vierde post opgesteld, die de gang van zaken op het terrein nauwlettend observeert. Jawel, uiterlijk slaapt Maasland, maar schijn bedriegt ook hier. Een team politiemannen houdt de wacht. Het merkwaardige is, dat niemand van de inwoners van het dorp maar ook iets gemerkt heeft van de uitgebreide val, welke de politie voor de zoveelste maal heeft opgesteld.

Uur „0”

Het middernachtelijk uur was reeds verstreken en de mannen op de verschillende posten wachtten gespannen op de komende gebeurtenissen. Ieder spande zijn zintuigen tot het uiterste in. De gesprekken onderling stakten.

Op de autoweg werd het steeds minder druk. Tot opeens Daar draaide een kleine personenauto van de rijksweg af naar de richting Maasland. De lichtbundels zwaaiden mee naar links. Alle politiemannen op de buitenposten keken gespannen toe. Binnen enkele ogenblikken was de korte afstand tussen de rijksweg en het veilingterrein afgelegd en de auto reed het toegangshek van het veilingterrein binnen. De rovers waren weer gearriveerd.....

De drie mannen in de auto waanden zich ongezien. Ze moesten eens weten van het „comité van ontvangst”, dat hen opwachtte Ze waren er blijkbaar van overtuigd, dat de mist en de duisternis hun handelingen mild zouden bedekken. Twee van hen stapten na een korte tijd uit en liepen over de weg van het veilingterrein in de richting van het bankgebouw. Ze deden geen enkele poging zich te verbergen. Een eenzame straatlantaarn verlichtte hen, toen ze passeerden.

Ademloos zaten de politiemannen op hun schuilhoeken een en ander te bekijken, tot in alle vezels van het lichaam gespannen. De rovers, een vrij lange en een kleinere, liepen kort achter elkaar. Wij zagen ze in het licht van de straatlantaarn heel duidelijk en we konden de kiezelsteentjes onder hun schoenen horen knerpen.

De mannen in de bank waren intussen door een korte telefonische boodschap op de hoogte gebracht. Ook zij verkeerden nu in grote spanning.

Nylonkous

Drie maal is scheepsrecht en naar dit spreekwoord gerekend zou de overval nu toch werkelijk moeten plaatsvinden.

De twee rovers waren nu aan de achterkant van het bankgebouw gekomen. Ze liepen regelrecht naar een klein raampje. Een ging met de rug tegen de muur staan, de ander stapte in zijn handen en klom door het raam naar binnen. Enkele ogenblikken later had hij voor zijn metgezel de keukendeur van binnenuit geopend.

Binnengekomen trokken ze bei-

den een speciaal voor dat doel meegenomen nylonkous over het hoofd en zetten een hoed diep over de ogen. Nu was het precies als in griezilverhaaltjes.

„Wie is daar?”

De mannen liepen bij het licht van een ontstoken, maar afgeschermd zaklantaarn achter elkaar de gang in naar de slaapkamer van de kassier en zijn vrouw. Ze wisten blijkbaar de weg op hun duimpje, want ze openden zonder zich te vergissen behoedzaam de slaapkamerdeur.

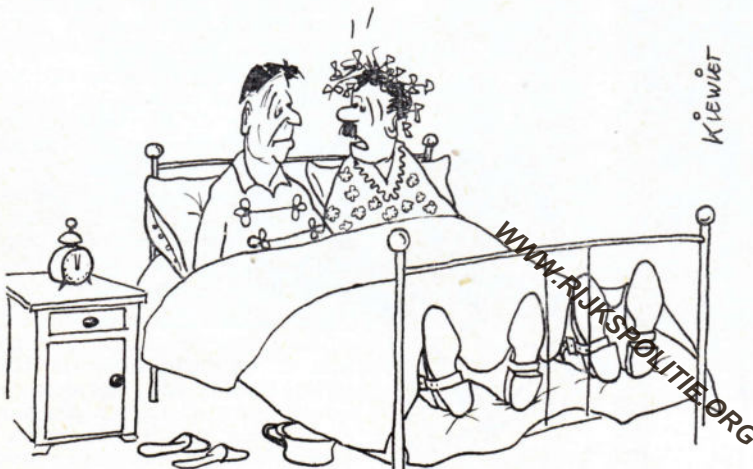
De man in het bed had zeker toch enig gerucht gehoord, want hij riep met een „benauwd” stemmetje: „Wie is daar?” De rovers waren echter niet van zins zich uitgebreid voor te stellen, want ze antwoordden niet en gingen onvervaard tot daden over. Eén van hen stapte op de zogenaamde kassier toe en gaf hem met de vuist een dreunende slag boven het linkeroog. Toen leek het voor de bandieten of de wereld verging. Eén van hen zei later: „Het was of er een doosje met vlooien openging, overal kwamen ze vandaan”. En zo was het ook. Als wrekende gerechtigheden kwamen de twee politiemannen in het bed overeind en gaven de rovers links en rechts om de oren. Op hetzelfde ogenblik werden van weerskanten deuren geopend, waardoor politiemannen naar binnen stormden. De rovers waren echter wel verrast, maar nog niet verslagen, want met een paar desperate sprongen trachten ze zich aan de arrestatie te onttrekken. Ze werden echter door de op deze actie reeds enige tijd voorbereid zijnde politiemannen op vakkundige en solide wijze in enige dubbele „Nelson’s” gelegd en kreten weldra, dat ze zich overgaven.

Er was van geen enkel wapen gebruik gemaakt.

„Dolle Dries”

Nadat het licht was aangedaan werd de post tegenover het veilingterrein, die telefonisch contact had met het bankgebouw, op de hoogte gesteld van de geslaagde arrestatie. IJlings begaven de mannen zich door het duister en de mist naar de wachtende auto. Daarin zat een heel goede bekende van de politie, Dolle Dries, in zijn „goeie” tijd een bekend vechter en thans nog in dienst zijnde „uitsmijter”, op zijn kornuiten te wachten.

Met de operatie „Maasland” was een succesvol hoofdstuk toegevoegd aan de annalen van het Korps Rijkspolitie.

„.... ZEG, LIEVERD, HOOR JIJ NIKS?”

Het was met een zekere schroom, dat twintig rijkspolitie mannen enkele maanden geleden op een mistige en sombere dag, de Amersfoortse berg „beklommen”, waar zij in het gebouw van de Nederlandse Jeugdherberg Centrale, „de Grasheuvel”, twee maanden zouden worden ondergebracht om een vormingscursus voor groepscommandanten te volgen.

Twee maanden uit je gezin en uit je groep gehaald worden, een vreemd bed beslapen op een gemeenschappelijke slaapzaal, ontmoetingen met onbekende collega's en de cursusleiders, terwijl je — zoals het lesrooster aangaf — te doen zou krijgen met een rij van docenten, die je alle mogelijke wijsheid zouden willen bijbrengen, maar waarvan nog zou moeten blijken of je het boeiend en leerzaam, dan wel vervelend of onbelangrijk zou vinden.

„Memoires” over de 7e vormingscursus voor groepscommandanten

Deze en andere gedachten speelden ons door het hoofd, toen wij druppelsgewijze het hoofdgebouw van de „Grasheuvel” betraden.

Hoe anders heeft het zich voor de cursisten allemaal uitgepakt en hoe vlug voelden zij zich thuis in dit prachtig gelegen gebouw en tussen deze gemeenschap van politiemannen, die van heinde en ver naar Amersfoort waren

gekomen en vrijwel alle Districten van ons Korps Rijkspolitie vertegenwoordigden.

Op prettige wijze werden we door de cursus- en dagelijks leider ontvangen en hoe aangenaam troffen ons de vriendelijke woorden, welke de Generaal in de namiddag aan de eerste lezing deed voorafgaan.

De cursisten zijn inmiddels weer thuis en deze 7e vormingscursus ligt al weer enkele weken achter ons. We kunnen zeggen dat we enigszins „afstand” van dit intermezzo in onze politieloopbaan hebben kunnen nemen en

we geloven namens alle cursisten te mogen spreken als we zeggen, dat deze twee maanden welbested zijn geweest en dat we met een overvloed aan nieuwe indrukken, gedachten en gevoelens, weer op onze standplaatsen zijn teruggekeerd.

Terwijl we dit overzicht — dat uiteraard slechts summier kan zijn — in de beslotenheid van onze huiskamer onder woorden

trachten te brengen, komt de vraag naar voren wat nu precies het doel van deze vormingscursussen is en wat de deelneming aan één dezer cursussen voor ons, cursisten, opleverde.

Om even bij het doel stil te staan; wij geloven dat dit niet nauwkeurig te omschrijven valt. Waarschijnlijk lopen de gedachten van de cursisten daarvoor uiteen. Voor mij was dit het belangrijkste: „Wij oudere politiemannen — vaak voortgekomen uit een eenvoudig milieu — die ons moeilijk beroep hebben aangevaard uitsluitend gewapend met lagere schoolkennis, hebben ons in onze loopbaan vaak tot het uiterste moeten inspannen om datgene aan kennis te verkrijgen wat voor de uitoefening van ons beroep noodzakelijk is.”

Men kan daardoor onder een tekort aan ruimer inzicht lijden, hetgeen veelal tot een vorm van bekrompenheid of onbegrip leidt.

Ervaring en praktische kennis staan hier echter tegenover en ik moet toch ook zeggen groot respect te hebben voor de wijze en de „doordachtheid” waarmee sommige cursisten een docent „te lijf” gingen, als zij het met diens zienswijze niet eens waren.

Hoe het ook zij, de hogere leiding zal bij het instellen van de vormingscursussen naast andere doeleinden zeker ook aan bovenstaande stelling gedacht hebben. Mogelijk ook zijn zij nog zoekende om deze cursussen op nog hoger niveau te brengen en wellicht uit te breiden tot andere functionarissen en personeelsleden van ons Korps.

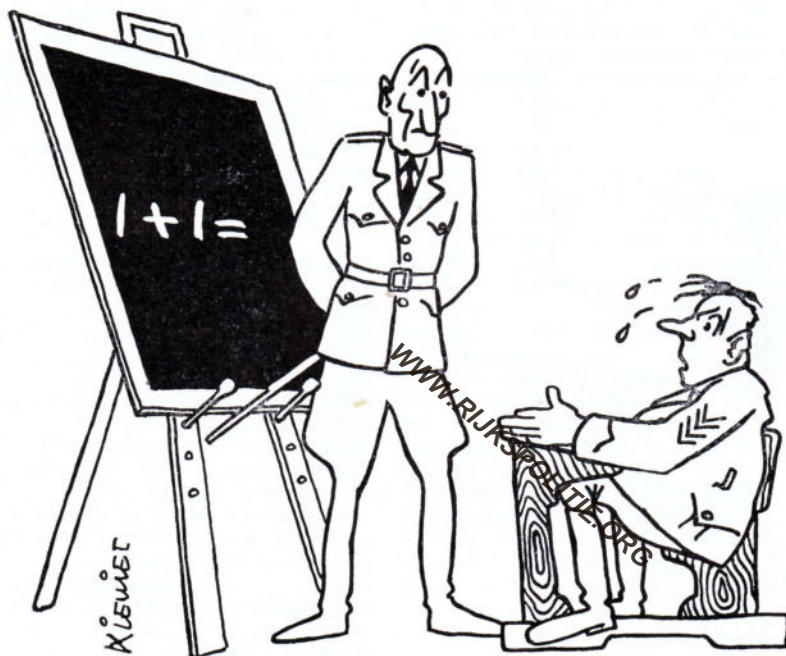
Dit omtrent het doel van de vormingscursus. Laten wij nu ook even onder de loep nemen, wat deze vormingscursus voor ons — cursisten — opleverde.

Ook hier zullen we beknopt moeten zijn en zullen de gedachten daarover uiteenlopen. Voor mij persoonlijk was de „ontmoeting” het belangrijkste.

De ontmoeting met collega's uit alle streken van ons land. Vogels van diverse pluimage en allen verschillend van karakter en overtuiging. Collega's die vaak — zo bleek het uit onze gesprekken — dezelfde zorgen en moeilijkheden in hun groep ondervonden, dezelfde prettige ervaringen opdeden, soms een geheel

Ontmoeting op de „Grasheuvel”

door R. DE LANGE te Diever

andere werkwijze betreffende de uitvoering van de politiedienst bij hun groep hadden ingevoerd, terwijl we ook vaak de eigen werkwijze herkenden.

Collega's waarin je „de mens” ontmoette en daarnaast de politieman. De „mens” was in hoofdzaak ook het onderwerp van de beste docenten die wij mochten beluisteren. Ook hier was sprake van „ontmoeting”, zowel met de inleider zelve, als met de menselijke figuren en karakters die hij belichtte.

In mijn aantekeningen zie ik staan:

„Ieder mens is in feite een individu en heeft zijn eigen waarde als mens. Hij is verantwoordelijk voor zijn daden (uitgezonderd geestelijk gestoorden en b.v. jonge kinderen) omdat hij een „wil” en de „rede” heeft ontvangen, alsook het „geweten” dat deze gaven kan toetsen.”

En even verder:

„Het is altijd slechts de „mens” die over andere „mensen” moet oordelen. Alleen al de eigenwaan van de mens maakt, dat hij in zijn oordeel zo vaak faalt.”

Zo zou ik door kunnen gaan met aan te tonen, hoe „de mens” en de ontmoeting met „de mens” op

deze vormingscursus een zeer belangrijke plaats innamen.

Natuurlijk is hiermede niet alles over de vormingscursus gezegd; je zou er een boek over kunnen schrijven. We denken aan de prachtige lezingen over Suriname en Nieuw Guinea, over het Deltaplan en de Zeesleepvaart, over de Wereldgeschiedenis en het gezag. Graag memoreren wij de prettige wijze waarop onze officieren, bij de lezingen en de daarop volgende discussies, ons tegemoet traden. De excursies waren uitstekend georganiseerd en een welkome afwisseling van de reeks van voordrachten.

Bijzonder hebben wij het gewaardeerd dat onze Generaal zo vaak van zijn belangstelling deed blijken en soms uren lang in ons midden verbleef.

Mag ik in dit verband een opmerking van een cursist vermelden? Hij zei: „Er is toch veel ten goede veranderd in de wereld sinds een generaal van Napoleon zich door zijn echtgenote liet aanspreken met „Excellentie”.

De laatste avond was een prachtige afsluiting van deze 7e vormingscursus, toen we met onze gasten genoeglijk samen waren en de Generaal het slotwoord sprak.

Werpen we nog een vluchtige blik terug, dan denken we toch ook nog even aan de „zenuwen”, welke de provinciale lezingen voorafgingen, en aan de — reeds iet of wat vergrijsde — adjudant, die onder minstens acht kribben doorkroop om in de „naakte nacht” een collega een poets te bakken. Natuurlijk denken we ook aan de „ongelooflijke” woordenschat van onze dagelijkse leider, die overal raad op wist en iedere depressie wist op te vangen en om te zetten in „hoge luchtdruk”.

Nog even neem ik de foto voor mij, waarop de deelnemers der 7e vormingscursus en onze twee leiders staan afgebeeld. Afgezien van al wat ons in die twee maanden aan kennis en mogelijk aan wijsheid werd bijgebracht, maakt zich een gevoel van dankbaarheid van mij meester, als ik de gezichten nog eens langs ga.

Ik meen dat wij allen blij zijn elkander te hebben ontmoet en dankbaar voor de ondervonden vriendschap. Ook dat kan een hoeksteen vormen voor de verdere uitbouw van ons jonge maar krachtig levende Korps Rijkspolitie.

Is misschien alleen daarom reeds deze 7e vormingscursus geslaagd?

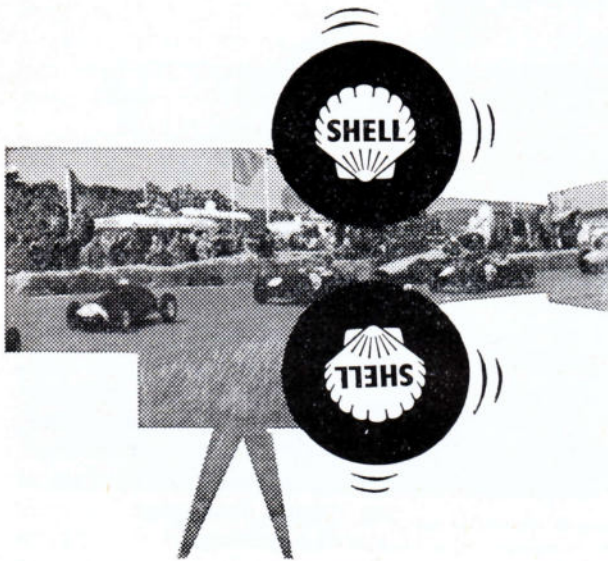

Deze foto van de zevende vormingscursus voor groepscommandanten is voor de deelnemers niet „zomaar een plaatje” zonder meer, doch ook een tastbaar verblijfsel van een veelzijdige ontmoeting op „De Grasheuwel”.

Van links naar rechts, zittend: Adj. Overbeeke, Owmr. Pijnenburg, Adj. Remijn, Adj. Schoemaker, Kapt. Zijp, Distr.-Adj. Reij, Adj. Vrugink, Adj. Schouten, Owmr. Huisman en Adj. Gerards.

Van links naar rechts, staand: Adj. Visser, Adj. Baak, Adj. De Lange, Adj. O. Kooistra, Adj. Gulmans, Adj. Ophelders, Adj. De Ridder, Adj. Vijn, Adj. De Haan, Adj. Kruid, Adj. Lyklema en Adj. Bierma.

SHELL-FILMS

De Shell Filmcentrale beschikt over meer dan 100 boeiende en interessante films, niet alleen op het gebied van de aardolie-industrie, doch ook over tal van onderwerpen die daarmede verband houden. Voor verenigingen, bedrijven, onderwijs- en andere instellingen die zelf een 16 mm geluids-projector bezitten, bestaat de mogelijkheid kopieën van deze films kosteloos in gebruik te verkrijgen. In geval niet over eigen apparatuur kan worden beschikt, is de projectiedienst van de Shell Filmcentrale voor zover mogelijk, bereid de vertoning van de films te verzorgen, eventueel met toelichting of lezing door een deskundige. Als voorwaarde geldt slechts, dat bij de vertoning van Shell-films geen entreegelden worden geheven.

Voor aanvraag en nadere inlichtingen wende men zich tot de

SHELL FILMCENTRALE, Postbus 162, 's-Gravenhage. Kantooradres: v. Alkemadelaan 700, Tel. 180080.

IDEAAL
als Uniets anders hebt

maar een echte fiets
zoekt U uit
*bij Uw **BATAVUS** dealer*

TAALBOEK

TEN DIENSTE VAN POLITIECURSUSSEN

door F. van Doorn en M. G. Mosies
herzien door H. W. Lichtendahl

De combinatie van weinig theorie (geen schoolse theorie) met heel veel oefenstof, maken deze uitgave bij uitstek geschikt voor de praktijk en voor de politie-examens A(a), B.

ZEVENDE DRUK
NIEUWSTE SPELLING
WOORDENLIJST

Gedrukt op houtvrij beschrijfbaar papier

INGENAAID F 3.90

SCHAFFSMA & BROUWER
DOKKUM

Uitgeverij van werken op Politiegebied

WWW.RUKSPOLITIE.ORG

Groeiend bezoek aan Waddeneilanden geeft Rijkspolitie veel extra werk

Het toenemende tekort aan recreatieruimte in ons land, alsmede de „kuddegeest” in ons volk om „op een kluitje” met vakantie te gaan in dezelfde periode tussen half juli en half augustus, alsof er nimmer over vakantiespreiding is gesproken, heeft in talrijke vakantiecentra in ons land, grote problemen tot gevolg, problemen ook voor het Korps Rijkspolitie, dat op vele plaatsen, waarop de stroom van vakantiegangers is gericht, handen vol extra werk krijgt en handen tekort komt, zodat versterking gedurende het hoogseizoen nodig is. Tot die plaatsen behoren ook de Waddeneilanden, die een voor ons land uniek recreatiegebied vertegenwoordigen en in de afgelopen jaren dan ook een steeds groter aantal bezoekers kregen te verwerken, waarvan het totale aantal de kwart miljoen per jaar reeds heeft overschreden.

De in de maanden buiten het seizoen zo rustig verlopende veerdiensten naar de eilanden zijn op de zaterdagen in het hoogseizoen dikwijls niet bij

machte, ondanks sterk opgevoerde activiteit en capaciteit, om alle liefhebbers te vervoe-

ren. Lawines van fietsen en stukken bagage worden op de pieren en kaden aan- en afgevoerd en op die zaterdagen worden er duizenden vakantiegangers, soms als haringen in een ton opeengepakt, over de Waddenzee gebracht

Dit alles brengt voor het Korps Rijkspolitie zeer veel extra werk met zich. Het is geen zeldzaamheid, dat op de pier van Holwerd met walkietalkies worden gewerkt om de stroom in goede banen te leiden. Er moet voorkomen worden, dat de schepen ondanks het toezicht van het personeel, overbelast worden. Men dient toe te zien, dat de bagage niet op een dusdanige manier wordt opgestapeld, dat er geen mens meer langs kan, dat er op de kaden en pieren geen opstoppingen van voertuigen ontstaan en wat dies meer zij.

En op de eilanden zelf heerst eveneens een verhoogde activiteit, die deels behoort tot een uitgebreide maar dan toch normale politiedienst, doch anderzijds ook gericht is op de veiligheid van baders.

Hoe de zaken er ongeveer op de eilanden toegaan, moge blijken uit enkele mededelingen van de adjudant H. Oving die op Terschelling de politiele scepter zwaait, zulks buiten het hoogseizoen met behulp van drie man in West Terschelling, een man in Midsland, plus een politiehond en een jeep.

„Terschelling krijgt omstreeks 65.000 gasten per jaar. Als we in het hoogseizoen niet bij de boot zijn, staat iedereen bij de loopplank en dan ligt de bagage ervoor”, zegt hij. Dan kunnen we het ook niet met onze eigen mensen af. In de zomer zijn we met vier bereiden manschappen, speciaal ook voor de stranddienst en vier onbereiden. En als we dan niet alle zeilen bijzetten, komt het nog niet goed”. Jawel, zo is dat dus op Terschelling. In de winter is er de normale dienst, inclusief het

Politie in Suriname

vervolg van pag. 16

Opleiding

De opleiding tot agent 4e klasse heeft plaats op de politie-opleidingsschool in de buitenwijk Zorg en Hoop. Behalve een ruim theorielokaal is daar een groot sportveld en een overdekte gymnastiekzaal met douches en wat dies meer zij.

Ook vrouwelijke agenten zijn daar in opleiding om later dienst te gaan doen bij de afdeling Verkeer en de Kinderpolitie. Bij beide diensten zijn ze gekleed in khakirok, -blouse en -muts.

Groeiende taak

Zoals in Nederland is ook hier voor het politieambt meer vraag dan aanbod. Vooral gezien de plannen voor grote technische werken, zoals de grote Brokoppo stuwdam met krachtcentrales en bauxietbedrijven en werken in het kader van het tien-jaren-plan, mag verwacht worden dat er grote industriële vorderingen in dit land gemaakt zullen worden in de nabije toekomst, hetgeen uiteindelijk ook weer in een vergroting van de politietaat resulteert.

Maar een korps dat als wapenspreuk: „Viribus Audax” voert, oftewel „Trots op onze kracht”, zal eventuele moeilijkheden niet uit de weg gaan.

Dat de Rijkspolitie op Terschelling goede maatjes is met de gasten, blijkt uit deze foto, waarop een vertrekende gast, tegen de achtergrond van Terschelling's vermaarde Brandaris, de adjudant in afscheid de hand schudt. In het hoogseizoen hebben de mannen van het Korps Rijkspolitie op de eilanden echter weinig tijd om handjes te geven.

Aan de hand van deze, in het hoogseizoen bij het vertrek van de postboot van Terschelling naar Harlingen, op een gewone „doordeweekse dag“, gemaakte foto, met links de adjudant Oving en een van zijn mannen, rechts de Terschellinger R.P.-jeep en verder de drukte, kan men zich al een beeld vormen van hoe het wel in het hoogseizoen is.

optreden tegen stroperij op de Bosplaat, het unieke, maar bar uitgestrekte natuurreservaat op de oostpunt van het eiland.

„Daar is de jeep eigenlijk het enige goede vervoermiddel en zelfs daarmee blijft een tocht naar de Bosplaat een benauwd avontuur, je bent er zomaar verdwaald“, aldus de adjudant, die vertelt, hoe hij op een zondagmiddag heeft vastgezeten op de zogenaamde tweede duintjes. „Het werd mistig en we wisten niet meer welke kant we op moesten, maar tenslotte kwamen we er toch uit“, zegt hij. Dit gebied blijft de aandacht vragen. „De Bosplaat“ is twaalf kilometer lang. En het kan zijn dat je achter op de plaat bent terwijl ze vooraan bezig zijn met stropen“, aldus de heer Oving.

De bemoeienissen met de stroperij van konijnen en ook van zehonden, worden in de zomer evenwel overschaduwed door alle drukte, die duizenden vakantiegangers met zich meebrengen. „De controle op vreemdelingen neemt toe, want nu al komen ze het hele

jaar, vooral Duitsers en de drukte wordt van jaar tot jaar groter“. „Dan is er altijd een massa gevonden voorwerpen en als onze vrouwen niet politiemannens spelen, kunnen we het niet af“, meent de adjudant, die voor wat betreft al deze activiteiten ten opzichte van Terschelling eigenlijk tegelijkertijd een indruk geeft van de omvang van het werk van de rijkspolitie op alle eilanden.

Bij ons vertrek met de postboot naar Harlingen, was de adjudant met een van zijn mannen op de kade. Sommige vertrekkende eilandbezoekers kwamen hem nog eens de hand drukken. Zo hoort het eigenlijk: ook goede maatjes blijven met de gasten. Maar, in het hoogseizoen heeft noch de adjudant, noch een van zijn mannen, tijd om veel handen te drukken. „U moet eens terugkomen, midden in het hoogseizoen dan gebeurt er wat“, zei de adjudant nog...

Correspondenten Contactmannen

De correspondenten zijn vet gedrukt.

RESSORT GRONINGEN:

Lnt. A. C. van Dijk, Distr. Staf Leeuwarden, tel. bur. 05100-22345, thuis 23676.

Owvr. F. de Vries, Groningen, tel. bur. 05900-29904.

Adj. Tj. Bleeker, Leeuwarden, tel. bur. 05100-22345/6, thuis 23460.

Owvr. J. Kleppers, Winschoten, tel. bur. 05970-2002.

Owvr. T. de Vries, Heerenveen, tel. bur. 05130-2110, thuis 3077.

Owvr. G. Schoemaker, Assen, tel. bur. 05920-2769.

Owvr. G. Schoemaker, Assen, tel. bur. 05920-2769.

RESSORT ARNHEM:

Owvr. J. v. d. Wetering, Distr. Staf Arnhem, tel. bur. 08300-22841-42-43, thuis 33231.

Adj. F. van Vliet, Almelo, tel. bur. 05490-3434 of 5866, thuis 4600.

Adj. D. F. A. v. d. Berg, Apeldoorn, tel. bur. 06760-3343 of 3344, thuis 2841.

Adj. J. G. Jansen, Nijmegen, tel. bur. 08800-25927, thuis 32955.

Owvr. G. A. Tönies, Doetinchem, tel. bur. 08340-3500, thuis 3318.

Owvr. B. C. Blom, Balkbrug, tel. 712.

Owvr. B. C. Blom, Balkbrug, tel. 712.

RESSORT AMSTERDAM:

Owvr. D. Versluis, Staf Terr. Insp. Amsterdam, tel. bureau 020-798910, 798913 en 724658.

Wvr. 1e kl. R. M. Teensma, Parketgroep Amsterdam, tel. bur. 020-221260, thuis 121577.

Wvr. 1e kl. G. P. Schothorst, Staf Distr. Alkmaar, tel. bur. 02200-6444, 45 en 46.

Wvr. 1e kl. A. Koops, Groep Wijk bij Duurstede, post Odijk, tel. 03405-593.

RESSORT 's-GRAVENHAGE:

Wvr. 1e kl. P. M. Driesen, Distr. Bureau 's-Gravenhage, tel. bureau 070-183430.

Adj. L. Stolk, Distr. Bureau 's-Gravenhage, tel. bur. 070-183430, thuis 558323.

Owvr. D. v. Buren, Distr. Bureau Leiden, tel. bur. 01710-32245.

Owvr. W. A. J. v. d. Wijngaard, Distr. Bureau Dordrecht, tel. bur. 01850-7141, thuis 8171.

Owvr. C. den Otter, Distr. Bureau Middelburg, tel. bur. 01180-2788, th. 4292.

Owvr. C. den Otter, Distr. Bureau Middelburg, tel. bur. 01180-2788, th. 4292.

RESSORT 's-HERTOGENBOSCH:

H. J. Kloezevan, 's-Hertogenbosch, tel. bur. 04100-8859, thuis 3880.

Adj. G. Th. Volk, Distr. 's-Hertogenbosch, tel. bur. 04100-8859, thuis 5670.

Adj. M. H. Segers, voor Distr. Breda, te Terheijden, tel. 01690-391.

Owvr. F. S. Weterings, voor Distr. Tilburg, te Tilburg, tel. bur. 04250-25470 of 21482

Adj. J. M. Tijssen, voor Distr. Eindhoven, tel. 04900-23785/10444.

Wvr. 1e kl. H. M. van Ark, Distr. Roermond, tel. 04750-3315.

Adj. J. H. Huskens, Distr. Maas-tricht, tel. bur. 04400-3145 en 3146, thuis 04499-244.

Adj. J. H. Huskens, Distr. Maas-tricht, tel. bur. 04400-3145 en 3146, thuis 04499-244.

Owvr. F. S. Weterings, voor Distr. Tilburg, te Tilburg, tel. bur. 04250-25470 of 21482

Adj. J. M. Tijssen, voor Distr. Eindhoven, tel. 04900-23785/10444.

Wvr. 1e kl. H. M. van Ark, Distr. Roermond, tel. 04750-3315.

Adj. J. H. Huskens, Distr. Maas-tricht, tel. bur. 04400-3145 en 3146, thuis 04499-244.

Owvr. F. S. Weterings, voor Distr. Tilburg, te Tilburg, tel. bur. 04250-25470 of 21482

Adj. J. M. Tijssen, voor Distr. Eindhoven, tel. 04900-23785/10444.

Wvr. 1e kl. H. M. van Ark, Distr. Roermond, tel. 04750-3315.

Adj. J. H. Huskens, Distr. Maas-tricht, tel. bur. 04400-3145 en 3146, thuis 04499-244.

Owvr. F. S. Weterings, voor Distr. Tilburg, te Tilburg, tel. bur. 04250-25470 of 21482

Adj. J. M. Tijssen, voor Distr. Eindhoven, tel. 04900-23785/10444.

Wvr. 1e kl. H. M. van Ark, Distr. Roermond, tel. 04750-3315.

Adj. J. H. Huskens, Distr. Maas-tricht, tel. bur. 04400-3145 en 3146, thuis 04499-244.

Owvr. F. S. Weterings, voor Distr. Tilburg, te Tilburg, tel. bur. 04250-25470 of 21482

Adj. J. M. Tijssen, voor Distr. Eindhoven, tel. 04900-23785/10444.

Wvr. 1e kl. H. M. van Ark, Distr. Roermond, tel. 04750-3315.

Adj. J. H. Huskens, Distr. Maas-tricht, tel. bur. 04400-3145 en 3146, thuis 04499-244.

Owvr. F. S. Weterings, voor Distr. Tilburg, te Tilburg, tel. bur. 04250-25470 of 21482

Adj. J. M. Tijssen, voor Distr. Eindhoven, tel. 04900-23785/10444.

Wvr. 1e kl. H. M. van Ark, Distr. Roermond, tel. 04750-3315.

Adj. J. H. Huskens, Distr. Maas-tricht, tel. bur. 04400-3145 en 3146, thuis 04499-244.

„Operatie bloembol“

**405 man rijkspolitie
regelen „bollenfeest“
voor 350.000 bezoekers**

De Wachtm. 1e kl. A. Kouprie en de Opperw. J. Gieske in actie om voor een vlotte verbinding te zorgen

De tulpen, narcissen en hyacinten zijn al uitgebloeid en vergeten. Vergeten is het feit, dat de nationale bloemententoonstelling op de „Keukenhof“ dit jaar 650.000 bezoekers trok, hetgeen meer is dan ooit tevoren in het tienjarig bestaan van deze internationaal vermaarde sprookjestuin. Dat die Keukenhof op Hemelvaartsdag 50.000 bezoekers kreeg, dat in de drie dagen van het voorgaande weekend op het parkeerterrein 1300 autobussen stonden, waarvan de helft uit Duitsland, dat er in diezelfde dagen 30.000 personenauto's kwamen: het is allemaal vergeten, evenals het feit, dat het bij het jaarlijkse vermaarde bloemen corso met naar schatting 350.000 bezoekers drukker was dan ooit tevoren. Op die dag alleen kwamen er 100.000 bezoekers op de Keukenhof. Er moesten 12.000 personenwagens en zeshonderd

bussen, waarvan zestig procent uit het buitenland, worden geparkeerd: Vergeten is echter nog niet en stellig niet in ons korps, de enorme activiteit, die werd ontplooid om vooral op de dag van het corso, de enorme verkeersstroom, waarin steeds weer opstoppingen dreigden, in goede banen te leiden. Sommige leden van ons korps waren zestien uur achtereen in touw, maar het resultaat was, dat de reusachtige operatie bloembol, zonder dat een buitenstaander het heeft gemerkt, resulteerde

in een overwinning voor het Korps Rijkspolitie.

Vijfhonderd mannen en vrouwen hebben in de dagen voor het corso vrijwel dag en nacht gewerkt om dertig praalwagens op te tuigen. Sommigen meenden nochtans, dat er sprake is geweest van een routinecorso zonder verrassingen. Dé verrassing van het grootscheeps optreden van het Korps Rijkspolitie is evenwel menigeen ontgaan.

In totaal vierhonderdenvijf man van de rijkspolitie zijn erin geslaagd ervoor te zorgen, dat de tocht van de 30 praalwagens en de 21 muziekkorpsen langs Hillegom, Lisse en Sassenheim door een haag van die 350.000 toeschouwers, geen Janboel is geworden.

Gesmeerd

De uitvoerige voorbereidingen, de vele berekeningen omtrent hoe snel het moest en kon of beslist niet mocht zijn, de schema's over wat gebeuren moest, de verwachtingen over wat gebeuren kon en de voorspellingen ten aanzien van de vraag, waar welke knelpunten konden zitten, bleken allemaal te kloppen en het liep gesmeerd, dank zij die meer dan vierhonderd leden van het Korps, uit de ressorten Amsterdam, Groningen, Den Bosch en Arnhem en vanzelfsprekend uit het ressort 's-Gravenhage.

In de drukte bij Bennebroek stonden de leden van de bereden politie als rotsen in de branding gereed om direct op te treden, waar dat nodig zou zijn.

„Zover gaat de service van de rijkspolitie tegenwoordig,“ hoor-

den wij een Groninger zeggen, „dat een bezoeker uit Groningen door een politieman uit zijn eigen woonplaats in Lisse wordt beschermd tegen het onder de voet lopen.”

Er waren dertien mobilfoonauto's, zeven radioposten, 58 solo-motoren, waaronder de eerste „witte”, tien motoren met zijspan, 22 man bereden politie, vier ravitailleringwagens en twee takelwagens. Bovendien cirkelde de R.P. 200 boven het hele gewoel.

Bijenkorf

Het groepsbureau in Lisse was een soort bijenkorf waarin alle activiteiten werden gecoördineerd.

In verband met ziekte van de majoor drs. L. J. van der Meulen had de overste jonkheer W. A. Gevers Deynoot, commandant van het district Den Haag, de algehele leiding van deze operatie bloembol.

Van minuut tot minuut kwamen de mededelingen binnen omtrent de plaats, waar het corso zich bevond, over de stroom van auto's, over knelpunten.

Geen verrassingen

Mogelijkheden voor verrassingen waren er eigenlijk maar weinig, want lang voor het corso begon stond alles wat gebeuren kon al op papier. En in de centrale post hebben onder meer de inspecteur van de politieverbindingsdienst de heer A. van Min, de opperwachtmeester J. Gieske en de wachtmeester A. Kouprie, de stembanden half versleten om alle feiten en orders door te geven. Het was een komen en gaan van mannen en de radio was niet uit de lucht.

Voor het groepsbureau sloegen, onder meer de kolonel W. de Gast, territoriaal inspecteur in het ressort 's-Gravenhage, en de majoor W. van Ballegoyen de Jong, hoofd Bureau Verkeerszaken, met als gast wijlen de ambassadeur van India, de heer John A. Thivy met zijn gezin, het corso gade.

De heer Thivy heeft niet slechts bij deze gelegenheid grote belangstelling getoond voor belangrijke gebeurtenissen of aspecten in ons land, doch ook tijdens vele bezoeken, die hij aan verschillende provincies van ons land

bracht. De heer Thivy, die overal sympathie oogstte om zijn minzaamheid, schreef een buitengewoon sympathieke dankbrief voor het feit, dat hij voor het groepsbureau in Lisse het Corso had kunnen gadeslaan. Helaas is hij begin juni in zijn woning te Wassenaar overleden tengevolge van een hartverlamming.

Lange dag

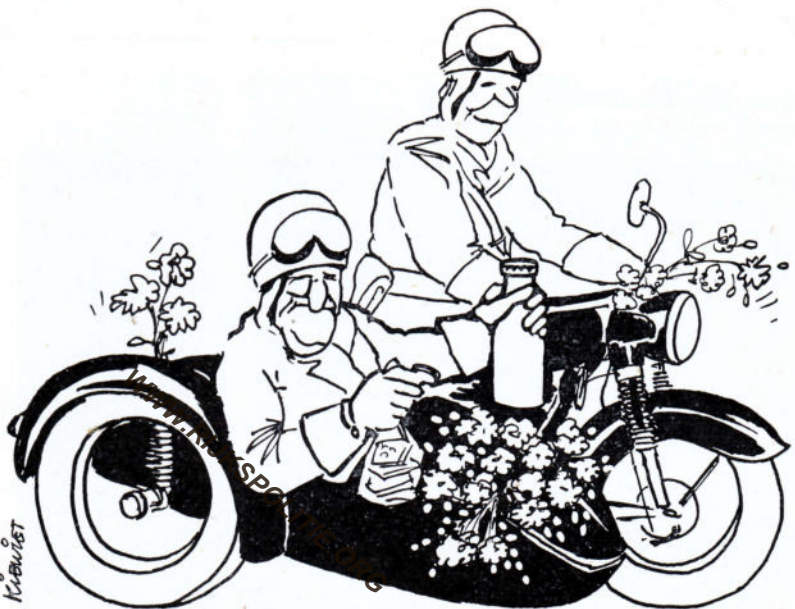
Lang nadat het corso voor de tweede maal, met als commandant van de begeleidingsploeg, de adjudant A. Bot, voorbij was getrokken, lang nadat de bereden politie van ons korps geweldige mensenmassa's aan de kant van de weg had moeten houden, waren mobilfoonwagens en motorrijders en vele anderen nog bezig om ervoor te zorgen, dat iedereen, die dit bij uitstek Nederlandse voorjaarsfeest had beleefd, de bollenstreek ook weer zonder kleerscheuren kon verlaten.

Terwijl de duisternis begon in te vallen, zat de wachtmeester Kouprie nog bij de radio alsof hij net was begonnen. Toen arriveerde bij het groepsbureau, en dat stond niet in de schema's, de 31ste praalwagen: een motor met zijspan, versierd met een geweldige bos tulpen.

De groepscommandant, de adjudant H. G. Hendrikse, had intussen ook een zeer zware taak vervuld met de verzorging van het personeel. Zijn grote plaatselijke bekendheid bewees ook goede diensten. Het feit, dat mevrouw Hendrikse zoveel koppen koffie en thee heeft geschonken, dat zij er wellicht nu nog 's nachts van droomt, mag bij dit alles ook zeker niet onvermeld blijven.

volg op pag. 22

. . . . de laatste praalwagen

Ook voor Reserve Rijkspolitie

Het ligt voor de hand, dat blijkens reacties, die wij nu reeds ontvingen, ook in kringen van het Korps Reserve Rijkspolitie, de verschijning van het Korpsblad met enthousiasme is begroet. Immers, wat geldt voor het Korps Rijkspolitie, gaat evenzeer op voor het Korps Reserve Rijkspolitie. Zonder een eigen Korpsblad, weet geen sterveling in het noorden, wat de gemoederen in het zuiden bezighoudt en omgekeerd. Een Korpsblad kan ook voor het Korps Reserve Rijkspolitie (tenminste, wanneer men ook vanuit deze kringen con amore medewerking verleent), een waardevol medium zijn. Dat moge alleen al blijken uit het feit, dat, hoewel het avontuur zich al enige tijd geleden afspeelde, nog niemand elders in den lande op de hoogte is van het staaltje van doortastendheid van reserve-wachtmeester Conjour te Obbicht en van het nummertje goede samenwerking tussen Rijkspolitie en Reserve Rijkspolitie, dat leidde tot een belangrijke arrestatie. Het verhaal over deze zaak, vindt de lezer alsnog hierbij, omdat het èn als relaas èn naar de aard van de historie, stellig de moeite waard is.

Internationale kerkplunderaar gearresteerd door activiteit van reserve-wachtmeester

Het leek er op, dat het een dag zou worden als vele andere, toen de reserve-wachtmeester Conjour zijn dagelijkse wandeling door zijn rustige dorp Obbicht maakte. Alles was, zoals hij het al zovele malen had gezien, nou ja, alles. . . . : één ding was anders. Voor de parochiekerk stond een Duitse auto en bepaald ongewoon was, dat de bestuurder van die auto de kerk binnenging en de deuren zorgvuldig achter zich dicht deed. Een en

ander was er aanleiding toe, dat ergens in het achterhoofd van de reserve-wachtmeester „een rood lampje begon te branden”, hetgeen het sein „zwijgen en handelen” inhield. Hoewel het een ongewoon tijdstip was, ging ook de heer Conjour de kerk binnen om eens poolshoogte te nemen van 's Oosterbuurmans begeren. De vreemde bezoeker werd gealarmeerd door het feit, dat de kerkdeurscharnieren slecht gesmeerd waren en der-

halve niet geluidloos werkten, hetgeen hem ogenblikkelijk het hazepad deed kiezen. Zijn bedoelingen waren echter duidelijk: hij was bezig om op vakkundige wijze een offerblok te openen.

Zoals altijd in het leven, waren ook nu de kansen nogal ongelijk verdeeld. De reserve-wachtmeester was te voet, de vreemde bezoeker beschikte over zijn auto. Het bestaan van de telefoon bracht de balans weer in evenwicht. Met het autonummer en het type van de wagen in zijn geheugen gegrift, sprintte de reserve-wachtmeester naar een telefoon, waarschuwde de postcommandant van de rijkspolitie en beslechtte daarmee de strijd: enkele uren later was de vreemde kerkbezoeker aangehouden.

Het bleek, dat de Rijkspolitie, dank zij de reserve-wachtmeester Conjour een goede vangst had gedaan. De Duitser had zijn kennis ten aanzien van het lichten van offerblokken niet uit de boeken, maar regelrecht uit een gedegen praktijk. Zowel in zijn vaderland, als in België, Luxemburg en in andere kerken in Zuid-Limburg, had hij met succes geopereerd. Een doorgewoon dagelijks wandelingetje van een reserve-wachtmeester op een doorgewone dag, een behoorlijke dosis doortastendheid aan de zijde van het recht, waarvoor alle respect op z'n plaats is, werden een internationale kerkdief noodlottig en oogstten lauweren voor de getoonde samenwerking tussen reserve-rijkspolitie en rijkspolitie.

„Operatie Bloembol’

vervolg van pag. 21

En in het nabijgelegen Bavo druppelden 's avonds de uit andere gewesten geleende mannen van ons Korps binnen, om stoom af te blazen en om te ervaren, dat het na gedane arbeid ook bij de ontspanningsmogelijkheden, die hier geboden werden, goed toeven is. Zij aten en dronken en gaven intussen soms de meest sprankelende commentaren op alles wat de Bollenstreek had beziggehouden, zulks met een ondertoon van waardering voor ieders werk en vooral voor het feit, dat de kolonel de avond tevoren een toespraak was komen houden.

Bij het leggen van contacten en de regeling van de verzorging heeft de wachtmeester 1e klas G. P. Lakeman een zo grote rol gespeeld, dat hij pas laat in de avond tijd had, zich het bezwete voorhoofd af te veegen.

Met de Rijkspolitie in Zeeuws-Vlaanderen op wolvenjacht

Kort geleden werd laat in de avond door een bewoner van het buurtschap Nieuwesluis in de gemeente Breskens, medegedeeld dat hij een vreemd dier had gezien.

Het liep bij zijn kippenhok. Wat het was wist hij niet. Wel wist hij dat het geen hond was. Het dier had volgens hem zwarte strepen over het lichaam.

Gewapend met deze wetenschappers en twee rijkspolitieambtenaren op speurtocht naar het onbekende, het avontuur tegemoet. Dit was het begin van een merkwaardige en avontuurlijke zaak; van de wolvenjacht in Zeeuws-Vlaanderen.

De kans op succes werd bij die eerste speurtocht sterk vermindert door de invallende duisternis, maar toch toch lukte het de twee rijkspolitiemannen in het halfduister een vreemdsoortig dier te ontdekken.

Het liep op een polderweg, doch op vrij grote afstand verdween het in de korenvelden.

Wel werd nog enige malen de kop van een dier met twee recht-opstaande oren zichtbaar, doch daar bleef het bij.

Beide ambtenaren meenden ook dat het geen hond was, maar wat was het dan wel? Het antwoord op die vraag bleef duister als de invallende nacht.

Schaap vermoord

De volgende dag bleef de rijkspolitie opletterend, maar er werd niets bijzonders waargenomen of gemeld.

Dinsdagmorgen 7.00 uur werd alarm geslagen door een landbouwer te Nieuwesluis.

Op de Scheldedijk liepen de avond tevoren veertien schapen. 's-Nachts was er één afgemaakt. De ingewanden lagen op een hoopje op de dijk. De maag van het schaap lag iets verder en twee stukken werden teruggevonden, verstopt onder een haag en in het gras. Die stukken waren vrijwel geheel van de huid ontdaan.

Verskillende vragen werden opgeworpen:

Is het een dier dat van de slagers geleerd heeft, hoe een schaap gedood en geslacht moet worden, of hebben de slagers het van deze diersoort geleerd? Vele

vragen, doch weer geen antwoord.

Wel stond ondertussen vast dat het dier, hetwelk in de omgeving van Nieuwesluis opereerde geen hond, doch een vreemd dier was.

Onrust

Intussen begon de onrust terplaatse toe te nemen.

Al het kleinvee werd des nachts opgesloten. Geruchten deden de ronde omtrent een wild dier dat in België uit een dierenpark was ontsnapt.

Ter handhaving en herstelling van de rust en mede met het oog op de veiligheid werd besloten een verscherpte bewaking in te stellen in en om het buurtschap. Dit hield onder meer in dat de twee stukken vlees terplaatse werden bewaakt door politieambtenaren, bewapend met karabijn.

Vanzelfsprekend moest daarbij voorzichtigheid worden betracht. Het gebruik van een karabijn verdraagt geen risico. Ook wilde de rijkspolitie de zaak zo stil mogelijk houden omdat belangstelling van de zijde van het publiek door het dier kennelijk niet op prijs werd gesteld.

De bedoeling van de genomen maatregelen was het dier te ver-

schalken op een van zijn rooftochten of bij terugkeer naar de buit van maandag.

Dat de duisternis tijdens de middernachtelijke uren verwezenlijking van het beoogde doel sterk in de weg stond, lag wel voor de hand.

Na twee nachten tevergeefs speuren en waken bleek dat de belangstelling van de zijde van het publiek te groot werd. Er verschenen ook lieden met auto's, motoren en bromfietsen.

Mede daardoor beantwoordde het opgezette plan niet aan de gestelde verwachtingen.

Wel werd het dier met behulp van een kijker waargenomen in een korenveld, doch op zo grote afstand dat het niet onder vuur kon worden genomen.

Het dier verkende de omgeving, want verschillende malen verscheen een vrij grote zwarte kop met recht-opstaande oren boven het graan.

Zodra een motorrijtuig of rijwiel op enige honderden meters afstand langs een der polderwegen reed, verdween het beest weer geheel in het graan.

Drijfjacht

In overleg met de burgemeester van Breskens, de heer J. A. Eekhout, werd besloten een drijfjacht te organiseren, waaraan werd deelgenomen door omstreeks veertig personen.

De rijkspolitie ontbrak hierbij uiteraard niet.

Besloten was het aantal karabijnen zo klein mogelijk te houden, in verband met de daaraan verbonden gevaren.

Volstaan werd met twee kara-

Enkele der jagers met de buit van een merkwaardige jachtpartij.

Jong wachtmeester op tragische wijze omgekomen

Wifjen wachtmeester
C. P. OSSEWAARDE

Vervuld van diep respect, maken wij alsnog melding van de buitengewoon tragische en heldhaftige wijze, waarop kort geleden de jonge wachtmeester Cornelis Pieter Ossewaarde, die nog maar twee jaar tot het Korps Rijkspolitie behoorde, op

25-jarige leeftijd is omgekomen bij de uitoefening van zijn functie en de vervulling van zijn diep menselijke plicht.

De 25-jarige wachtmeester behoorde tot de groep 's Heer Arendskerke. Zijn echtgenote was als leidster van een meisjesvereniging met een groep van twintig leden naar het vormingscentrum Hedenesse te Cadzand vertrokken, waar de meeste leden zich direct na aankomst in zee begaven, blijkbaar zonder zich voldoende bewust te zijn van de gevaren, van het op dat moment woelige water. Na korte tijd raakten enkele meisjes in moeilijkheden. De heer Ossewaarde, die ter plaatse was, begaf zich onmiddellijk te water en slaagde er in twee meisjes veilig aan land te brengen. Hij ging opnieuw te water, om ook nog twee anderen te redden, doch daarbij verdronk hij jammerlijk. Korte tijd later spoelde zijn stoffelijk overschot en dat van een meisje aan.

De wachtmeester Ossewaarde is te Kapelle met korpseer en onder grote belangstelling ter aarde besteld. Namens het Korps Rijkspolitie bracht een ere-detachment een laatste saluut. De Territoriaal Inspecteur, de Kolonel W. de Gast voerde het woord namens de Algemeen Inspecteur. Hij sprak onder meer van de grote idealen, die de wachtmeester bezat. De burgemeester van 's Heer Arendskerke, de heer D. M. Vermet, noemde de overleden wachtmeester een zeer ambitieus mens. Namens de sportvereniging Luctor sprak de adjudant F. Eleveld, commandant van de Verkeersgroep Middelburg en de opperwachtmeester N. V. Eekman voerde het woord als hoofdbestuurslid van de Ned. Pol. Bond. Voorts werd gesproken door mevrouw A. v. Koeveren-Bliek uit Schore en door dominee E. P. J. Jebbink, die ook de aan de teraardebestelling voorafgaande rouwdienst had geleid.

Personalia

BEVORDERINGEN

Ressort Amsterdam:

tot Wachtmeester:

H. Lassche, Broek in Waterland; B. T. Stroosnijder, Diemen te Diemerbrug; J. E. Houweling, Bunschoten; H. W. Lubbers, Wilnis; E. Heethuis, Purmerend; D. Jonkers, Heiloo; N. de Kroon, Uitgeest; J. F. Talens, Heiloo.

Ressort 's-Hertogenbosch:

tot Wachtmeester:

P. W. Blankendaal, Heeze; P. J. M. Brans-Brabant, Venray; B. S. Bruyn, St. Michielsgestel; A. G. W. v. Dijk, Valkenburg; H. J. J. Evers, Rijen; G. J. Harmsen, Cuijk; A. Kleine, Voerendaal; J. H. A. Lucassen, Kaatshuvel; F. J. G. Samson, Linne; G. S. Schoots, Aarle-Rixtel; H. J. Theunissen, Rucphen; P. C. A. Versijp, Echt; H. J. Weusthuis, Maarheeze.

Ressort Arnhem:

tot Adjudant:

E. J. Marskamp, Wijhe.

tot Wachtmeester 1e kl.:

A. v. Soest, Varik.

tot Wachtmeester:

J. C. van Doorn, Aalten; J. Schouwburg, Groesbeek; M. Bouwman, Voorst; J. G. M. Loohuis, Deurningen.

Ressort Groningen:

tot Adjudant:

R. de Lange, Diever.

tot Wachtmeester 1e kl.:

A. J. Weggelaar, Groningen.

tot Wachtmeester:

P. J. Veldman, Balk; M. Th. Berendsen, Buitenpost; G. J. v. Limbeek, Slochteren; K. van der Veen, Uithuizen; J. W. Gehasse, Lemmer; N. E. Bloemendal, Franeker; C. van der Wal, Koudum;

Ressort 's-Gravenhage:

tot Wachtmeester:

J. Alberda, Zoetermeer; M. H. Botbijn, Wateringen; A. van Ginkel, Ben. Hardinxveld; M. M. Mimpfen, Hulst; P. A. Schoorlinden, Oegstgeest; C. P. v. d. Velde, Brielle; W. Vlot, Bodegraven; W. van Zijl, Pijnacker.

Rijkspolitie te Water:

tot Wachtmeester:

A. Hulzing, Vlaardingen; P. M. Hoog, Vreeswijk; J. van der Kamp, sterdam.

DE DIENST VERLATEN

Per 1 juli 1959:

Ressort 's-Gravenhage:

A. Lit, Wmr. 1e kl. te Goudriaan;

F. Kalse, Wmr. te Leidschendam; S. Douma, Wmr. te Haastrecht.

Ressort Amsterdam:

J. Groeneveldt, Wmr. te De Rijp.

Ressort 's-Hertogenbosch:

J. van Ooijen, Wmr. 1e kl. te Someren; G. J. Mayeur, Wmr. te Maasniel; M. J. A. Loeffen, Wmr. te Nuenen.

AANWIJZING VOOR FUNCTIE

Ressort Groningen:

Owmr. J. J. Alers, 15-7-'59, Groepscommandant Slochteren.

OVERLEDEN PERSONEEL

Ressort Amsterdam

M. J. Nieuwenhuizen, Wmr. 1e kl., Heemskerk, 5-7-'59.

VERPLAATSINGEN

juli 1959:

Ressort Amsterdam:

W. Eijzenga, Wmr. 1e kl., van Koog a.d. Zaan (Asd.) naar Rijssen (Ah.); H. Sikkema, Wmr., van Broek in Waterland naar de Rijp; H. J. v. d. Brink, Adj., van Muiden naar Wierden (ress. Ah.); W. Dudink, Wmr. 1e kl., van Purmerend naar Heemskerk

Ressort 's-Hertogenbosch:

A. Baan, Wmr., van Eindhoven naar Roermond; A. v. Harberden, Wmr., van Asten naar Someren; W. v. d. Hoeven, Wmr. 1e kl., van Prinseneek naar Kruisland; S. Timmermans, Wmr. 1e kl. van Willemstad naar Prinseneek; J. Vijn, Wmr., van Kruisland naar Willemstad; J. W. Egberts, Wmr., van Uden naar Oldebroek (ress. Arnhem); L. J. Habets, Owmr., van Boekel naar Gemert; A. Nagtzaam, Wmr. 1e kl., van Raamsdonk naar Nieuw Vossemeer; J. C. Holtmann, Wmr. 1e kl., van Heeze naar Boekel.

Ressort Arnhem:

J. A. v. Uitert, Wmr., van Zaltbommel naar Hendrik Ido Ambacht (ress. 's-Gravenhage); J. D. v. d. Siogt, Owmr., van Nijkerkerveen naar Nijkerk; J. H. H. le Roux, Adj. van Apeldoorn naar Zwolle; R. van Beek, Adj., van Zwolle naar Apeldoorn; K. A. J. Krosse, Owmr., van Zieuwent naar Lichtenvoorde; M. Kempes, Wmr., van Oldebroek naar Veessen; A. F. Jager, Wmr. 1e kl., van Rijssen naar Vroomshoop; H. J. van Essen, Owmr., van Vroomshoop naar Wijhe; J. A. Winkel, Wmr. 1e kl., van Driel naar Woezik; G. J. Dimmendaal, Wmr. van Giesbeek naar Aalten; G. H. te Pas, Wmr. 1e kl., van Wehl naar Giesbeek; J. Renshof, Wmr. 1e kl., van Aalten naar Buren.

Ressort Groningen:

F. Kroon, Wmr., van Oude Pekela naar Nieuwolda; K. de Boer, Wmr., van Nieuwolda naar Finsterwolde; J. Postma, Wmr., van Finsterwolde naar Oude Pekela; J. J. Engelkes, Wmr. 1e kl., van Oude Pekela naar 't Zandt; J. Dijkstra, Wmr. 1e kl., van Terschelling naar Midland.

Ressort 's-Gravenhage:

J. Pruim, Owmr., van Papendrecht naar De Lier; G. G. v. Tussenbroek, Owmr., van De Lier naar Goudriaan; A. Kuijper, Wmr., van Hendrik Ido Ambacht naar Zaltbommel; G. Overbeeke, Adj. van Bruinisse naar Kapelle.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Adreswijzigingen:

D. de Vries, Wmr., Hugo de Vriesstr. 47, Aalsmeer, m.i.v. 11-6-'59; S. Bouma, Wmr., Pieter Stuyvesantweg 139, Leeuwarden, m.i.v. 8-7-'59; A. G. Frik, Wmr. 1e kl., Invasiestr. 62, Groningen, m.i.v. 17-7-'59; G. J. F. Teunissen, Wmr. 1e kl., Jan Mankesstr. 50 II, Amsterdam, m.i.v. 22-7-'59.

Ambtsjubilea

juli 1959

Adj. F. J. v. d. Akker te 's-Gravenhage ressort 's-Gravenhage 40 jaar op 28-7-1959

Owmr. A. B. Kuyt te Groenekan ressort Amsterdam 25 jaar op 2-7-1959

Adj. P. Smit te Anna Paulowna ressort Amsterdam 25 jaar op 2-7-1959

Adj. J. Jansen te Venraij ress. 's-Hert.bosch 25 jaar op 2-7-1959

Wmr. 1e kl. P. J. A. de Kort te Nuland ress. 's-Hert.bosch 25 jaar op 2-7-1959

Adj. J. B. v. d. Sluis te Almelo ressort Arnhem 25 jaar op 2-7-1959

Wmr. 1e kl. A. Bramkamp te Rotterdam ressort 's-Gravenhage 25 jaar op 2-7-1959

Owmr. W. Louise te Kloetinge ressort 's-Gravenhage 25 jaar op 2-7-1959

Owmr. H. I. Muller te Barendrecht ressort 's-Gravenhage 25 jaar op 2-7-1959

Adj. J. Kruit te Waddinxveen ressort 's-Gravenhage 25 jaar op 16-7-1959

Adj. P. Vlieg te Gorinchem District Vlaardingem Rijkspolitie te Water 25 jaar op 9-7-1959

KORPSBLAD RIJKSPOLITIE

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Eerste nummer Korpsblad officieel overhandigd aan de Inspecteur-Generaal

Enthousiaste ontvangst in alle delen van het land

Het eerste nummer van het Korpsblad Rijkspolitie, dat na maandenlange voorbereidingen in het begin van september verscheen, blijkt overal in het land met grote waardering te zijn begroet. Dat was het eerst het geval in de kamer van de Inspecteur-Generaal te Den Haag, waar in de ochtend van de eerste september het eerste nummer officieel aan de Inspecteur-Generaal J. Gerritsen werd aangeboden in aanwezigheid van de commissie van voorbereiding en van de redactiecommissie. Het lag wel voor de hand, dat de aanbieder geschiedde door de voorzitter van de commissie van voorbereiding, de overste P. C. Silver, die een kort overzicht gaf van de totstandkoming van het Korpsblad. De Inspecteur-Generaal, die in de afgelopen

„Generaal, hier is het eerste nummer van het Korpsblad Rijkspolitie, dat met uw medewerking tot stand kwam,“ aldus de overste Silver.

De commissie van voorbereiding en de redactie bij de ontvangst door de Inspecteur-Generaal J. Gerritsen (midden) op de Algemene Inspectie V.l.n.r.: De opperwvr. J. J. H. van Aerssen, de wvr. 1e kl. E. de Heus, de adj. J. Ranselaar, de heer J. W. Brouwer van Schaafsma en Brouwer, uitgever van het Korpsblad, de majoor G van Dijk en rechts naast de Inspecteur-Generaal de overste P. C. Silver, de luitenant W. F. K. J. F. Frackers, de kapitein J. W. Buitendijk en de overste mr. J. P. van der Steur.

„Is dat nu het Korpsblad?“ vroeg de dochter van de wachtmeester A. Eekhof van de verkeersgroep te 's-Gravenhage

„Kijk, er staat ook iets voor de jeugd in , zei de wmr Te kl. W. C. van der Kaaden in 's-Gravenhage, toen hij met zijn echtgenote zoon het eerste nummer doorkeek.

(Foto's Technische Recherche 's-Gravenhage)

KORPSBLAD RIJKSPOLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de redactie, samengesteld door de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie

★

Redactie:

Majoor G. van Dijk te Heerenveen
Luitenant A. C. Vogel
te 's-Gravenhage
Luitenant W. F. K. J. F. Frackers
te 's-Gravenhage
Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Oppervachtmeester
J. J. H. van Aerssen te Nijmegen
Wachtmeester 1e klas
E. de Heus te Ulestraten-L.
Res.-adjutant F. de Jager
te Roermond

★

Uitgave

Schaafsma en Brouwer
Postbus 10 — Dokkum
Telefoon 0 5190-2321 - Giro 833111
Abonnementsprijs f 3.50 per jaar

★

Advertenties:

Postbus 10 — Dokkum
Telefoon 0 5190-2321 - Giro 833111

★

1e JAARGANG

No 2 — Oktober 1959
VERSCHEIJNT 1 x PER MAAND

★

INHOUD

Eerste nummer officieel overhandigd aan de Inspecteur-Generaal.

Opsporing van „moederloze veulens“ langs Neerlands volle strand.

Rijkspolitie te water: onmisbaar „bedrijf“.

100 jaar politietoezicht op de grote waterwegen.

„Een klap in het gezicht.“

Echtgenote van Domburgs postcommandant kreeg tevredenheidsbetuiging.

R.P. 21 maakte controletocht naar twee moderne Robinsons.

Rijkspolitie in 43ste vierdaagse.

10 jaar Rijkspolitiekapel.

Voor Moeder en Kind.

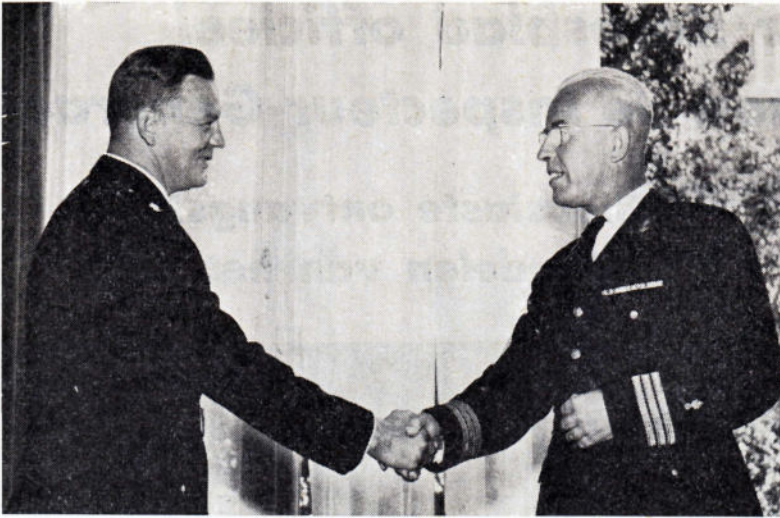
De Wielerronde van de Rijkspolitie. Atletiek-kampioenschappen in het ressort Groningen.

Adj. Souer. 25 x N.O.C.-proeven.

Mutaties en Ambtsjubilea.

Foto omslag:

Vln r. de wmr. 1e kl. D. M. de Jonge, de wmr M. A. van der Graaf en de wmsr. 1e kl. G. B. A. Jaket en M. J. Heinsdijk tijdens strandsurveillance in het afgelopen seizoen.

uitgever op dat ogenblik konden verwachten.

Tijdens een ongedwongen samenzijn heeft de voorzitter van de redactiecommissie de majoor G. van Dijk daarna nog dank gebracht aan de overste Silver, wiens sympathieke leiding van de voorbereidende vergaderingen niet weinig heeft bijgedragen tot de goede sfeer, die voor de totstandkoming onmisbaar was.

Van de aanbieding van het eerste nummer van het Korpsblad aan de Algemeen Inspecteur en van de ontvangst van het Korpsblad elders in het land zijn hierbij een aantal foto's afgedrukt, die wel bewijzen, dat het Korpsblad niet alleen in Den Haag met waardering is ontvangen, doch dat er ook elders in het land van enthousiasme omtrent de verschijning gesproken kan worden, een enthousiasme, dat naar men mag verwachten in meerdere opzichten verheugend en vruchtdragend zal zijn.

Foto boven: In een stevige handdruk van de majoor G. van Dijk lag alle sympathie en waardering besloten voor de wijze waarop de overste P. C. Silver steeds de vergaderingen van de commissie van voorbereiding leidde.

Foto links: „Ziet er goed uit hè,” zeiden de adjudant J. Ranselaar en de opperwachtmeester J. J. H. van Aerssen.

maanden met grote belangstelling de vorderingen van de commissie van voorbereiding had gadeslagen, verklaarde in zijn antwoord verheugd te zijn dat het Korpsblad is verschenen en hij sprak de verwachting uit, dat geen van de leden van het Korps Rijkspolitie en van de Reserve Rijkspolitie zal verzuimen zich te abonneren, en voorts zei hij er zeker van te zijn, dat het Korpsblad een grote bindende functie zal hebben.

Met veel waardering heeft de generaal het eerste nummer ingezien. „Ik kan het natuurlijk hier niet direct lezen, maar het ziet er goed uit,” verklaarde hij en dat was wel de grootste lof, die de commissie van voorbereiding, de redactiecommissie en de

Onder de rook van de Staatsmijn Maurits kreeg de postbode kennelijk geen tijd om van de fiets te stappen. De owmr. J. J. Cremers, groepschdt. te Stein, wachtte hem al op.

OPSPORING

van

**„moederloze veulens”
langs Neerlands volle
strand**

**Bereden Rijkspolitie had
belangrijke taak langs de kust**

Kleine Piet was z'n vader en moeder kwijt, en kleine Henk ook en Rosemarietje en Hannelore en Willem en nou ja, hoeveel kinderen waren eigenlijk in de afgelopen maanden hun ouders kwijt en hoeveel vaders en moeders misten plotseling een kind? Hoeveel mensen dwaalden in paniek langs Neerlands strand, op zoek naar verloren schapen, hoeveel „moederloze veulens” zochten hun ouders? Wij hebben geen tijd gehad ze te tellen en de mannen van het Korps Rijkspolitie, die in de afgelopen maanden langs de Nederlandse stranden van noord tot zuid dienst deden, ook niet. Het was immers een van de drukste badseizoenen, die men zich herinnert! Maar een feit is, dat de Rijkspolitie langs en bij de vloedlijn druk werk had en niet alleen met de opsporing van „moederloze veulens”, maar ook met allerlei andere zaken. Hoeveel kilometers zouden er surveillerend zijn afgelegd door bossen en duinen, hoeveel mensen hebben er bij hun verblijf aan zee het leven afgebracht dank zij waarschuwingen van de Rijkspolitie?

Maar, afgezien van alles: kleine Piet was z'n vader en moeder kwijt. Dat was erg, het was zelfs nog erger, want Piet bevond zich tussen duizenden hem onbekende andere vaders en moeders en kinderen aan het strand, dat een

naar rust snakkende mensenkluisen was, met geschreeuw en gejoel, met prille liefde — die hem vreemd was — langs de duinvoet, met gillende schrik langs de vloedlijn om een aangespoelde kwal, die de onvergefelijke

fout had gemaakt te denken, dat hij aan Nederlands kust rustig zou kunnen sterven, met gekraak om pa, die als een eik in het zand lag en volgens ma teveel naar de meisjes keek, met blèrende draagbare radio's, waarvan men de uitvinders soms met de bezitters heeft willen executeren en met internationale herrie om het zandkasteel dat gebouwd door Dusseldorf en verlaten gevonden mitsgaders ingenomen door Amsterdam, weer door Dusseldorf werd opgeëist. Ook dat waren soms dingen waarmee de politie te maken kreeg.

Maar kleine Piet hoorde het ruisen van de zee, waarvoor hij gekomen was niet meer. Hij zag de overigens weinig maagdelijke duinen niet; hij zocht alleen maar. En verderop waren zijn vader en moeder radeloos bijeen. Immers, Piet kon wel verdrinken zijn of meegenomen of; hoeveel boze mogelijkheden biedt deze samenleving voor een weerloos kind in minuscule zwembroek?

Meer dan vijftig man

Al dan niet in samenwerking met de gemeentepolitie hebben de meer dan vijftig man van de bereden groepen van het Korps Rijkspolitie ettelijke „moederloze veulens” opgespoord en teruggebracht, kleine zwervertjes voor erger gespaard, ongeruste ouders gerustgesteld. Op verschillende plaatsen hebben wij personeel van de bereden groepen — al dan niet tijdelijk ingezet langs de kust — in actie gezien; tussen Katwijk en Scheveningen, bij Zandvoort, Heemskerk en Egmond, in Zeeland en op de Noordzee-eilanden. Tussen

Duizenden badgasten kregen voorlichting

Katwijk en Scheveningen ontmoetten wij de wachtmeesters 1e klas M. J. Heinsdijk, G. B. A. Jaket en D. M. de Jonge, alsmede de wachtmeester M. A. van der Graaf. Wij zagen hen als stipjes langs het strand komen, hier en daar de paarden in zee sturend om een vermetele badgast, die zich te ver in zee waagde, terug te roepen. Wij zagen hen uitleg geven op een van de vele vragen van badgasten en wij zagen hen in actie inzake „moederloze veulens”.

Niet alleen: te paard zitten

Strandsurveillance is meer dan een beetje te paard zitten en rondrijden, dat is ons in een kort gesprek wel duidelijk geworden. De veiligheid van de baders vraagt steeds de aandacht. „De zee is bij eb gevaarlijk en vooral buitenlanders, met name Duitsers wagen te veel omdat zij de zee niet kennen”, zei de wmr. 1e kl. Heinsdijk. Trouwens, het waken over de veiligheid is niet de enige taak. Er wordt ook gevaakt tegen het dragen van ongepaste kleding. Er zijn nu eenmaal plaatselijke verordeningen, zoals in Wassenaar, waar dames volgens de letter van de verordening geen tweedelig badpak mogen dragen en het ligt voor de hand, dat ook de mannen van de bereden Rijkspolitie optreden tegen lieden met „ongepaste” of zo u wilt: niet passende kleding, dus tegen het in gevaar brengen van de openbare zeden. En dan is er natuurlijk bewaking om te voorkomen, dat onbevoegden zich in verboden duingebied bevinden. Een heel gamma van activitei-

En Anneliesje, Peter, Hannelore en Willem kwamen weer bij papa.

ten, waarover eigenlijk een boek te schrijven zou zijn, houdt gedurende het seizoen de rijkspolitie aan de stranden bezig en ieder onderdeel kost tijd, met name het opsporen en terugbrengen van „moederloze veulens”, waar soms vele uren mee zijn vervlogen, zulks met dankbaarheid van ouders en kinderen als waardevolle beloning.

Prettige dienst.....

Nee, men heeft niet bijgehouden hoeveel kinderen werden terug-

gebracht, hoeveel mensen dank zij waarschuwingen of actief en daadwerkelijk ingrijpen het leven hebben behouden. Maar wij zijn er zeker van, dat Piet en Willem en Rosemarie en Hannelore en al die anderen weer bij hun vaders en moeders zijn. Ze zijn allemaal weer terechtgekomen en velen van hen hebben nu prettige herinneringen aan de benauwde uren, die eindigden met een ritje voor op het paard van „ome-politie”, die achteraf zegt: „Het was een prettige dienst.....”

„Niet verder in zee, er staat een ebstroom”, was een van de vele waarschuwingen.

Rijkspolitie te water onmisbaar „bedrijf”

door de overste P. C. SILVER

„Laat hem een beetje afvallen en vier de schoten iets op, haal de vallen nog wat door en laten we fluiten om wat meer wind, want op deze manier krijgen we die sleep nooit te pakken!”

Twee uur later brult er een dreigende stem door de scheepsroeper: „Hier Rijkspolitie, stoppen kapitein”, en met flapperende zeilen kruipt het Rijkspolitiezeiljacht langszij van de stoomsleepboot.

Zo ging het in 1890. Reeds was er voortgang te boeken in het Rijkspolitietoezicht op onze grote stromen, want voorheen, sinds 1859, bestond dit uit een surveillance met roeiboten, vooral in de omgeving van Rotterdam en Dordrecht.

„Hard stuurboord, volle kracht vooruit op beide motoren, radar bij, want met dit verwenste slechte zicht ben je die rijnmotor zo kwijt.”

Met gierende motoren zwiëpt de „R.P. 25” rond, terwijl witbruisend water achter het schip opspuit en flarden buiswater de rustig draaiende radar-scanner op het dak van de stuurhut geselen.

Tien minuten later dreunt een mechanische stem over het water: „Hier Rijkspolitie, stoppen kapitein”, en met een behendige beweging ligt het politievaartuig langszij van het schip.

Wij schrijven nu anno 1959 en de voortgang die er gemaakt werd sinds roeiboten en Rijkspolitiezeiljachten, bemand met Rijkspolitiemannen, de strijd aanbonden tegen de onveiligheid op onze Nederlandse waterwegen, is zeer aanzienlijk.

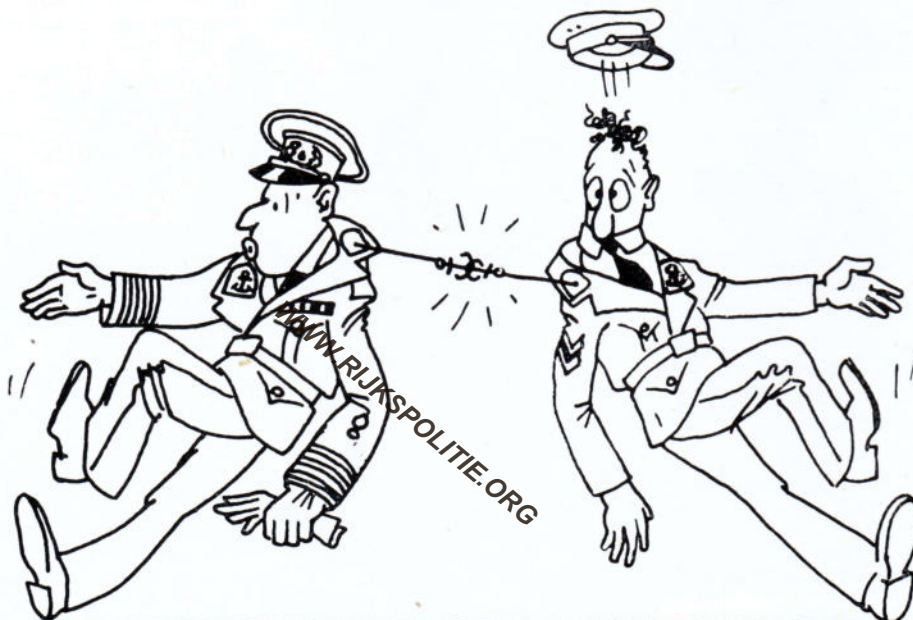
Rijkspolitie-toezicht te water, een van de gespecialiseerde taken van ons Korps op de vele vaarwegen, die ons land doorkruisen; vaarwegen met een totaal lengte van meer dan 7000 kilometer. Veel is veranderd, veel is gebleven.

Veranderd zijn de Rijkspolitievaartuigen, het uiterlijk aanzien van de daarop dienstdoende Rijkspolitiemannen; hun sociale status en hun werkuren zijn veranderd, doch gebleven is de eigen sfeer van dit Rijkspolitie-onderdeel, de spijkerharde teamgeest en de liefde die er is voor het werk en hun vaartuigen.

„Een best baantje”, oordelen velen, die, als zij 's zomers met vrouw en kroost zich amuseren op of aan het water, een Rijkspolitie-vaartuig voorbij zien varen. Maar 's wintersavonds als men gezellig bij de kachel zit te bladeren in de foto's van de vakantie, terwijl de regen tegen de ruiten klettert en de wind de deuren doet rammelen, ook dan vaart datzelfde Rijkspolitievaartuig! 7000 kilometer vaarweg in ons land is een heel eind. Als U die afstand achter elkaar zou leggen en eens afpassen op de kaart dan komt U, vertrekkende van ons land, ergens diep in Afrika terecht.

Vaarwegen, waarop zowel nationaal als internationaal sloopvaartverkeer zich beweegt.

De waterwegen zijn vanouds belangrijke verkeerswegen in en door ons land geweest en met de toename van de ontwikkeling van ons land en de lan-

KLEWISER

den tot ver in Europa, is de belangrijkheid van die waterverkeerswegen toegenomen.

Zeer grote havens groeiden - en groeien nog steeds - aan onze kusten. Amsterdam en Rotterdam zijn internationale begrippen geworden en een groot deel van de daar met zeeschepen aangevoerde ladingen, gaat met rij- en binnenschepen naar bestemmingen in óns land, in Duitsland, Frankrijk, Zwitserland en waar al niet meer.

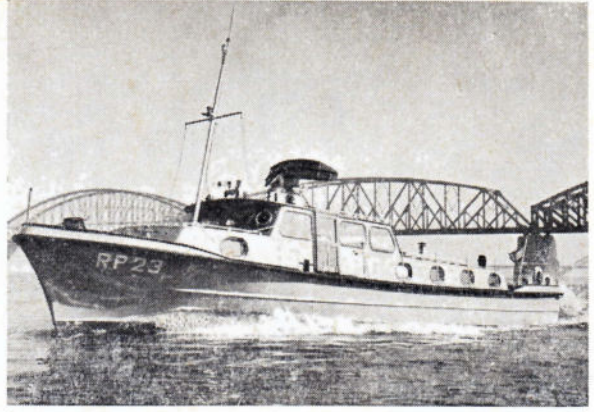
Wilt U weer enige cijfers horen?

In 1958 passeerden 140.000 schepen Lobith aan de Rijn met een laadvermogen van 140 miljoen ton, schepen die komen van en varen naar de zeehavens Rotterdam, Amsterdam en Antwerpen; schepen die de vlaggen voeren van Nederland, Duitsland, Zwitserland, Frankrijk en België; schepen van de nieuwste typen, snelvarend, uitgerust met radar en mobilfoon, schepen met vaak woningen er op voor de opvarenden, waarop een „walmens” jaloers kan zijn, met koud en warm stromend water, centrale verwarming, ijskast enz. enz. En onder al die schepen zijn die, die de Nederlandse vlag voeren het talrijkst.

Op 1 januari 1959 bestond de Nederlandse binnenvloot uit 18.136 schepen met 4.866.000 ton laadvermogen.

En voor de veiligheid van de vaart over deze vaarwegen en voor de veiligheid van de vervoerde ladingen en personen, waakt de Rijkspolitie te Water, die nu daarvoor de beschikking heeft over 55 vaartuigen, van verschillend type, met afmetingen die variëren van 10 m lengte tot 25 m lengte, met machinevermogens van 25 pk tot 500 à 600 pk, terwijl ruim 300 man, van kolonel tot adspirant, dit bedrijf bemant.

Hoe dit alles tot stand gekomen is en groeide tot wat het nu is, daarover vertelt de majoor L. P. H. de Jong in het volgende artikel.

**OOK DE „R P 23”
dankt zijn verbluffende
vaareigenschappen aan de**

SCHOTTEL - ROERPROPELLER

de ideale voortstuwing en besturing voor
Patrouille-, Directie- en Werkboten

Uitvoerige inlichtingen worden verstrekt door

UNITRANS N.V.

Melkwegstraat 12 — DEN HAAG
Telefoon 850502-850277

*Een Batavus Bilonet maakt alles
beter te dragen*

*een Batavus rijwiel gaat U
met vleugels!*

WWW.RIJKSPOLITIE.ORG

Het Rijkspolitie-zeiljacht, dat eens dienst deed vanuit Vlissingen.

het jaar 1908 geleidelijk roei- en zeilbootjes werden aangeschaft of gehuurd.

Toen met de toename van het verkeer te water diefstallen en verduisteringen eveneens sterk toenamen, werden deze roei- en zeilvaartuigen tevens dienstbaar gemaakt aan een bestrijding van deze onregelmatigheden.

Blijkbaar voldeden de roeiboten al spoedig niet meer; in juli 1875 althans stelde de Procureur-Generaal voor, in plaats van verschillende roeiboten, enkele zeilboten aan te schaffen waarmee men meende het doel beter te kunnen bereiken. In het tijdperk van 1880 tot 1900 werden meer in het bijzonder voor de Zeeuwse en Zuidhollandse wateren hoog-aarzen ten dienste van de Rijksveldwacht aangeschaft, welke op behoorlijke wijze logies boden aan de opvarenden.

In 1893, toen de Inspecteurs der

100 JAAR POLITIETOEZICHT OP DE GROTE WATERWEGEN

door majoor L. P. H. de JONG

Het begon met roei- en zeilboten voor visserijtoezicht en ter bestrijding van diefstallen

Het was dit jaar honderd jaar geleden, dat voor het eerst aantoonbaar sprake is van een officieel politietoezicht te water. Op 15 juni 1859 richtte de Minister van Justitie een missie tot de Rijksveldwacht, gestationeerd langs de Nieuwe Maas, de Lek, de Noord en de Merwede, met de opdracht, scherp te surveilleren in verband met diefstallen die gepleegd werden met gebruikmaking van vaartuigen. De eigenaars van fabrieken en tafrieken gelegen langs de Maas, de Noord en de Merwede tussen Rotterdam en Dordrecht ondervonden, zo schreef de Minister, ernstig schade door nachtelijke diefstallen. De Minister verklaarde zich bereid de nodige gelden beschikbaar te stellen voor het tijdelijk verrichten van surveillancediensten door middel van roeiboten.

Het is natuurlijk verkeerd hieruit te concluderen, dat op 15 juni 1859 het eerste politietoezicht te water ontstond. Men mag aannemen, dat ook vóór die datum de rijksveldwachters, die in waterrijke gebieden waren gestationeerd, bij hun dienst een vaartuig als vervoermiddel gebruikten. Tot 1908 is overigens zeer

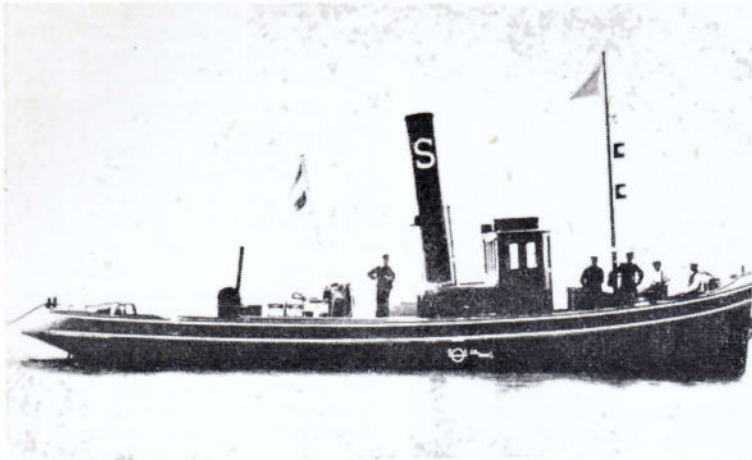
weinig bewaard gebleven over de ontwikkeling van het politietoezicht te water.

Het visserijtoezicht, dat in die tijd en nog vele jaren daarna onder het Departement van Justitie ressorteerde, maakte een scherpe bewaking te water evenzeer noodzakelijk en leidde mede er toe dat vanaf 1859 tot aan

Rijksveldwacht (welke later tevens de titel van Districtscommandant voerden) aangesteld werden, werden deze met het beheer der vaartuigen belast; voordien regelden blijkbaar de Brigadecommandanten der Rijksveldwacht zelf de dienst. De dienst aan boord der vaartuigen werd uitgeoefend door

In de jaren 1921 en 1922 deed het recherche-vaartuig „Haringvliet“ van de Bewakingsdienst op de grote stromen nog dienst op de grote waterwegen.

Zo zag de sleepboot Maria IV er uit, die in 1919 bemand met Rijksveldwachters werd ingezet op de Zuid-Hollandse en Zeeuwse stromen ter bestrijding van de smokkelhandel.

rijksveldwachters, wier hoofd-bezigheid intussen bestond uit surveillance aan de wal. Herhaaldelijk gebeurde het, dat wanneer de bemanning op een bepaald ogenblik was samengekomen om rivierdienst te doen, hiervan moest worden afgezien omdat de aanwezigheid van de manschappen aan de wal vereist werd.

Van een werkelijk nauwgezette uitoefening van de waterdienst kwam dan ook in de praktijk niet veel terecht; gevaren werd uitsluitend wanneer de belangen van de landdienst zich daartegen niet verzetten.

In de jaren rondom de eeuwwisseling breidde de binnenvaart zich steeds meer uit. Het verkeer op de Rijn vooral werd steeds intensiever. Het politietoezicht op de Waal, dat tot nu toe door de bovenomschreven zeilvaartuigen werd uitgeoefend, werd steeds minder effectief en het ging klachten regenen.

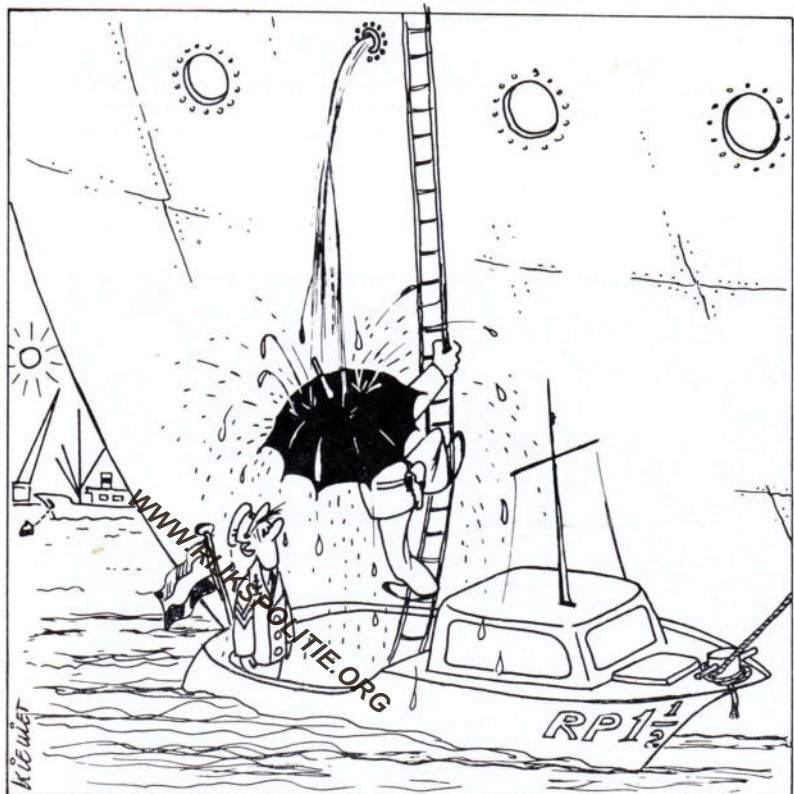
Het bedrijfsleven stak de koppen bij elkaar en richtte zich tot de Kamers van Koophandel. Vooral de Kamer van Koophandel te Rotterdam schreef vele malen dringende rekwesten aan de Minister van Justitie om beter politietoezicht op de vaarweg van Lobith naar Rotterdam. De Minister van Justitie zwichtte in 1907 en ging over tot aankoop van twee motorvaartuigen, de R.P. 1 en R.P. 2, die in februari 1908 te Rotterdam werden gestationeerd. Deze vaartuigen werden bemand met rijksveldwachters, die tot opdracht hadden, onder verantwoordelijkheid van de Commissaris van Politie te Rotterdam, tevens Commissaris van Rijkspolitie, het politietoezicht van Rotterdam naar Lobith

uit te oefenen. Hier ontstond dus het eerste centraal geleide politietoezicht op de grote internationale vaarroute.

Al gauw bleek, dat Rotterdam als startplaats voor de twee boten niet geschikt was. De boten moesten veel te ver varen om op de Waal te komen. Daarom werd de afstand Rotterdam-Lobith in twee stukken gehakt en één boot werd in Tiel gestationeerd. Inmiddels ontwikkelde zich de rivierdienst van de gemeentepoli-

tie Rotterdam tot een afzonderlijk bedrijf van specialisten, zodat de rijksveldwacht zich meer en meer uit het havengebied van Rotterdam terugtrok. Voorts werd in 1913 te Krimpen a. d. Lek een klein vaartuig bij de rijksveldwacht ingedeeld, zodat de boot te Rotterdam die de bewaking had tot Tiel, steeds meer uit het centrum van het bewakingsgebied geraakte.

Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog in 1914 had men nu dus de beschikking over twee motorboten voor de dienst op de vaarweg naar Duitsland, één zeilvaartuig in de omgeving van Dordrecht en één hoogaars voor de dienst op de Zuidhollandse en Zeeuwse stromen. Dit politietoezicht was zó gebrekkig dat onder auspiciën van de Steenkolen Handelsvereniging te Rotterdam een particuliere bewakingsdienst werd ingesteld. Er werd een sleepboot gehuurd, waarmee men trachtte vooral de diefstallen uit de lading van schepen op de Noord, de Merwede en de Waal tegen te gaan. Na verloop van tijd werd aan deze controle een meer officiële status gegeven, door tijdens de surveillancediensten twee rijksveldwachters mee te laten varen. In samenwerking met de twee politiebotten, de R.P. 1 en R.P. 2, werd een intensieve dienst ingesteld, waarbij vooral

De R.P. 10 met standplaats Terneuzen is één van de zeer moderne, met tal van technische hulpmiddelen uitgeruste vaartuigen, waarover de Rijkspolitie te Water beschikt.

de rivierventers en opkopers te lijf werden gegaan.

Inmiddels werd er voortdurend bij de regering op aangedrongen, dat de politiedienst te water generationaliseerd en uitgebreid zou worden. Dit streven werd tenslotte beloofd. Bij besluit van 9 februari 1923, houdende bepalingen betreffende het Rijkspolitietoezicht te water werd de eerste rivierbrigade van de rijksveldwacht opgericht te Tiel met 3 boten, namelijk een boot in Tiel, een in Gorinchem en een in Sliedrecht, waaraan op 8 oktober 1927 nog een vierde boot met standplaats Zwijndrecht werd toegevoegd.

In deze beschikking werd de rivierbrigade Tiel-Dordtsche Kil ingesteld, die onder toezicht werd gesteld van de Districts-

commandant van de Rijksveldwacht in het 5de district. Het personeel van deze brigade deed voortaan alleen rivierdienst en hier ziet men dus voor het eerst een organisatie van de rivierdienst los van de waldienst. Uit vorenstaande ziet men een streven dwars door die organisatie van de Rijksveldwacht om het politietoezicht op de grote vaarweg naar Duitsland als een geheel te gaan beschouwen. Blijkbaar lagen de bedreigde punten vooral in de omgeving van Dordrecht en Gorinchem, want in deze beschikking wordt nog slechts gesproken over het stuk vaarweg Tiel-Dordtsche Kil. Het feit, dat zoals artikel 11 van de beschikking zegt, de brigadiermajoor der Rijksveldwacht te Tiel tijdelijk werd belast met het

commando over de brigade wijst er op dat de opzet een proef was, die voor alle mogelijke wijzigingen vatbaar zou zijn.

Die proef heeft blijkbaar volstaan, want in 1928 werd de tweede brigade uitgezet, namelijk Vlaardingen. Onder deze brigade horen de R.P. 23 te Vlaardingen en de R.P. 14 te Krimpen a. d. Lek.

Gaan we nu weer eens even terug en bekijken wij de toestand van de Politie te Water over het gehele land. Zoals ik reeds in de aanhef vaststelde, had men over het gehele land, daar waar er behoefte aan bestond, bootjies gestationeerd. Wanneer op de verschillende standplaatsen boten werden ingedeeld is niet met zekerheid te zeggen. Ik bezit in delingsbeschikkingen van de Rijksveldwacht vanaf 1893 waarin de standplaatsen der rijksveldwachters zijn vermeld.

Of op die standplaatsen boten beschikbaar waren wordt daarbij echter niet vermeld. Die boten liepen blijkbaar te boek, zoals tegenwoordig een schrijfmachine.

De beschikking van 27 februari 1926 gaat de indeling van de brigades der rijksveldwacht, zoals die vastgesteld is in de indelingsbeschikking van 30 mei 1893, geven in de vorm van een staat. En dan vindt men plotseling, behalve de rivierbrigade Tiel, boten ingedeeld te Numansdorp, Vere en Krimpen a. d. Lek. Van alle roeiboten, die wellicht later door motorvaartuigen werden vervangen, vindt men in deze staat nog niets.

In de „Mededeling van de wijziging van indeling der Rijksveldwacht in Brigaden” van 3 november 1927, vindt men de volgende standplaatsen waar motorboten werden ingedeeld:

Drimmelen (R.P. 3), Zwartsluuis (R.P. 22), Kampen (R.P. 20), Krimpen a. d. Lek (R.P. 14), Pernis (R.P. 12), Vere (R.P. 10), Gorinchem (R.P.2), Tiel (R.P.1), Sliedrecht (R.P. 6), Zwijndrecht (R.P. 16), Ouderkerk a. d. IJssel (R.P. 21), Akersloot (R.P. 7), Oude Wetering (R.P. 8) en Zaandam (R.P. 15).

Hieruit blijkt, dat men in die jaren tot het inzicht is gekomen, dat de politiedienst te water in ons waterrijke land, met kracht moest worden opgebouwd. Dat wordt ook wel begrijpelijk want de ontwikkeling van de scheepvaart ging in die tijd met sprongen omhoog. In 1928 ontstaat dus de rivierbrigade Vlaardingen, in 1932 nog eens een uitbreiding van vier vaartuigen, één te Medemblik, één te Hoorn,

K. D. Krewier

" ... DE BOOT IS LEK, OVERSTE "

één te Schagen en één te Aalsmeer. In 1934 werd te Vreeswijk een boot ingezet en in 1939 één in Roermond.

Tenslotte werden in de dertiger jaren — de juiste tijdstippen heb ik niet kunnen achterhalen — te Sneek de R.P. IV, te Woudsend (brigade Sneek) de R.P. V, te Grouw (brigade Irnsum) de R.P. XVII, te Giethoorn (brigade Steenwijk) de R.P. XVIII, te Nieuwersluis (brigade Loenen) de R.P. XIX en te Echten (brigade Lemmer) de R.P. XXVII uitgezet, terwijl kort voor het uitbreken van de oorlog in 1940 of direct daarna, de R.P. XXIX te Wartena (brigade Irnsum) en de R.P. XXX te Loosdrecht (brigade Loenen) werden gestationeerd. Om nu een goed begrip te krijgen van de verdere ontwikkeling tot de huidige organisatie van de dienst der Politie te Water is het noodzakelijk zich te realiseren, dat er drie verschijningsvormen van politiedienst te water bij de Rijksveldwacht waren ontstaan, n.l.:

- 1e. Zuivere rivierdienst onder een brigadecommandant, die alleen belast was met de leiding over een rivierbrigade (Gorinchem en Vlaardingen).
- 2e. Zuivere rivierdienst onder de leiding van een brigadecommandant van de waldienst (Arnhem, Wemeldinge, Roermond en Kampen).

3e. Politiedienst te water met boten, die bij de walbrigades waren ingedeeld en die bemand werden met personeel van die walbrigades. Dit personeel verrichtte dus dienst aan de wal en dienst op de Boot (Drimmelen, Sneek, Woudsend, Oude Wetering, Zaandam, Grouw Giethoorn, Nieuwersluis, Ouderkerk a. d. Amstel, Akersloot, Zwartsluis, Medemblik, Grootebroek, Warmenhuizen, Echten, Aalsmeer, Wartena en Loosdrecht).

De zich steeds uitbreidende vloot, met de grote kosten die daaraan verbonden waren, deed behoefte ontstaan aan centraal beheer van die vaartuigen en een coördinatie van de dienst daarvan. Er werd aan de inmiddels opgerichte Inspectie van de Rijksveldwacht te 's-Gravenhage omstreeks 1938 een ambtenaar benoemd, die belast werd met dat beheer en die coördinatie. Men zocht destijds naar een organisatie van de politiedienst te water, waarin bovengenoemde drie verschijningsvormen pasten, zonder al teveel te centraliseren. Deze ontwikkeling werd, zoals zovele andere ontwikkelingen in het politiewezen, wreed verstoord door de bezetting van ons land.

De Rijksveldwacht werd in de marechaussee opgelost en de rivierdienst werd eveneens een

onderdeel van de marechaussee. Alle boten werden in rivierbrigades ingedeeld en aan het beheer door de waldienst werd een einde gemaakt. Het zou mij te ver voeren, wanneer ik de ontwikkeling in die jaren stap voor stap ging uiteenzetten. Met de voortvarendheid en driestheid, die de bezetting eigen was, zou wel eens even vlug het politievraagstuk in Nederland opgelost worden!

Laat ik volstaan met vermelding van het resultaat. Er ontstonden twee gewesten, n.l. te Amsterdam en Rotterdam, de districten Groningen en Arnhem en de afdeling 's-Hertogenbosch, allen ressorterende onder de Gewestelijke Politiepresident ter plaatse. Het lag voor de hand, dat deze nieuwe organisatie na de bevrijding niet gehandhaafd zou blijven. Maar terug naar de oude organisatie kon men ook niet meer, al had men dat gewild. Men begreep, dat het noodzakelijk was — en de praktijk had dat geleerd — de rivierdienst een eigen vorm te geven, met eigen beheer en met personeel, dat op het water thuis was.

En zo is de politie te water gegroeid naar de huidige vorm, de dienst der Rijkspolitie te water, een zelfstandige politiedienst in het Korps Rijkspolitie onderverdeeld in districten met groepen en posten op plaatsen, die gelegen zijn aan de grote vaarwegen, in de gebieden van de grote visserij en in de centra van de watersport. Het begon allemaal een eeuw geleden: met roei- en zeilboten.

WILT U

bij adresverandering of correspondentie met de administratie van het Korpsblad steeds bij uw adres tevens uw vorige én uw huidige groep vermelden.

DANK U

„EEN KLAP IN HET GEZICHT”

Ja inderdaad, voor het Korps Rijkspolitie als eenheid, zowel als voor elke individuele Rijkspolitie-ambtenaar die bewust naar eer en geweten zijn plicht meent te vervullen, vormde in de afgelopen week het A.N.P.-bericht, volgens hetwelk in Amsterdam enkele Wachtmeesters der Rijkspolitie in arrest waren gesteld wegens het aannemen van steekpenningen, een harde „klap in het gezicht”. Bij vele korpsleden, die niet zonder meer dit bericht voor kennisgeving aannamen, openbaarde zich een sterk gevoel van onbehagen en in niet mindere mate wrevelf, vooral als men door „outsiders” met uitdrukkingen als: „Dat is ook wat daar bij jullie!” (Let wel: „jullie”), werd aangeklampt, hetgeen nog al eens geschiedde.

En, laten wij de zaak niet verbloemen, het is wat bij ons; echter niet in die zin, dat enkele zwarte schapen de grote kudde „bont” maken, verre van dat. Wij weten dat er in het korps zwakke plekken zijn; wij weten, dat er op sociaal terrein meerdere zaken mogelijk voor verbetering vatbaar zijn; wij weten, dat de intermenselijke verhoudingen binnen het korps niet op alle gebieden zijn zoals deze moesten zijn. Wat wij echter ook zeer zeker weten, is, dat er geen bedrijf of overheidslichaam is, waarbij hetzelfde niet zou kunnen worden geponereerd. „Utopia” is ook in dit geval nog verre.

De korpsleden, die realistisch genoeg zijn om zulks in te zien en die de ogen wijd open hebben, zullen het er met ons over eens zijn, dat zij die aan- en binnen het korps leiding hebben te geven (Uitzonderingen voorlopig daargelaten), t.a.v. de hiervoor gestelde wenselijkheden datgene doen wat in hun vermogen ligt, i.c. waartoe hun persoonlijkheid en de omstandigheden hen in staat stellen. Deze con-

clusie mag ons er echter niet van weerhouden onszelf concreet af te vragen waar de oorzaken liggen van de „klap in het gezicht”, welke in zekere zin een symptoom is van de in staat en maatschappij als wel in het ontworpen gezin zich hier en daar openbarende zegiscrisis.

In de geopenbaarde gevallen is naast het morele defect, tevens sprake van een onder geen enkel beding te tolereren verkrachting van onze toch wel zeer duidelijke ambtseed, welke wij z.n. dagelijks kunnen lezen in het voor ieder onzer geldende A.R.K.R. Zijn zij, die faalden, zich eertijds bij de eedsplechtigheid ten volle bewust geweest van de waardevolle inhoud van de ook voor hen geldende eedsformule? En wij, toeschouwers bij dit treurspel, zijn wij ons dagelijks van deze waarde bewust? Heeft dit, als wij geroepen zijn om, op welk niveau ook, leiding te geven, wel steeds onze aandacht?

Naast deze in zekere zin op formeel terrein liggende vragen, dienen wij, ieder voor zich, indien wij althans de eer van het korps en het welzijn van haar leden voorstaan, ons te bezinnen op de achtergrond van het gepubliceerde „vallen” (waarop vermoedelijk geen „opstaan” in ambtelijke kring zal volgen). Met veroordeling, hoe terecht ook, zijn wij er niet.

„Wat heeft hen bewogen?

„Waren het sociale moeilijkheden, al dan niet met niet te voorname omstandigheden als basis?

„Was de leiding bij de hang naar luxe, welke zich alom openbaart, te sterk?

Dit zijn vragen waaraan wij onze aandacht dienen te besteden, willen wij er aan medewerken om te voorkomen, dat in de toe-

komst zich gelijksoortige gevallen voordoen.

Willen wij bevoegd zijn tot oordelen (niet: veroordelen) en willen wij kunnen helpen, dan zullen wij ons steeds moeten trachten in te leven in het denken en doen van onze medemensen en voor wat ons korpsverband betreft, het denken en doen van onze collega's en/of ondergeschikten. Alleen op die wijze zullen wij er toe kunnen medewerken het falen van onze naasten te voorkomen en, voor wat het korps betreft, dit van smetten te weren. Juist in ons korps waarbinnen wij als het ware in een glazen huisje leven, zijn goede intermenselijke verhoudingen een eerste vereiste. Laat ons allen, ongeacht of wij hoog dan wel laag zijn gesteld, naar ons vermogen medewerken tot opbouw van deze verhoudingen teneinde meerdere „klappen in het gezicht” te voorkomen.

Tot deze medewerking behoort niet in de laatste plaats het uitsteken van de beschermende handen op sociaal terrein. Naast de vakorganisaties en het „Sociaal Fonds van het M. v. J.”, zal ook de korpsleiding steeds het hare tot oplossing van moeilijke heden willen bijdragen. Wij weten zulks uit persoonlijke ervaringen. Laat men niet schromen zich op dit terrein (bij voorkeur vertrouwelijk) te wenden tot de daartoe in aanmerking komende instanties, liever dan oorzaak te zijn van een volgende „klap in het gezicht” van korps en leden.

Deze klap kwam hard, ja zeer hard aan, doch het was geen „knock out”. Laat ze ons de oger hebben geopend voor bepaalde mentaliteitsuitingen in het korps, welke, indien ze niet worden onderkend en opgevangen door ons aller inzet, een radicale afbraak tengevolge zullen hebben. Dit laatste zullen wij nimmer mogen toelaten.

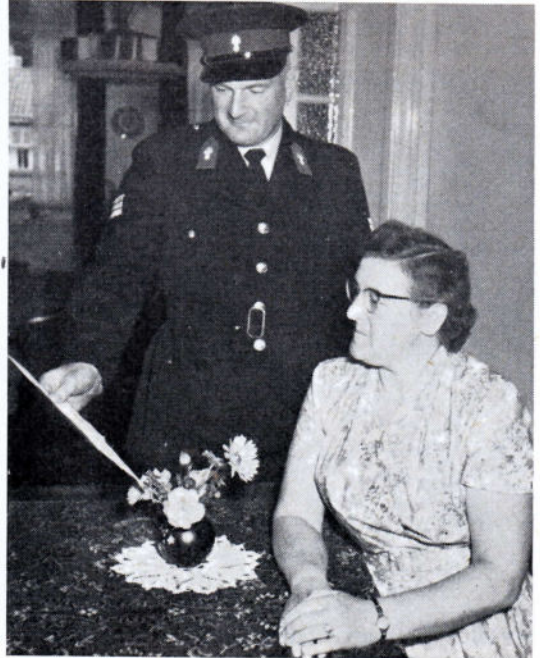
Owmr. T. de Vries

Niets uit dit blad mag worden versimpeld of gepubliceerd, door middel van druk, fotocopie of op welke andere wijze ook, zonder uitdrukkelijke schriftelijke goedkeuring van de redactie, zelfs niet, al zou een en ander geschieden met bronvermelding

Echtgenote van Domburgs postcommandant kreeg tevredenheidsbetuiging

Mevrouw A. de Kok-Verhulst „politievrouw 1e klas“

De Territoriaal Inspecteur in het ressort 's-Gravenhage, de kolonel W. de Gast heeft kort geleden in tegenwoordigheid van de districtscommandant Middelburg, de majoor A. J. van Thiel, de toegevoegd officier 2e klas, de luitenant D. van Ooyen en de groepscommandant van Westkapelle, de adjudant C. Westveer in de woning van de postcommandant te Domburg, de wachtmeester 1e kl. H. de Kok, namens de Algemeen Inspecteur een tevredenheidsbetuiging uitgereikt aan de echtgenote van de postcommandant, mevrouw A. de Kok-Verhulst, die bewezen heeft van hoe grote betekenis het werk kan zijn van een „politievrouw“.

De wachtmeester 1e kl. H. de Kok en zijn echtgenote bekijken de tevredenheidsbetuiging, die eigenlijk een diploma is voor de kwaliteiten van mevrouw De Kok-Verhulst als „politievrouw“

(Foto P.Z.C.)

Het begon allemaal in juni 1958, toen de wachtmeester De Kok in Domburg een jongen aanhield, die op een bromfiets reed, welke niet voorzien was van een bel. Op de vraag of hij al 16 jaar oud was, gaf de jongen een bevestigend antwoord. Als geboortedatum noemde hij 20 augustus 1942. De postcommandant zag toch aanleiding de bromfiets in bewaring te nemen. „Je vader moet de bromfiets maar komen ophalen,” zo deelde hij mee. De bromfiets werd opgeborgen in de schuur achter het huis van de postcommandant, die zijn dienst vervolgde.

Kort daarop zag mevrouw De Kok bij de schuur een jongen die haar, toen zij naar hem toeging, te kennen gaf dat hij toestemming van haar man had gekregen de bromfiets op te halen. Mede door de agressieve houding van de jongeman kon mevrouw De Kok niet verhinderen dat deze er met de bromfiets van door ging.

Bij controle bleek prompt dat de opgegeven geboortedatum, geboorteplaats en adres vals waren. Alle naspelingen ten spijt

bleef de jongeman onvindbaar. Totdat op 10 juni 1959 mevrouw De Kok vanuit het raam van haar woning twee jongens op straat zag staan, die kennelijk de schuur van de postcommandant in hun conversatie betrokken.

Zij wezen herhaaldelijk in de richting van de schuur en mevrouw De Kok zou geen politievrouw zijn als het gebeurde van een jaar geleden haar niet te binnen was geschoten. Zij concludeerde: „die ene kan best die jongen van de bromfiets van een jaar geleden zijn!”

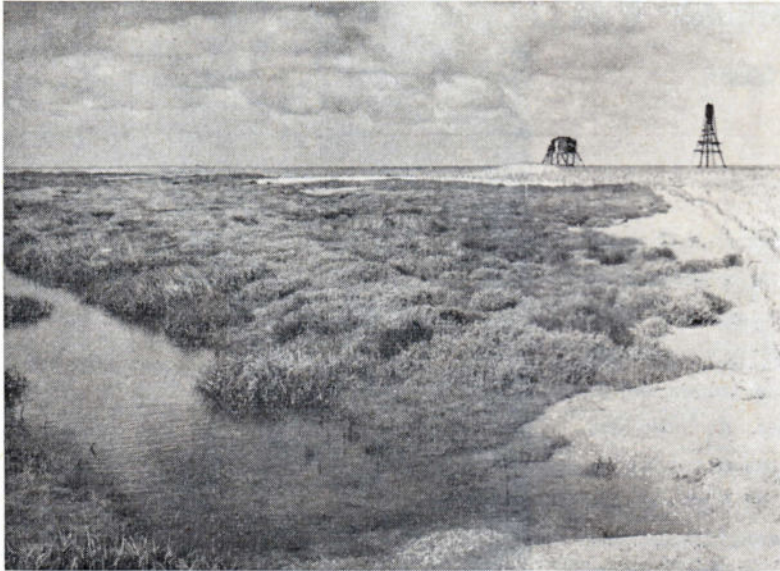
Het geluk speelde van nu af voor honderd procent mee, want even later bleef de jongelieden zich nabij de schuur op te houden wegens een lekke band. De postcommandant was niet thuis, maar daar wist mevrouw De Kok — door jaren ervaring — wel raad op. De wachtmeester 1e kl. A. Hommes werd ter hulp geroepen. Hij pakte de zaak in het slot en de jongens stevig aan, er volgde een confrontatie. De bewuste jongen ontkende iets met de zaak van een jaar geleden te maken te hebben en gaf opnieuw

een onjuiste naam op. Maar dit keer hielp dit (on)handigheidje niet, want na een kort onderzoek en voorgeleiding voor de postcommandant gaf de jongeman zijn juiste naam op en erkende hij degene te zijn die een jaar geleden zijn inbewaring genomen brommer uit de schuur van de postcommandant had weggehaald.

Na een jaar was hij met een vriend weer in de buurt van zijn huzarenstukje gekomen en had hij deze nog eens precies uitgeduid hoe één en ander was verlopen. Zij hadden er samen pret om, maar dat is nu over. Het had mevrouw De Kok-Verhulst en de postcommandant „ontzettend hoog gezeten” en ook dat is nu over. Het echtpaar De Kok-Verhulst zal nu door de tevredenheidsbetuiging van de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie aan dit gezamenlijke opsporingswerk ongetwijfeld prettige herinneringen bewaren. Mevrouw De Kok verdient (dunkt ons) bovendien te worden bevorderd tot „echtgenote eerste klas”

R.P. 21 maakte controletocht naar twee moderne Robinsons

Uniek onderdeel van taak Rijkspolitie te water in het Waddengebied

Griend: eens welvarend eiland, nu kale zandplaat met een kaap en een huisje op palen, waar de mannen van de R.P. 21 op bezoek kwamen bij twee moderne Robinsons.

Douwe Tot, de oud-schipper van de Terschellinger reddingboot Brandaris, de man met drie liter bloed en twee liter zout water in de aderen, die in achtentwintig jaar tijdens tientallen reddingstochten 270 mensen redde uit een hel van wind en water, is weer thuis, precies voor de herfststormen, klaar om weer weg te gaan, als de sleepboot Holland moet uitvaren naar schepen in nood. En de opperwachtmeester G. de Groot, schipper van de R.P. 21 van Harlingen, en zijn mannen, zijn ook weer thuis; die zijn zelfs al vele malen weer weggeweest, sinds zij thuishkwamen van een bezoek aan diezelfde Douwe Tot, die maandenlang een soort Robinson Crusoe is geweest op een onbewoond eiland, middenin de Waddenzee, waar hij samen met de oud-Terschellinger boer Jan Bierman leefde in een hutje op palen. De 72-jarige mensenredder was met Bierman onbetwist heerser over de paar vierkante kilometer onbewoond eiland, die de zee heeft overgelaten van het eens zo welvarende eiland Griend, ergens tussen Harlingen en Terschelling, ver van de bewoonde wereld, ver van de vaargeul. De zon, de wind en de wolken, de eb en de vloed, de schar en de bot in zee en de duizenden vogels, die op het eiland broedden, het was allemaal van deze twee moderne Robinsons, die hier niets anders te doen hadden dan op de vogels passen en er voor te zorgen dat geen onbevoegden op Griend voet aan wal zetten. Zij leefden zonder krant en zonder radio of televisie, zonder contact met de buitenwereld, zonder burens, die eens kwamen oplopen. Schepen voeren Griend in de verte voorbij, iedere dag weer: een coaster, de postboot, de loodsboot, ze koersten veilig door de vaargeul. Niemand had wat op Griend te zoeken, dat daar ergens in de warwinkel van geulen en zandbanken ligt, dat Griend, waarop alleen een kaap en een huisje op palen te zien waren, waarin niemand de twee Robinsons vermoedde, die hier vergeten leefden. En toch, ze zeiden er niet eens veel van, toen op een goede dag een boot uit die vaargeul in de richting van Griend koerste: de R.P. 21 met schipper De Groot aan het roer, op jaarlijkse controletocht naar Griend.

Schipper De Groot en zijn mannen willen echt wel praten, maar toen over ondiepten gemanoeuvereerd moest worden, gunden ze zich er de tijd niet voor, toen werd er op het voorschip gepeild door de wachtmeester P. de Boer. Schipper De Groot bepaalde zijn aandacht bij het roer en de wachtmeester 1e kl. L. J. Hoogesteger stelde de motoren op „langzaam”. Zelfs de dikke witte koffiemokken stonden onaangetroefd, want zonder ernst en toewijding zou de hele nieuwe en moderne R.P. 21 met z'n twee motoren, met z'n radio en radar met z'n glanzend gelakte stuurhut en z'n mooie blanke aanleg, recht en alles wat er verder op en aan is, zo aan de grond zitten

Nou ja, het was niet zo, da Douwe Tot en Jan Bierman op de bemanning van de R.P. 21 zaten te wachten. Ze waren rustig aan het pierengraven in het Wad en namen voetstoots aan, dat de mannen van de R.P. 21 wel veilig op Griend zouden komen, terwijl er op de R.P. 21 overalls en laarzen aangetrokken werden tenminste voor zover de voorraad strekte. Dat was nodig

Een tocht naar Griend is voor de outside geen sinecure, zo ontdekte ook de uitgever van het Korpsblad

De R.P. 21 mag nog zo modern zijn, voor het laatste deel van een tocht naar Griend is een sloep onmisbaar. Opperwachtmeester De Groot trok aan de riemen tot de sloep vastliep. De wachtmeester Te kl. L. J. Hoogesteger bleef achter om op de R.P. 21 te passen. Zo'n duur ding kun je toch niet zomaar laten liggen nietwaar

Griend heeft geen haven enzo en op een zeker ogenblik vallen de motoren van de R.P. 21 stil op commando en ratelt het anker naar de Waddenzeebodem. Dan wordt er een sloep gestreken en ook bij deze tocht was het allemaal niet anders. Het was gewoon voor schipper De Groot en het was ongewoon voor de majoor G. van Dijk en de uitgever van het Korpsblad, die per sloep werden gebracht tot de plaats waar een sloep niet meer varen wil bij gebrek aan voldoende water en die vervolgens vakkundig over boord stapten voor een voettocht van zeker een half uur; de enige kans om Griend te betreden.

Avontuur

De sloep bleef achter en keerde terug naar de R.P. 21. In breed front rukten de drie bezoekers op naar het eenzame eiland, waarvan men bijna zou geloven, dat het onbekend en grillig avontuur er op de loer lag en dat lag het ook, goed beschouwd. Regelmatig sopten de laarzen van de opperwachtmeester over

de Waddenbodem, regelmatig spatte het water op rond de blote voeten van de uitgever en uit de natte overallpijpen, die hem als sompige dweilen om de benen

„Nou en toen,” informeerde opperwachtmeester De Groot (rechts) terwijl Bierman (links) en Tot in de eenzame hut op palen bij een kop koffie vertelden over de zee, de vogels en Griend.

slingerden. Zo gaat dat wanneer de mannen van de R.P. 21 naar Griend gaan voor een inspectie, om na te gaan of de vogels wel echt ongestoord kunnen broeden, of er geen eieren geraapt worden van vogels, wier eieren onder beschermende bepalingen van de wet vallen, en tenslotte om te zien, of er geen onbevoegden op Griend komen alsmede of de Robinsons in goede welstand verkeren.

De mensenredder en zijn maat kwamen traag uit de verte met een pot vol dikke waddenpieten en zij groetten schipper De Groot als oude bekenden. Nou ja, wie kent de mannen van de R.P. 21 eigenlijk niet in het Friese Waddengebied?

Geen zegen

Schipper De Groot en zijn mannen kennen vele bewoners van dit unieke gebied op en rond de eilanden beter dan zij denken. Douwe Tot kent de zee beter dan zichzelf. Hij weet net zo goed als Jan Bierman, dat de zee ervoor heeft gezorgd, dat er op het leven op Griend nooit veel zegen heeft gerust, maar er was kennelijk op dat moment weinig acuut gevaar, behalve dan van de duizenden vogels, die opgeschrikt van hun nesten, luid krijsend rondvlogen en af en toe in dreigende duikvlucht neerkwamen, die in duizend angsten om eieren en jongen door de lucht jakkerden en waarvan Jan Bierman tijdens een rondgang langs de nesten met zijn onverwacht bezoek zei: „Kijk maar uit, ze bevullen je en ze hebben

Zo kwamen er op Griend weer duizenden vogels uit evenzovele eieren. Douwe Tot waakte over de vogels, de mannen van de R.P. 21 hebben er zich van overtuigd.

mij verleden week nog in de kop gepikt."

Dat is al een avontuur van Griend, de onverhoedse aanvallen, niet van „wilden" maar van vogels, op wier bestaan ook al niet uitsluitend zegen rust. Nee, de zee heeft op Griend altijd zijn dreigende rol gespeeld.

Ondergang in kerstnacht

Eens lag er een welvarend dorp op het eiland, een dorp met scholen en kerken, een klooster en scheepswerven. Maar in de kerstnacht van 1287 heeft de door de vliegende storm opgezweepte zee het stadje met al wat er op en eraan was verzwolgen, ondanks de pogingen van de kloosterling Ocko om de bewoners op tijd te waarschuwen, verdrinken er tientallen.

Eeuwenlang heeft een handvol vermetelen daarna nog op de Griend geleefd onder de voortdurende dreiging van de zee. En nu, nu Griend is afgetakeld tot niet veel meer dan een zandplaat, al is het dan een unieke, nu laat de zee nog niet af. Het huisje van de Robinsons staat niet voor niets op palen. En in de afgelopen maanden is het water enkele malen zo hoog gestegen, dat vele honderden eieren en jongen van zilvermeeuwen, sterns, visdiefjes, scholeksters en wat dies meer zij, wegspoelden. Het gebeurde onder de ogen van Douwe Tot de mensenredder, die op dit punt voor de vogels niets kon doen. Tussen een van de slenken en het bij eb onafzienbare strand van Griend was het nest van een bergeend. Schipper De Groot

bekeek het op z'n knieën, en op z'n knieën liet hij later jonge vogels en eieren zien. Met Jan Bierman raapten de gasten de eieren van kapmeeuwen. „Kapmeeuwen zijn rovers, die vreten de eieren en jongen van andere vogels op", zei Bierman.

Tot: weinig woorden

Douwe Tot, de mensenredder zette koffie in de hut op palen. Hij schonk de koffie in gebloemde kopjes en wreef langs zijn stoppelige baard, toen hij onder de koffie een overzicht gaf van het leven op Griend. „'t Is m'n eerste zomer hier", zei hij, maar ik vind het wel een mooi putje." En half onwillig vertelde hij nog

iets over een van z'n reddingen. „M'n grootste redding? Dat was met de Katowice in 1939. Het was een Pool van zo'n goeie vierduizend ton, die met windkracht twaalf of dertien bij de Engelse Hoek aan de grond raakte met 26 koppen bemanning. We moesten tweeëntwintig keer langs zien te komen om ze er af te halen. Dat viel niet mee, want er stond een dikke zee en elke keer kreeg je weer een geweldige mep water, die je terug sloeg, maar ook te pletter kon slaan tegen het schip. Maar we kregen ze er af. En we waren nog maar net terug in de haven of we moesten weer uit naar een coaster, die moeilijkheden had." Zo vertelt Douwe Tot in een paar woorden het verhaal dat een roman zou kunnen zijn, een epos over de moed van het volk op de eilanden, een verhaal trouwens dat nergens duidelijker zou hebben gesproken dan juist in deze hut op palen, op het kleine Griend, waar de zee nog alleenheerser is.

Gerookte bot

Die hut op palen was het uitgangspunt van alle activiteiten van de twee Robinsons, voor de tochten langs de nesten en naar het Wad, hetzij om Waddenpiepen te graven, hetzij om te zien of de vis er in heeft willen bijten. Een deel van de botvangst werd gerookt met behulp van juthout en completeerde zo de maaltijden.

„Neem er nog een," zei Douwe Tot tot zijn gasten, en hij hield ze een emaille schaal voor, die onder de hut stond. En ze namen er nog een. Nou ja, kon hij het

De R.P. 21 lag voor anker op de rede van Griend.

Ook tijdens een controletocht naar Griend schenkt de wachtm. Te kl. P. de Boer met vaste hand koffie en thee in onverwoestbare stenen koppen.

helpen, dat er maden in zaten? Er heeft op het Griendse leven immers nooit veel zegen gerust? Maar, zo iets zegt men niet, wanneer men op bezoek is, dat verbiedt de wellevendheid niet-waar! En toen de gasten op het punt stonden om zich vanaf de plaat andermaal naar het strand en te water te begeven, hetgeen de hoogste tijd was omdat de vloed opkwam, die ervoor zorgde, dat de politie te water echt politie te water was, toen hield Douwe Tot hen nog eens de schaal voor. „Neem er nog een mee, voor onderweg,” zei hij gul.

Enfin, nu is Douwe Tot weer thuis, precies op tijd voor de herfststormen. Hij is nog gezond, en bereid om mee uit te varen met de sleepboot Holland, wanneer de elementen dat nodig maken. En schipper De Groot en zijn mannen zijn ook weer thuis en ook gezond. Op weg naar huis hebben ze kapmeeuw-eieren gegeten met de majoor Van Dijk en met de uitgever.

Ook zo'n controletocht naar Griend is werk van de Rijkspolitie te water, van de mannen van de R.P. 21, die al weer ettelijke tochten hebben gemaakt en Griend nu in de verte laten liggen, het eiland, dat eenmaal per jaar het onderwerp is van een van de vele controles in de wijde en wondere wereld van het Wad. Maar, zoals gezegd, ze slaan nu Griend over: het is immers weer uitgestorven en de gerookte visjes zullen nu ook wel op zijn

IN HET VOLGENDE NUMMER O.A.

Mej L. J. M. Kleijn: *Kermis in de Kleuterklas*

Overste Jhr. W. A. Gevers Deynoot:
Genealogie: interessant bedrijf

J. J. H. van Aerssen: *Race-boten: Actueel probleem*

Het Korps Rijkspolitie bij de opening van de Staten-Generaal

Rijkspolitie in Heeswijk (N.B.)

Moeder en kind

Districtscommandant op de bodem van de zee

Interterritoriale Atletiekwedstrijden te Den Bosch

St. Nicolaas puzzel

„Jij mot nog U tegen mij zegge!!”

Rijkspolitie onversaagd in 43ste vierdaagse

Geen sterke verhalen; alleen sterke mannen

De collega, die ons op de laatste dag van de 43ste Nijmeegse vierdaagse, in het plaatsje Mill, ondanks het feit, dat we onze „volgauto” met alle voorhanden zijnde — officiële — passe-partouts en perskaarten hadden beplakt, met een resoluut gebaar van het parcours afstuurde, mogen we achteraf bekeken toch nog dankbaar zijn. Want door zijn fors gebaar, dat weliswaar op dat moment met slechts bitter weinig enthousiasme en waardering werd ontvangen, bereikten we als eersten de pontonbrug in Cuyk en kon onze collega-fotograaf daar een serie plaatjes „schieten”, die hij anders zeker had gemist.

Het was daar, bij die door de Nederlandse genie geslagen pontonbrug, dat het Vierdaagseleger, waaronder ook het contingent Rijkspolitie,

nog eenmaal de rug rechtrok voor de laatste loodjes, die, in tegenstelling tot overal elders, juist bij de vierdaagse het lichtst wegen. Want daar, vanaf de pontonbrug in Cuyk, begon in feite reeds de glorieuze intocht der dapperen, die vier dagen lang de warmte en de blaren hadden getrotseerd.

Er is dan niemand meer, die aan uitvallen denkt, al zou hij die laatste kilometers desnoods op zijn wenkbrauwen moeten lopen. En als dan de Rijkspolitiemannen in Malden, enkele kilometers voor de allerlaatste rustplaats, worden verwelkomd door hun bloedeigen tamboerkorps en voor het raadhuis in Malden de bloedeigen kapel de gladiatoren met pittige marsmuziek opwekt, dan is er niets meer, dat de roemrijke intocht nog in de weg kan staan. Die intocht voltrok zich nauwelijks een

uur later, toen de verzamelde detachementen, na eerst „tenu” te hebben gemaakt, achter kapel en tamboerkorps, de zegetocht begonnen langs de honderdduizenden die zich vanaf de Scheidingsweg tot aan het eindpunt op de Wedren langs de weg hadden geschaard. Kapel, tamboerkorps en wandelaars, hebben daar een uitstekende indruk achtergelaten.

GEEN STERKE VERHALEN

U zult in dit verslag vergeefs uitzien naar „sterke verhalen”, over blaren als ballonnen of zich moeizaam voortslappende politiewrakken. Natuurlijk zijn er blaren geweest en is er spierpijn geleden, maar naar buiten hebben onze mannen dit niet laten merken. Waar en wanneer je ze op het parcours ook tegenkwam en naar de ervaringen informeerde, luidde het stereotiepe antwoord „geen bijzonderheden, alles O.K.”. Onze mannen liepen deze, door de warmte zware vierdaagse onversaagd uit. Plichtsgetrouw en paraat waren ook die andere Rijkspolitiemannen, die weliswaar de vierdaagse niet meeliepen, maar het wellicht net zo zwaar hadden. Dat waren de mannen die in Elst, Groesbeek, Wychen, Grave, Mook, Malden en al die andere plaatsen, in de brandende zon het verkeer regelden. Ook zij verdienen gladiolen voor de wijze waarop zij hun taak verrichtten. En... sans rancune, ook de collega die ons van het parcours afzwiepte.

Het detachement van het ressort Amsterdam „neemt” de pontonbrug te Cuyk.

De verzorging van het ressort Arnhem bij de laatste rust in Mook was weer perfect.

Wij hebben zo hier en daar natuurlijk een praatje gemaakt. Zowel met de wandelaars als met de „ambtshalve” aanwezigen. Unaniem was men van oordeel, dat de verzorging voortreffelijk was. De wandelaars waren vol lof over de verzorgers, wie tijd noch moeite teveel waren. De „ambtelijken” hadden over de aan- en afvoertroepen al evenmin klachten. Toch hebben we een klacht gehoord en wel over het tenue. (Nee, schrikt U maar niet adjudant Jansen, niet over de tuniek). „Zou het nu niet mogelijk zijn, zo verzochtte een collega op het heetst van de dag, dat we bij dergelijke gelegenheden een lange pantalon zouden kunnen gaan dragen. Je pikt het zowat af met die rijbroek en laarzen”. Maar dat was dan ook de enige klacht (zo U dit tenminste een klacht zou willen noemen) die we bij de 43ste Nijmeegse vierdaagse hebben gehoord. Het waren 78 trotse Rijkspolitiemannen, die na 200 kilometer tippelen, aan de finish het kruis, cijfer of kroontje, al naar gelang zij voor de eerste maal of bij herhaling meeliepen, in ontvangst konden nemen. Er was daar belangstelling van familie, vrienden, collega's en commandanten.

En omdat we er niet graag één zouden vergeten, zullen we hier geen namen vermelden, maar dat deze hartelijke belangstelling door de wandelaars zeer op prijs is gesteld, daarvan kan men overtuigd zijn.

ERELIJST

De erelijst van de gladiatoren mag niet ontbreken en daarom ziet U ze hier:

Detachment Groningen: adj. Overbeek, commandant. De owms. Rinsma en Kollen. De wms. 1e kl., Uitham, Van der

Veen, Venema, Luten, Bergman en Berduszek. De wms. Iliohan en Schedeler en de res.-wms. Boersma.

Detachment Den Haag: Ltn. Frackers, commandant. De wms. 1e kl. Nagtegaal, De Feiter, Groenendijk, Van Atten, Langenhein, Van Zijl, Zijdeveld, Van Doren en Kraakman.

Detachment Arnhem: Ltn. Spierenburg, comm. Owms. Roelofs en Gubbels. Wms. 1e kl. Staas, Bosch, Gerlag, Weiland, Wisselink, Knipping, Smink, Collenbrander, Lourens, Assendorp, Visser, Spa, Krudde, Ketel en Kloppenburg.

Detachment Amsterdam: Owms. Roomer, commandant. Owms. Stoop. De wms. 1e kl. Van Veen, Vos, Bark, De Boer, Boos, Lamain, Kuiper en Huysman. De wms. Jansen, Nieuwland en transportgeleider Eygenberger.

Detachment Den Bosch: Ltn. Leers, commdt. Adj. Pruyzers. Owms. Meuwissen. De wms. 1e kl. Gresel, Reckman, Keyzers, Heynen, Hanssen, Polderman, Zuidam, Proost en Van Lieshout. De wms. Van Heumen, Scheepers, Vis, Te Luggenhorst, Pruyzers, Verhaaff, Koevoets, Renkens, Groot en Huyser. Transportgeleider Koornstra.

Het ressort Arnhem verzorgde niet alleen met melk en soep, maar ook met pincet en verbandgaas

Rijkspolitiekapel: na 10 jaar „bijzonder visitekaartje“ van het korps

door adj. J. RANSELAAR

Het Korps Rijkspolitie heeft vele visitekaartjes. Voor een belangrijk deel worden ze gevormd door tenue, houding en wijze van optreden van elk korpslid, waar ook in Nederland. Voor bijzondere gelegenheden gebruikt men ook bijzondere visitekaartjes, en men zou de Rijkspolitiekapel het „buitenmodel-kaartje“ van het Korps Rijkspolitie kunnen noemen. Zoals elk Korpslid er dagelijks op bedacht moet zijn door waardig en tactvol optreden de naam en het aanzien van het Korps hoog te houden en te versterken, zo stellen bestuur, directeur en leden van de Rijkspolitiekapel nu tien jaar alles in het werk goede contacten te leggen en om (met succes) overal de waardering van autoriteiten en publiek te verwerven.

Wie nu de huidige betekenis van de Rijkspolitiekapel in zich laat omgaan, zal wellicht tot de conclusie komen, dat het allemaal meer is, dan men tien jaar geleden mocht verwachten, toen er maatregelen getroffen en initiatieven genomen werden om er voor te zorgen, dat het Korps Rijkspolitie „erbij“ zou zijn.

Initiatief in 1948

In 1948 werd H.M. de Koningin een bloemenhulde aangeboden waarbij onder meer het woord werd gevoerd door de toenmalige Hoofdcommissaris van Politie te Amsterdam. Deze zou volgens een krantenbericht gezegd hebben te spreken namens de gehele Nederlandse politie. Dit bericht werd gelezen door de toenmalige commandant van de Parketgroep te 's-Gravenhage, de adjudant J. de Lange, wiens reactie was: „daarbij kan nooit de gehele Nederlandse Politie betrokken zijn, want er was niets of niemand van de Rijkspolitie bij.“ Zijn volgende gedachte

was: „Daar moet iets aan gedaan worden!“ Dit idee liet hem niet los en hij begaf zich naar de toenmalige Algemeen Inspecteur — de generaal A. W. de Koningh — aan wie hij het initiatief voorlegde, tot oprichting van een Rijkspolitie Muziekvereniging, waarbij hem direct alle steun werd toegezegd. De toenmalige kapitein J. R. Hoogkamer werd aangewezen als contact-officier voor de Algemene Inspectie. Deze heeft zich met veel enthousiasme van deze taak gekweten en was adjudant De Lange tot krachtige steun, vooral in momenten dat er weinig voortgang bleek en er maar niets gebeurde.

Inmiddels had adjudant De Lange een medewerker gevonden in de toenmalige materieelbeheerder te 's-Gravenhage — de adjudant F. de Haas — en diens waarnemer, de toenmalige opperwachtmeester G. van der Zanden. Veel werk moest verzet worden om leden te werven, de nodige financiën te verkrijgen, instrumenten aan te schaffen, een directeur te benoemen en de

beschikking te krijgen over een oefenlokaal.

Oprichting

De oprichtingsvergadering onder de naam van Rijkspolitie Muziekvereniging werd gehouden op 30 juli 1949. Als voorlopig bestuur traden op: adjudant J. de Lange, voorzitter; adjudant F. de Haas, secretaris; D. J. Staring, penningmeester. Er gaven zich 38 leden op.

Op 11 mei 1950 werd de eerste ledenvergadering gehouden. Omdat de adjudant J. de Lange inmiddels de pensioengerechtigde leeftijd had bereikt kon hij niet meer deel uitmaken van het definitieve bestuur. Zijn opvolger als commandant van de parketgroep 's-Gravenhage, wijlen adjudant Aalders, werd ook zijn opvolger als voorzitter van de Rijkspolitie Muziekvereniging. De overige leden van het dagelijks bestuur waren G. van der Zanden, secretaris en P. J. Staring, penningmeester. De heer J. Timme werd tot dirigent benoemd.

J. de Lange

H. Aalders

F. J. de Haas

P. J. Staring

G. van der Zanden

PLATO

en de Rijkspolitiekapel

De Griekse wijsgeer Plato, die van 427 tot 347 voor Christus leefde, heeft toen hij zich bezon over de juiste opvoeding van de „wachter”, twee dingen aanbevolen: gymnastiek en muziek. Hij achtte gymnastiek de beste opvoeding voor het lichaam en muziek voor de ziel. Zijn leerling Aristoteles (384-322 voor Christus) moge vele van zijn leermeester afwijkende theorieën hebben opgebouwd, ten aanzien van de muziek volgde hij zijn leermeester geheel. Muziek heeft grote opvoedkundige waarde en dient tot verstrooiing, opvoeding en aansporing, aldus Aristoteles.

Van Plato en zijn grote leerling tot vandaag is een heel eind, maar toch; wanneer nu de Rijkspolitie mannen als moderne „wachters” naast de sport ook de muziek beoefenen, dan handelen zij volkomen volgens de ideeën van deze Griekse wijsgeren, wier theorieën op dit punt tot vandaag onaangetaast zijn. In dit licht bezien is er des te meer aanleiding om stil te staan bij het tienjarig bestaan van de Rijkspolitiekapel, ter gelegenheid waarvan de Inspecteur-Generaal J. Gerritsen het erevoorzitterschap is aangeboden, dat hij heeft aanvaard. Over het ontstaan en de betekenis van de Rijkspolitiekapel, die in tien jaar tijd het „welverzorgde visitekaartje” van het Korps Rijkspolitie werd, schreef de adjudant J. Ranselaar te s-Gravenhage bijgaand artikel.

De Rijkspolitiedrumband is een onafscheidelijk deel van de kapel geworden.

Van Vereniging tot kapel

Aanvankelijk waren de leden uitsluitend gestationeerd in het westen van het land, vooral te 's-Gravenhage. Later bleek verruiming van de standplaatsen tot andere delen van het land nodig en mogelijk. Mede hierdoor kunnen we dan ook thans zeggen dat de muziekkapel er is van en voor ons gehele Korps. De Rijkspolitie muziekvereniging werd: Rijkspolitiekapel.

Vele Korpsleden hebben deze kapel bij verschillende evenementen als vierdaagse, airborne-mars, bloemencorso, muziekfestival Blokker, Expo en dergelijke zien en horen optreden.

Koninklijke waardering

Een bijzonder hoogtepunt vormde wel het optreden te Soestdijk ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. de Koningin. Hierbij sprak de Vorstin Haar hoge

waardering uit voor de prestaties van de kapel.

Mutaties

Zoals gebruikelijk in ons Korps, bleven ook bij de Rijkspolitiekapel de mutaties niet achterwege. Door de verplaatsing van G. van der Zanden destijds naar Groningen ontstond de vacature van secretaris, welke spoedig werd vervuld door de wachtmeester 1e kl. B. Groeneveld en de benoeming van wijlen adjudant Aalders tot districtsadjudant te Nijmegen had ook diens aftreden als voorzitter tengevolge. Zeer betreurd wordt dat deze actieve voorzitter die in de beginperiode leiding moest geven, reeds zo spoedig na zijn aftreden overleed. Hij en de wachtmeester 1e kl. C. A. Toetenel - laatstgenoemde heeft als 2e secretaris deel uitgemaakt van het bestuur - zijn de twee enige leden die in 10 jaar de Rijkspolitiekapel door

De eerste foto van de Rijkspolitiekapel na de oprichting

(Foto's: Techn. Rech. 's-Gravenhage)

de dood ontvielen. Wijlen adjudant Aalders was ere-lid. Bij de benoeming van een nieuwe voorzitter ging de gedachte uit naar een officier en de majoor F. M. C. Offermans werd bereid gevonden als voorzitter op te treden. Met voortvarendheid kwijt hij zich vanaf 6 januari 1956 van deze taak. Verschillende initiatieven voerde hij door en met steun en begrip van de leden, mocht het hem gelukken de Rijkspolitiekapel in en buiten ons Korps een zeer goede „klank” te bezorgen. Als directeur kon na het vertrek van de heer J. Timme, aangezocht worden de heer H. Ch. Hoogervorst, die inmiddels de rang van Officier der Rijkspolitie 2e kl. kreeg. Ook dit bleek een gelukkige keuze te zijn, gezien de vele geslaagde uitvoeringen in verschillende delen van ons land. De kolonel buiten dienst Th. W. v. d. Vliervoet is thans nog ere-lid.

Generaal werd ere-voorzitter

Op de buitengewone ledenvergadering ter gelegenheid van het tweede lustrum, aanvaardde de Generaal J. Gerritsen het ere-voorzitterschap. Mede hierdoor acht de Rijkspolitiekapel zich nog sterker verbonden met het gehele Korps. Zo is het initiatief van de adjudant J. de Lange uitgegroeid tot een mogelijkheid de Korpseenheid tot uitdrukking te brengen en ons Korps meer in de belangstelling van het publiek te plaatsen, zulks met succes, getuige ook de uitstekende contacten die gelegd worden met de plaatselijke autoriteiten wanneer de Rijkspolitiekapel een bezoek aan verschillende gemeenten brengt.

VRAAG EN AANBOD

Te koop aangeboden:

POSTZEGELVERZAMELING

van Zwitserland. Waarde volgens Zumstein 1959 f 625.—, te bevragen bij P. J. Koppen, Parkstraat 11 te Ulfst.

De advertenties (uitgezonderd leerboeken en uniform-kledingstukken) mogen ten hoogste 30 woorden omvatten, inclusief het adres van de inzender, en dienen met de administratiekosten van twee kwartjes (te voldoen in postzegels) v o o r de vijftiende van iedere maand te worden gezonden aan:

Uitgeverij Schaafsma en Brouwer
afd. adm. Korpsblad Rijkspolitie
Postbus 10 — Dokkum

HEEFT UW MAN EEN HOBBY?

Alles heeft zo z'n vóór en z'n tegen. Wanneer Uw man een hobby heeft, behoedt dat, zowel hem als U voor zéér veel andere dingen. 't Is alleen, die andere dingen liggen in een vaag en ver verschiët, die hobby niet, en hobbies brengen ongewild toch altijd wel wat wrijving mee. Neem bijvoorbeeld de man die postzegels spaart. Hoe dikwijls gebeurt het, dat U volkomen argeloos de kamer binnenstapt, terwijl man lief gebogen zit over zijn postzegelschat die door Uw binnenkomst naar alle richtingen verwaait. Wanneer U wilt helpen met oprapen, bedenkt U toch wél, dat dit nooit of tenimmer met Uw vingers mag geschieden?

Het pincet, mevrouw, het pincet! Ondanks dat pincet en ondanks Uw bereidwilligheid om te helpen oprapen, zal het humeur van Uw man toch niet op zijn zonnigst zijn. Tja, en door een dichtte deur kunnen we nog altijd niet naar binnen, ook al is onze wil goed.

Er zijn ook mannen, die pijp-koppen sparen, tot alle kasten er van uitpuilen of ze sparen de wildste wapens, waardoor Uw huis bijna een onherbergzaam oord wordt, omdat U bijna geen van die moordwerktuigen beet durft pakken.

En dan het vissen!

Dat bestaat óók als een hobby, wat tot gevolg heeft, dat U de hele zonnige dag met de kinderen bezig bent, terwijl man lief zich doodstil ophoudt voor een „sloot”.

's Avonds mag U dan alle grondsmakerige visjes bakken. Dan is er nog schilderen of tekenen, waarbij U uren stil moet zitten voor een nooit gelijkend portret.

Bij ons thuis staat alles in het teken van „het fotograferen”. Op de meest onverwachte, bij voorkeur ongelukkige momenten, wordt je „genomen”, zoals bijvoorbeeld op die dag, dat we met ons allen open dagje uit gingen. Ik trok de deur achter me dicht, met het zonnigdoorgroefde gezicht van de vrouw, die haar aardappels nog geschild en haar bedden nog afgehaald weet. De hond trok aan m'n ene arm omdat hij wél en een kind trok aan mijn andere arm omdat het niet mee wilde. Het tweede

kind stond te huilen omdat het haar kniekkers vergeten had en het derde viel juist in een modderplas.

Toen ik opkeek — nou ja, met dát gezicht — keek ik recht in de lens van het foto toestel. Mijn man zei niet: „Het hindert niet hoor, we maken dat plaatje wel over als je wat vriendelijker kijkt.” Nee, hij zei: „Weet je nou nog niet, dat je niet in de lens moet kijken!” Want dat mag namelijk niet.

Enfin, daarna gingen we blijmoedig op weg naar de bus. We moesten tamelijk lang wachten eer de bus kwam. Juist was hij

Voor Moeder

in de verte in zicht, toen mijn man ontdekte, dat hij zijn voorzetlens niet bij zich had. Wie zou op dat moment niet gezegd hebben, dat hij het dan dit keer maar zonder voorzetlens moest doen? Deze opmerking bleek echter helemaal mis te zijn. Fotograferen zonder voorzetlens was als een aardappel zonder kruim, als een zomer zonder zon. Mijn man beende dus weg, terwijl de autobus voorreed en weer verdween.

En wij maar wachten.

Maar toch. als een man nu eens niet viste, als hij eens geen postzegels verzamelde of bier-viltjes of pijp-koppen of wapens en als hij eens niet fotografeerde enzo Zouden wij dan eigenlijk niet met hem bijdragen tot vergroting van het in deze tijd actuele probleem van de vrijetijdsbesteding en zouden wij niet vele prettige ogenblikken missen, die het bekijken van foto's of dia's of zelfs het bakken van grondsmakerige visjes opleveren? Waarmee we dus weer zijn beland bij het begin, bij het feit, dat alles iets voor en iets tegen heeft en dat, als we heel eerlijk zijn, de hobby van een man meestentijds. nou ja, laten we het niet al te openlijk zeggen, maar zo is het toch niet-waar?

Margaretha van Bommel

Luilekkerland

De koning van Luilekkerland zat op zijn troon en zuchtte. Heel lang en heel diep en heel droevig. Nu denken jullie natuurlijk: „Hoe is het mogelijk, dat de koning van Luilekkerland zuchten kan, het is toch het plezierigste land waar je wezen kunt?” Maar de koning zat voor een heel moeilijk geval. Er waren helemaal geen kindertjes meer in zijn land en nu zat hij daar met al zijn lekkers in zijn eentje. Goed, kabouter Joris was er ook nog om hem gezelschap te houden, maar kabouter Joris hield niet van „zoet”, dus daar had hij niet veel aan. De peerdrupsjes van de bomen waren helemaal kleverig en de wegen waren onbegaanbaar, want je schoenen bleven in het wegdek van veterdrop vastkleven. Het was dus

geld zijn zusje die pop te kunnen geven.

Nu begreep de koning waarom Joost zo graag een pop wilde hebben. Hij riep Joris er bij en die bedacht, dat ze de elfjes om hulp moesten vragen.

Dat was goed gezien van Joris, want de elfjes vonden het een leuk werkje om een pop te maken. Het gezichtje en de handjes werden van roze rozenblaadjes gemaakt en het jurkje kreeg een wijde rok van de witte bladeren van een waterlelie. Ze knipten van zichzelf wat gouden haren af en dat werd het haar voor de pop. Daarna plukten ze nog twee sterretjes van de hemel. Dat werden de oogjes.

Toen was het klaar en Joost had nog nooit in zijn leven zo'n mooie pop gezien!

Geen wonder dat hij nu vlug naar zijn zusje wilde.

„Het is goed, dat je nu naar huis gaat” zei de koning, „als je dan maar weer vlug terug komt met zoveel vriendjes als je maar vinden kunt.”

Dat wilde Joost natuurlijk wel. Wat was het zusje van Joost blij, toen ze zag wat een prachtige pop haar broertje voor haar meebracht. Van blijdschap werd ze helemaal beter.

Maar toen Joost de volgende woensdagmiddag met zijn speelvriendjes naar Luilekkerland wilde gaan, kon hij nergens en nergens de wegwijzer meer vinden, hoe hij ook keek en hoe hij ook zocht!

En dus zit die koning daar nog altijd in zijn eentje in zijn land. Als jullie nu eens in een heel groot bos wandelen, let dan goed op, of je niet ergens een wegwijzer naar Luilekkerland ziet staan. Hij móet er wezen en het is zo sneu voor de koning, als er niemand komt.

Marlies

na, tot kabouter Joris zei: „Sire, in het mensenland zetten ze overal wegwijzers neer. Als wij dat ook eens deden, zou dat niet helpen?”

„Dat is een fantastisch idee”, riep de koning, „enne. . . wat denk je Joris, misschien houden de kinderen van tegenwoordig niet zo veel van rijstebrij; als we daar eens rijst met abrikozen van maakten?” Dat leek Joris een goed plan en dus toog hij op weg om het in orde te gaan maken. Het was een heel werkje, maar toen de wegwijzer tenslotte stond, was Joris er maar wat trots op. Met de houweel in de hand keek hij nogeens naar de wegwijzer

„LUILEKKERLAND
eerste paadje rechts.

Heden: rijst met abrikozen”;

stond er op. En in Luilekkerland kookten de kabouters in hun pannen reuze massa's rijst met abrikozen.

„Nu”, dacht Joris, „als er nu niemand komt, dan weet ik het niet meer.”

Omdat Joris zo vreselijk benieuwd was, bleef hij achter een bosje zitten wachten. Het duurde erg lang, want niemand kwam zo ver het bos in. Eindelijk kwam er toch een jongetje aan, dat bosbessen aan het plukken was.

Gelukkig zag hij de wegwijzer staan en sloeg meteen de aangegeven richting in. Hij had trek in de rijst met abrikozen, dat kon je zo zien. Toen hij zich daar doorheen had gegeten, stond hij in Luilekkerland en hij keek zijn ogen uit naar al dat lekkers. Toen zag hij de koning op zijn troon zitten. Eerbiedig liep hij naar hem toe.

„Welkom jongetje” zei de koning tegen hem. „Hoe heet je?”

„Ik heet Joost” zei het jongetje.

„Zeg maar eens wat je nu het allerliefste hebben wilt Joost?”

sprak de koning. „Het allerliefste wil ik een pop hebben”, zei Joost. „Een pop” riep de koning boos. „Die jongen wil een pop!

Ik heb een heel land vol lekkers en nu wil die droevige jongen een pop hebben. Poppen hebben we hier niet. Ik weet ook niet wat een jongen met een pop moet doen.”

Toen vertelde Joost, dat zijn kleine zusje ziek was en dat zo graag een hele mooie pop wilde hebben. Daarom was Joost het bos in gegaan om bosbessen te plukken. Die wilde hij dan in de stad verkopen om voor dat

en Kind

geen wonder, dat die koning zat te tobben! Hij riep kabouter Joris bij zich en vroeg hem om raad. Joris wist zo een-twee-drie ook natuurlijk niets en hij ging op de grond naast de koning zitten om na te denken. Toen ze daar zo een poosje gezeten hadden zei Joris opeens: „Sire, zou

het niet mogelijk zijn, dat de kindertjes de weg niet meer weten naar Luilekkerland? Anders zouden ze toch vast en zeker wel komen?” „Dat kan wel zijn”, antwoordde de koning, „maar wat moeten we daar dan aan doen?”

Ze dachten weer een hele poos

— — „WIELERONDE“
VAN DE
RIJKSPOLITIE

„Driemaal is scheepsrecht“ dacht ik op het ogenblik dat mij medegedeeld werd dat ik op 15 en 16 augustus één van de ruim 400 rijkspolitieambtenaren zou zijn, die assistentie zouden verlenen bij de wereldkampioenschappen wielrennen op de weg te Zandvoort.

De Tour Olympia — als hét nederlandse wielersfeest van het jaar aangekondigd — en een in 'n tropische hitte verreden „klassieker“ van Zuid-Holland waren, althans wat mij betreft, aan Darrigade's triomf voorafgegaan. Het waren dan ook bekende gezichten die op het circuit, vlak voor de strijd zou ontbranden, te zien waren: Van Enthoven, nederlands kampioen op de weg, Malipaard, die bij de amateurs als 2e zou eindigen, Zilverberg, winnaar Tour Olympia 1959 en vechters als Snijder, Van Egmond en Hugens om over de talrijke officials, commissarissen, radioreporters, journalisten en fotografen die bij elke wielergebeurtenis van betekenis acte de présence geven, maar niet te spreken. Handen werden geschud herinneringen opgehaald, nieuwe moeilijkheden besproken, situaties bekeken en voor wij het wisten klonk het startschot en sprongen de renners vinnig weg één de overwinning tegemoet. Meteen concentreert de aandacht van de politieambtenaar zich dan op de taak hem altijd toebedeeld, die bestaat uit het schoonmaken en -houden van het parcours en het veilig en ongehinderd doorloopen van de renners.

Het is een taak die gedurende het voorjaar en de zomer telkens weer — in steeds snellere opéenvolging — verricht dient te worden en naast de vele echte wielerronden uitgegroeid is tot een soort symbolische wielerronde van de rijkspolitie, de doorslaggevende factor voor al die andere evenementen van onze

Atletiekkampioenschappen in het ressort Groningen

In het Stadspark te Groningen zijn op 16 september de jaarlijkse atletiekkampioenschappen van het district Noord der N.P.S.B. gehouden. Hieraan waren gekoppeld de ressortelijke kampioenschappen der Rijkspolitie in het ressort Groningen. De deelname was niet bijzonder groot; het weer, dat wil zeggen: de temperatuur, niet uitermate gunstig voor deze tak van sport, en de resultaten voor zover de Rijkspolitie betreft enfin, leest U maar:

100 m. hardlopen

1. D. Smit	11,7 sec.
2. B. Zijlstra	11,8 sec.
3. Kasemier	13,2 sec.

200 m. hardlopen

1. B. Zijlstra	24,5 sec.
2. D. Smit	24,6 sec.
3. Kasemier	27,5 sec.

400 m. hardlopen

1. B. Zijlstra	1 m. 4 sec.
2. D. Smit	1 m. 5,9 sec.
3. H. Dijkstra	1 m. 6,9 sec.

(Dit nummer gelopen als slot van alle wedstrijden).

800 m. hardlopen

1. Meima	2 m. 18,7 sec.
2. H. A. Tiesinga	2 m. 18,7 sec.
3. H. H. Koetje	2 m. 36,6 sec.

1500 m. hardlopen

1. Meima	5 m. 3,6 sec.
2. H. A. Tiesinga	5 m. 9,7 sec.
3. H. H. Kloetje	5 m. 26 sec.

3000 m. hardlopen

1. Meima	12 m. 45,3 sec.
----------	-----------------

Hoogspringen

1. D. Smit	1,55 m.
2. H. A. Nijenhuis	1,55 m.
3. Wegter	1,50 m.

Verspringen

1. B. Zijlstra	5,74 m.
2. H. A. Nijenhuis	5,47 m.
3. D. Smit	5,46 m.

Discuswerpen

1. Tissingh	35,88 m.
2. H. A. Nijenhuis	34,70 m.
3. Timmer	32,90 m.

Kogelstoten

1. Woppenkamp	11,11 m.
2. Timmer	10,90 m.
3. Geluk	9,28 m.

Hink-stap-sprong

1. B. Zijlstra	11,76 m.
2. H. A. Nijenhuis	11,11 m.
3. D. Smit	10,95 m.

Speerwerpen

1. H. A. Nijenhuis	47,95 m.
2. Woppenkamp	40,07 m.

4 maal 100 meter estafette

1. District Heerenveen	49,7 sec.
------------------------	-----------

VETERANENNUMMERS

80 meter

1. Boes	12,1 sec.
2. Dobma	12,2 sec.
3. Wilkes	13,5 sec.

Kogelstoten

1. Dobma	9,84 m.
2. Carper	9,62 m.
3. Wilkes	6,40 m.

Discuswerpen

1. Carper	29,90 m.
2. Dobma	26,57 m.
3. Wilkes	22,17 m.

wegcoureurs! Nu eens in Stein (L.), Chaam en Noord-Holland, dan weer in Hulst, Nootdorp en de Achterhoek, neemt ons Korps zwoegend steile hellingen, raast zij over gevaarlijke voorrangskruisingen, staat plotseling stil voor bewaakte-, half-amerikaans- en onbewaakte spoorwegovergangen, zorgt er voor dat de verzorging ongehinderd kan plaats vinden om dan ten slotte — daar komt iedereen op — als eerste de finish der veiligheid te passeren.

Bepaald geen gemakkelijke opgave. Toch is het tot opheden gelukt elke etappeplaats van deze speciale en vermoeiende ronde

te maken tot een symbool van ijver, kracht en correctheid van het Korps Rijkspolitie. Naast de oudste officier staat ook de jongste adspirant daar borg voor: Ook Zandvoort heeft dat bewezen!

En afgezien van alle problemen aanzien van dergelijke massale assistentieverleningen als die in Zandvoort, zult U het ongetwijfeld met mij eens zijn, dat het beter is jong Nederland bezweet en uitgeput, maar sportief op de racefiets te ontmoeten dan op het asfalt, gekleed in nauwe truitjes en smalle pijpjes.

Bijzondere prestatie van Adj. Th. F. Souer

Vijfentwintig maal N.O.C. proeven . . .

In de stijlvolle kamer van de districtscommandant 's-Gravenhage begroette dezer dagen de Territoriaal-Inspecteur in het ressort 's-Gravenhage - kolonel W. de Gast - Luitenant-Generaal tit. b.d. C. F. Pahud de Montanges, de Algemeen Inspecteur J. Gerritsen, de Overste A. C. van Gorkum en Overste Jhr. W. A. Gevers Deynoot, het hoofdbestuur van de Rijkspolitiesportvereniging „Luctor”, de Sportinstructeurs in het ressort 's-Gravenhage, afgevaardigden van de Reünie Vereniging van het voormalig 3e Regiment Huzaren en leden van de Inspectie 's-Gravenhage. Dit gezelschap was bij elkaar gekomen om adjudant Th. F. Souer — in tegenwoordigheid van diens echtgenote — te huldigen wegens het feit dat door hem voor de 25e maal met succes de proeven voor het N.O.C.-diploma waren afgelegd.

Generaal Pahud de Montanges — in zijn kwaliteit van voorzitter van het N.O.C. sprekend — had, toen hem werd gevraagd of hij bereid was naar Souer te gaan, afgaande op de naam, verband gelegd met „Sauer” het bekende restaurant op het Lange Voorhout in Den Haag. Na verdere toelichting was hem gebleken dat het om een veel belangrijker zaak ging.

Drie in Nederland

De Generaal wist hoe zwaar de eisen voor het N.O.C.-diploma waren. Velen moeten het bij een poging laten, anderen halen het één of tweemaal, doch met 25 maal zijn er maar 3 in Nederland, waartoe de adjudant Souer behoort. Spreker wees op de opvoedende waarde van deze lichamelijke vaardigheidsproeven, was er van overtuigd dat adjudant Souer deze had afgelegd niet om het diploma of om de medaille maar om „fit” te blijven. Mede door zijn functie van hoofdsportinstructeur achtte de Generaal hem een zeer

goed voorbeeld en hij verwachtte dat vele Rijkspolitiemannen hem zullen volgen. In het bijzonder hoopte hij dat ook steeds meer burgers de N.O.C.-proeven zullen gaan afleggen, in het bijzonder de „noze-hems” en „noze-haars” waardoor hun probleem op gezonde wijze wordt opgelost.

NOC-proeven beloond

Namens het N.O.C. bood spreker de adjudant Souer de erpenning aan van het N.O.C., waarmede de Generaal zijn geestige speech besloot. Vervolgens sprak de kolonel De Gast woorden van waardering tot adjudant Souer. Hij zei dat de adjudant Souer zijn taak als hoofd-sportinstructeur op voorbeeldige wijze vervulde. Dat Souer tevens voorzitter van „Luctor” is achtte de kolonel een bijzonder goede combinatie. De successen op verschillend terrein van de sport — voetbal bijvoorbeeld en de atletiek — clubkampioenschappen, getuigen hiervan. Bovendien zijn de besprekingen over de lichamelijke oefeningen in dienstverband of de wedstrijd-sport nimmer langdurig, voornamelijk omdat Souer daarbij zeer zakelijk is en bij voorbaat redelijke en doeltreffende voorstellen doet met betrekking tot de oplossing van problemen op dit terrein. De kolonel maakte bekend juist een brief te hebben ontvangen van de Algemeen Inspecteur waarin de beslissing van de Minister van Justitie bericht dat — te rekenen vanaf 1 juli 1959 — voor het afleggen van de N.O.C.-proeven voor de 1e maal f 100,— en voor de volgende malen telkens f 50,— wordt toegekend.

Tot slot overhandigde de kolonel het N.O.C.-diploma en het gouden cijfer V van het N.O.C. en tevens een kleine gouden V van Luctor. Namens het jubileumfonds van de Inspectie bood de kolonel een leren sportmonnee aan. De vice-voorzitter van „Luctor” — opperwachter E. J. Glerum — sprak woorden van bewondering voor deze voorzitter die niet alleen op zeer bekwame wijze leiding geeft aan de vergaderingen — op de hem zo eigen wijze tijdig weet te

„couperen” — maar ook al zijn kracht wijdt om zowel de prestaties bij de dienst — als bij de wedstrijd-sport, zo hoog mogelijk op te voeren. Spreker feliciteerde de Luctor-voorzitter met deze unieke prestatie en bood hem een kristallen-bokaal met inscriptie aan, daarbij mevrouw Souer met een boeket bloemen in de hulde betreffend. De N.O.C.-ploeg uit Leiden feliciteerde bij monde van de opperwachter M. Oudeman de adjudant Souer; mevrouw Souer kon andermaal een boeket bloemen in ontvangst nemen. Tot slot werd het woord verleend aan de heer A. de Munnik, sprekende namens de Reüniecommissie van het voormalig 3e Regiment Huzaren. Op humoristische wijze herinnerde spreker aan de tijd van de esquadre-korporaal Souer, die maar geen kans kreeg de N.O.C.-proeven af te leggen totdat hij — eenmaal de onderofficiersrang bereikt hebbend — hieraan mocht meedoen. Spreker bood mevrouw Souer een prachtige cyclus aan. Adjudant Souer — die anders toch wel vlot van de tongriem gesneden is — vond het maar een moeilijke opgave de juiste woordkeus te vinden, zo getroffen was hij door de wijze waarop hij met zijn echtgenote was ontvangen en door de woorden van waardering tot hem gesproken. Hij zei steeds datgene gedaan te hebben wat van hem verwacht mocht worden en is er van overtuigd dat wanneer ieder dat doet in ons Korps, dan moet dit het geheel ten goede komen. De successen op sportgebied schreef hij mede toe aan het onvermoeide werken van de sportinstructeurs en bij het bestuur van Luctor wist hij zich gesteund door de bekwame secretaris A. J. Fortuin en penningmeester M. C. van der Kaaden. Dankbaar toonde Souer zich voor de geschenken en vooral voor die aan zijn echtgenote. Wanneer hij eens op het punt stond de wedstrijd-sport vaarwel te zeggen of met het afleggen van N.O.C.-proeven op te houden dan had zij hem steeds aangespoord door te zetten en hem aldus over de inzinking heen geholpen. Hij zei: „Ik hoop nu met het N.O.C. door te gaan tot mijn 60ste jaar.”

KOOPT NU

uw Fotoestel - Filmcamera - Projector - Ver-
grotingsapparaat - Electronenflitser - Bandrecorder

met krediet service

Betaling in 6 en 12 maandelijke
termijnen zonder bijkomende kosten

1 jaar schriftelijke garantie

Schouten Kraak
Heerenveen

Dracht 49-51

- * GEEN RENTE !
- * GEEN INFORMATIES !
- * ALLE BETALINGEN
RECHTSTREEKS AAN ONS !

2 JAAR GARANTIE !

Alle gewenste inlichtingen vrijblijvend !

CARROSSERIEFABRIEK N.V. BERWI
WINSCHOTEN
Industrieweg 16 - Telefoon 0 5970-3206

Het inrichten en atwerpen van de
T.P.W. wagens vindt plaats in de

N.V. BERWI

Regelmatige leverancier aan
POLITIE - P.T.T. - BRANDWEER

Arrestanten - ambulance wagens
Caravanbouw (tevens verhuur)
Verbouwing van bestaande wagens

BOSCH

Reeds meer dan 50 jaar de bougie
voor iedere motor !

BOSCH - bougies stammen uit de
oudste bougiefabriek ter wereld

een „felle”
vonk

www.rijkspolitie.org

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland:
N.V. Willem van Rijn
Haarlemmerweg 475 - Amsterdam-W
Telefoon 0 20-185222 (10 lijnen) - Telex 12282

GEHEEL
COMPLEET

DKW

Hommel Super

3 VERSNELLINGEN

DE MEEST COMPLETE BROMFIETS VOOR
2 PERSONEN EN VEEL BAGAGE.

Importrice :
Hart Nibbrig & Greeve n.v.
DEN HAAG

Personalia

Bevorderingen

Staf van het Korps
Adm. ambt. C 1e kl.:

G. Beerens, 's-Gravenhage, 1-7-59;
 J. van Venrooy, 's-Gravenhage, 1-5-59.

Ressort Amsterdam

Opmerking:
 Prasing, Amsterdam, 1-3-59; E. Mast, Amsterdam, 1-3-59.

Ressort 's-Gravenhage

Officier der Rijkspolitie 2e klasse:
 van Twillert, 's-Gravenhage, 1-8-59.

Opmerking:

H. van Belois, Zuid-Beijerland, 1-8-59; M. v. d. Boomgaard, Voorschoten, 1-8-59; P. Korsen, De Zilk, 1-4-58.

Adjutant:

J. Punt, Aardenburg, 1-8-59.

Ressort 's-Hertogenbosch

Opmerking:
 I. Sinke, St. Willebrord, 1-8-59; J. J. Callaars, Nederweert, 1-8-59; J. J. Jongen, Meijel, 1-8-59; F. W. J. Schutte, Chaam, 1-8-59.

Adjutant:

Verhoef, Oirschot, 1-8-59.

Wachtmeester 1e klasse:

Gabriëls, Bostel, 1-4-59; M. L. H. Janssen, Meerlo, 1-6-59.

Ressort Arnhem

Wachtmeester 1e klasse:
 H. van Bergen, Babberich, 1-5-59.

Adjutant:

P. Beintema, Arnhem, 1-8-59; K. van Leussen, Emmeloord, 1-9-59.

Ressort Groningen

Adjutant:
 Koorn, Ternaard, 1-8-59; Tj. Olenburger, Groningen, 1-9-59; H. Dokter, Nieuwe Pekela, 1-9-59.

RIJKSPOLITIE TE WATER

Adjutant:

Vollema, Leeuwarden, 1-8-59.

Opmerking:

van Altena, Enkhuzen, 1-8-59; G. van Groot, Harlingen, 1-8-59.

De dienst verlaten

Staf van het Korps Rijkspolitie:

van Diever, Adj. Utrecht, 1-9-59; A. van Vliet, Owmr. Utrecht, 1-9-59; Levr. C. H. van Dijke-Hammer, A.-C., 's-Gravenhage, 1-8-59.

Opleidingschool van het Korps Rijkspolitie te Arnhem:

V. J. Linthorst, Adsp., Arnhem, 4-7-59; W. Eppinga, Adsp., Arnhem, 1-8-59; W. Buitenkamp, Adsp., Arnhem, 1-9-59.

Ressort Amsterdam:

G. Buunen, Adj., Amsterdam, 1-8-59; P. Doornbos, Adj., Wieringerwerf, 1-8-59; J. Haazelager, Wmr. 1e kl., Alkmaar, 1-8-59; F. Veenendaal, Wmr. 1e kl., Amsterdam, 1-8-59; K. Zeeman,

Adj., Monnikendam, 1-8-59; Tj. J. v. Noordt, Wmr., Ipendam, 1-9-59.

Ressort 's-Hertogenbosch:

A. L. P. van der Hoeven, Adj., Berghem, 1-8-59; J. Lanser, Adj., Roermond, 1-8-59; H. J. Wijnen, Wmr. 1e kl., Eijsden, 1-8-59; L. J. van der Knaap, Wmr. 1e kl., Maasniel, 1-8-59; J. A. J. Terhaag, Adj., Maasniel, 1-8-59; T. J. Witting, Wmr., Berkel-Enschot, 15-8-59; P. V. Coppieters, Wmr. 1e kl., Bosschenhoofd, 1-9-59; H. C. M. Versteegen, Owmr., Loon op Zand, 1-9-59; J. F. van Huffelen, Wmr., Schinveld, 1-9-59.

Ressort Arnhem:

A. B. W. Welbergen, Owmr., Arnhem, 1-8-59; L. J. Berendsen, Adj., Gorsel, 1-9-59; W. A. B. Roest, Wmr. 1e kl., Twello, 1-9-59; J. v. Zeeburg, Wmr. 1e kl., Vorden, 1-9-59.

Ressort Groningen:

H. H. Melinga, Wmr. 1e kl., Ulrum, 1-8-59.

Rijkspolitie te Water:

W. v. d. Bijl, Adj., Amsterdam, 1-9-59.

In dienst getreden

Ressort 's-Hertogenbosch:

M. G. van Stigt, Wmr., Bergeijk, 17-8-59.

Ressort 's-Gravenhage:

B. Klok, Adm. ambt. C. 3e kl. op a.c., Dordrecht (Staf District), 1-9-59.

Aanwijzing voor functie

tot Groepscommandant

Ressort Amsterdam:

P. Smit, Adj., 1-8-59, Wieringermeer (Wieringerwerf); H. J. Schouwenaar, Adj., 1-8-59, Kortenhof; H. Winter, Owmr., 1-8-59, Monnikendam; B. Gerritse, Adj., 1-9-59, Diemen (Diemerbrug).

Ressort 's-Gravenhage:

M. A. Stegeman, Owmr., 1-8-59, Zierikzee; A. Pipping, Owmr., 1-9-59, Bruinisse.

Ressort 's-Hertogenbosch:

H. L. A. van Loenhout, Owmr., 1-8-59, Berghem; E. L. Bruggeman, Owmr., 1-9-59, Made en Drimmelen; J. J. Cremers, Owmr., 1-9-59, Stein; H. J. P. Verkaart, Owmr., 1-9-59, Eersel.

Ressort Arnhem:

J. G. J. Huisman, Adj., 1-9-59, Gorsel.

Ressort Groningen:

P. van Blanken, Owmr., 1-9-59, Uithuzen.

Overleden personeel

Ressort 's-Gravenhage:

K. J. de Boer, Wmr. 1e kl., Dordrecht, 3-8-59; J. Meeuwesen, Wmr. 1e kl., Delfgauw, 17-8-59.

Ressort Arnhem:

W. A. Gerlag, Wmr. 1e kl., Elspeet, 2-8-59.

Rijkspolitie te Water:

N. Martijnse, Adj., A'dam, 16-8-59.

Verplaatsingen

Ressort Amsterdam:

Per 1-8-59: N. Drijfhout, Wmr. 1e kl., van Bennebroek naar Dinxperlo (ress. Ah.); P. Smit, Adj., van Anna Paulowna naar Wieringerwerf; M. E. Fukink, Owmr., van Wijk bij Duurstede naar Arnhem (opl. sch.) Staf A.I.; J. v. Soeren, Wmr., van Vinkeveen en Waverveen naar Loenersloot; W. C. Wijnstok, Wmr. 1e kl., van Volendam naar Purmerend; Per 17-8-59: P. F. Hoogendoorn, Wmr., van de Kwakel naar Ouderkerk a.d. IJssel (ress. Gv.); Per 1-9-59: B. Gerritse, Adj., van Halfweg naar Diemerbrug; W. L. Groeneweg, Wmr., van Bilthoven (verk.) naar Doetinchem (verk.); A. van Asch, Wmr., van Bilthoven (verk.) naar Leiden (verk.); W. Slob, Wmr., van Bilthoven (verk.) naar Leiden (verk.); M. Vink, Wmr., van Bilthoven (verk.) naar Leiden (verk.); J. B. Faber, Wmr., van Lopik naar 's-Gravenhage (verk.); J. G. J. Huisman, Adj., van Montfoort naar Gorsel (ress. Arnhem); C. Binsma, Wmr., van Uithoorn naar Amsterdam (verk.); H. H. Brandt, Wmr., van Purmerend naar Amsterdam (verk.); A. Jagt, Wmr. 1e kl., van Halfweg naar Amsterdam (verk.); J. C. H. v. Ooijen, Wmr., van Amsterdam (verk.) naar Utrecht (verkeer); M. Marijnisse, Wmr. 1e kl., van Westerland naar 's-Heer Arendskerke; W. J. v. Ballegooijen, Wmr., van Volendam naar Bilthoven (ress. 's-Hage) (verkeer).

Ressort 's-Gravenhage:

Per 1-8-59: M. A. Stegeman Owmr., van B. en Rodenrijs naar Zierikzee; J. Pothof, Wmr. 1e kl., van Oudenhooft naar Schaesberg; J. Schalk, Wmr. 1e kl., van Terneuzen naar Leiden; Per 10-8-59: M. A. Ruissen, Wmr. 1e kl., van Melissant naar Zuidland; Per 15-8-59: J. G. Poortman, Wmr. 1e kl., van Nieuwenhoorn naar Oudenhooft; Per 10-8-59: W. v. Dijk, Owmr., van Zuidland naar Papendrecht; Per 1-8-59: I. J. Dorsman, Wmr. 1e kl., van Barendrecht naar Heerjansdam; Per 16-8-59: P. Groenendijk, Wmr. 1e kl., van Voorschoten naar De Lier; Per 1-9-59: A. Geensen, Wmr., van Barendrecht naar Dordrecht (Park. Gr.); T. Houweligen, Wmr. 1e kl., van Dordrecht (park. gr.) naar Barendrecht; A. Pipping, Owmr., van Zierikzee naar Bruinisse; H. J. P. Verkaart, Owmr., van Wateringen naar Eersel (ress. Ht.).

Ressort 's-Hertogenbosch:

Per 1-8-59: H. J. Schouwenaar, Adj., van Fijnaart naar Kortenhof (ress. Asd.); A. P. Boudewijns, Wmr. 1e kl., van Nieuw Vossemeer naar Achtmaal; R. van Assen, Wmr. 1e kl., van Maasniel naar Roermond (parketgroep); A. Jansen, Wmr., van Maasniel naar Echt; H. L. A. v. Loenhout, Owmr., van Rijen naar Berghem; Per 3-8-59: J. Cloin, Wmr. 1e kl., van Hapert naar Liempde; Per 12-8-59: A. J. Kuijpers, Wmr. 1e kl., van Haaren naar Berlicum; Per 13-8-59: J. A. Mols, Wmr. 1e kl., van Mill naar Haaren; Per 15-8-59: H. Lems, Wmr., van Gemert naar Nuenen; Per 18-8-59: C. H. Hintzen, Wmr. 1e kl., van Ospel naar Beegden; P. J. Smeets, Wmr. 1e kl., van Beegden naar Ospel; Per 1-9-59: J. J. Cremers, Owmr., van Schaesberg naar Stein; J. A. Wolter, Wmr. 1e kl., van Velden naar Roggel; G. A. Vervoort, Wmr., van Oud Gastel naar Venray; G. C. v. d. Stap, Wmr. 1e kl., van Oostrum naar Ottersum; D. C. v. d. Kaaij, Wmr. 1e kl., van Roggel naar Wessem; H. P. H. Janssen, Wmr. 1e kl., van Buggenum naar Leveroij; P. Göertz, Wmr., van Echt naar Mook; J. J. Deij, Wmr. 1e kl., van Bergeijk naar Hapert; H. Buurman, Wmr. 1e kl., van Leveroij naar Velden; F. L. de Moor, Wmr., van Mook naar Oud Gastel; F. H. Bokma, Wmr. 1e kl., van Ottersum naar Buggenum; L. D. N. v. Egmond, Wmr. 1e kl., van Breda

naar Apeldoorn (Verkeersgroep); B. H. Kottink, Wmr., van Maastricht naar Apeldoorn (Verkeersgroep); J. Plasmans, Wmr., van Breda naar 's-Gravenhage (Verkeersgroep); H. Puister, Wmr., van Maastricht naar Apeldoorn (Verkeersgroep); C. Punselie, Owmr., van Breda naar Tilburg (Verkeersgr.); J. v. d. Scheer, Wmr., van 's-Hertogenbosch naar Doetinchem (Verkeersgroep) J. C. Sepers, Wmr. 1e kl., van 's-Hertogenbosch naar Nijmegen (Verkeersgroep); H. v. d. Steen, Wmr., van Breda naar Bilthoven (Verkeersgr.); L. Verzijl, Wmr., van Veghel naar Leiden (Verkeersgroep); H. H. van Halder, Wmr., van Linne naar Eindhoven (Verkeersgroep); J. H. M. Daniels, Wmr., van Leende naar 's-Hertogenbosch Verkeersgroep; R. J. Pepping, Wmr., van Schaesberg naar Maastricht (Verkeersgroep); T. W. van Leur, Wmr., van Hoeven naar 's-Hertogenbosch (Verkeersgroep); A. J. van Opstal, Wmr., van Goirle naar Eindhoven (Verkeersgroep); J. H. Althuisen, Wmr. 1e kl., van Wessem naar Herten; L. B. Heijnen, Wmr. 1e kl., van Iitteren naar Berg en Terbleijt; A. P. Wolfs, Wmr. 1e kl., van Bochoholtz naar Iitteren; A. J. van Loon, Wmr. 1e kl., van Berg en Terbleijt naar Bochoholtz.

Ressort Arnhem:

Per 1-8-'59: C. G. v. Dodewaerd, Wmr. 1e kl., van Leeuwen naar Wamel; J. Stuit, Wmr. 1e kl., van Epe naar Zwolle (Staf Distr.); H. Winter, Owmr. van Vaassen naar Monnikendam; J. C. v. Doorn, Wmr., van Aalten naar Wehl; Per 4-8-'59: D. J. Schaaij, Wmr., van Dinxperlo naar Bennebroek; Per 15-8-'59: M. P. v. d. Dam, Owmr., van Dalisen naar Exloo; A. Bel, Wmr. 1e kl., van Oldebroek naar Doornspijk; J. Veeneman, Owmr., van Doornspijk naar Eefde; H. Schuldink, Owmr., van Eefde naar Vaassen; Per 26-8-'59: J. H. Hiddinga, Wmr. 1e kl., van Ootmarsum naar Borne; Per 25-8-'59: L. J. H. Vosmar, Wmr. 1e kl., van Ammerzoden naar Leeuwen; Per 1-9-'59: P. Kruihof, Adj., van Deil naar Haafthen; W. H. Andree, Wmr. 1e kl., van Zevena naar Zieuwent; J. Goedhart, Wmr. 1e kl., van Westervoort naar Zevena; A. Kingma, Wmr. 1e kl., van Ootmarsum naar Westervoort; E. L. Bruggeman, Owmr., van Dedemsvaart naar Made en Drimmelen (ress. 's-Hertogenbosch); H. Melisse, Wmr. 1e kl., van Heerde naar Oldebroek; P. Gorissen, Wmr., van Rekken naar Amsterdam (verk.); J. H. Weusthof, Wmr., van Nijmegen (verk.) naar Almelo (verk.); H. Kamp-hof, Wmr. 1e kl., van Balkbrug naar Willemsoord; A. B. P. Smidt, Wmr. 1e kl., van Eibergen naar Ootmarsum; J. Tekstra, Owmr., van Heino naar Dedemsvaart.

Ressort Groningen:

Per 1-8-'59: J. v. d. Heide, Wmr. 1e kl., van Oude Pekela naar Garrelsweer; E. Voulon, Wmr. 1e kl., van Garrelsweer naar Oude Pekela; Per 4-8-'59: J. A. Hoekema, Wmr. 1e kl., van Lemmer naar Scharsterbrug; Per 18-8-'59: J. Slot, Wmr. 1e kl., van Donkerbroek naar Haulerwijk; Per 26-8-'59: H. van Dam, Owmr., van Nierkerk naar Slochteren; Per 1-9-'59: H. A. Nijenhuis, Wmr., van Sloten naar Lemmer; J. G. Pijlstra, Wmr. 1e kl., van Groningen naar Apeldoorn; A. Bakker, Wmr. 1e kl., van Assen naar Doetinchem; H. Bansema, Wmr. 1e kl., van Roodeschool naar 's-Gravenhage; H. Speulman, Wmr., van Bellen naar 's-Gravenhage; J. Koster, Wmr., van Lemmer naar Sloten; H. Frikken, Wmr., van Nieuwolda naar Amsterdam; Per 18-8-'59: J. Mulder, Owmr., van Haulerwijk naar Leeuwarden.

Dienst Luchtvaart:

Per 15-8-'59: M. L. Sneyder, Wmr. 1e kl., van Amsterdam (Schiphol) naar Groningen (Eelde), Dr. Plesmanweg 7, Eelde.

Ambtsjubilea

Dir. Off. 3e kl.
F. M. C. Offermans
te Arnhem
ressort Arnhem
25 jaar op 1-9-1959

Wmr. 1e kl.
A. J. Diender
te Arnhem
ressort Arnhem
25 jaar op 1-8-1959

Owmr. G. Dik
te Nijmegen
ressort Arnhem
25 jaar op 3-8-1959

Wmr. 1e kl.
D. R. Piebes
te Arnhem
ressort Arnhem
25 jaar op 2-8-1959

Owmr. N. v. Zanten
te Oosterwolde
ressort Groningen
25 jaar op 2-8-1959

Adj. J. Jonk
te Bellingwolde
ressort Groningen
25 jaar op 5-8-1959

Owmr. W. Vlam
te Fijnaart
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 2-8-1959

Adj. J. Krol
te 's-Gravenhage
ress. 's-Gravenhage
speurhandgeleider
25 jaar op 6-8-1959

Owmr. J. Versteeg
te Delfgauw
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 2-8-1959

Dir. Off. 2e kl.
H. A. v. Steenis
te Amsterdam
ressort Amsterdam
25 jaar op 1-9-1959

Adj. H. J. Ringeling
te Apeldoorn
Staf v. h. Korps R.P.
25 jaar op 14-9-1959

Owmr. J. Bron
te Gorinchem
Rijkspolitie te Water
25 jaar op 25-9-1959

OOK IN
1960

De losbladige

Politie-agenda

daar hebt U wat aan!

WAT WILT U WETEN ?

Welke week van het jaar is dit? Welke bromfiets op het rijwielpad? Wat staat er in de Arbeidswet? Wanneer dienst? Wanneer is het hoogwater in Vlissingen of in Harlingen? Waar is dat adres? Zon op om 5.32 uur? Maan onder om 6.20 uur? Handig is dat ruitjespapier voor een schets of staatje. . . en geen ezelsoren . . . en geen uitpuiende zakken . . . en een correct boekje voor aantekeningen . . . en niet duur.

Prijs compleet (band en inhoud 1960) à f 7.25.

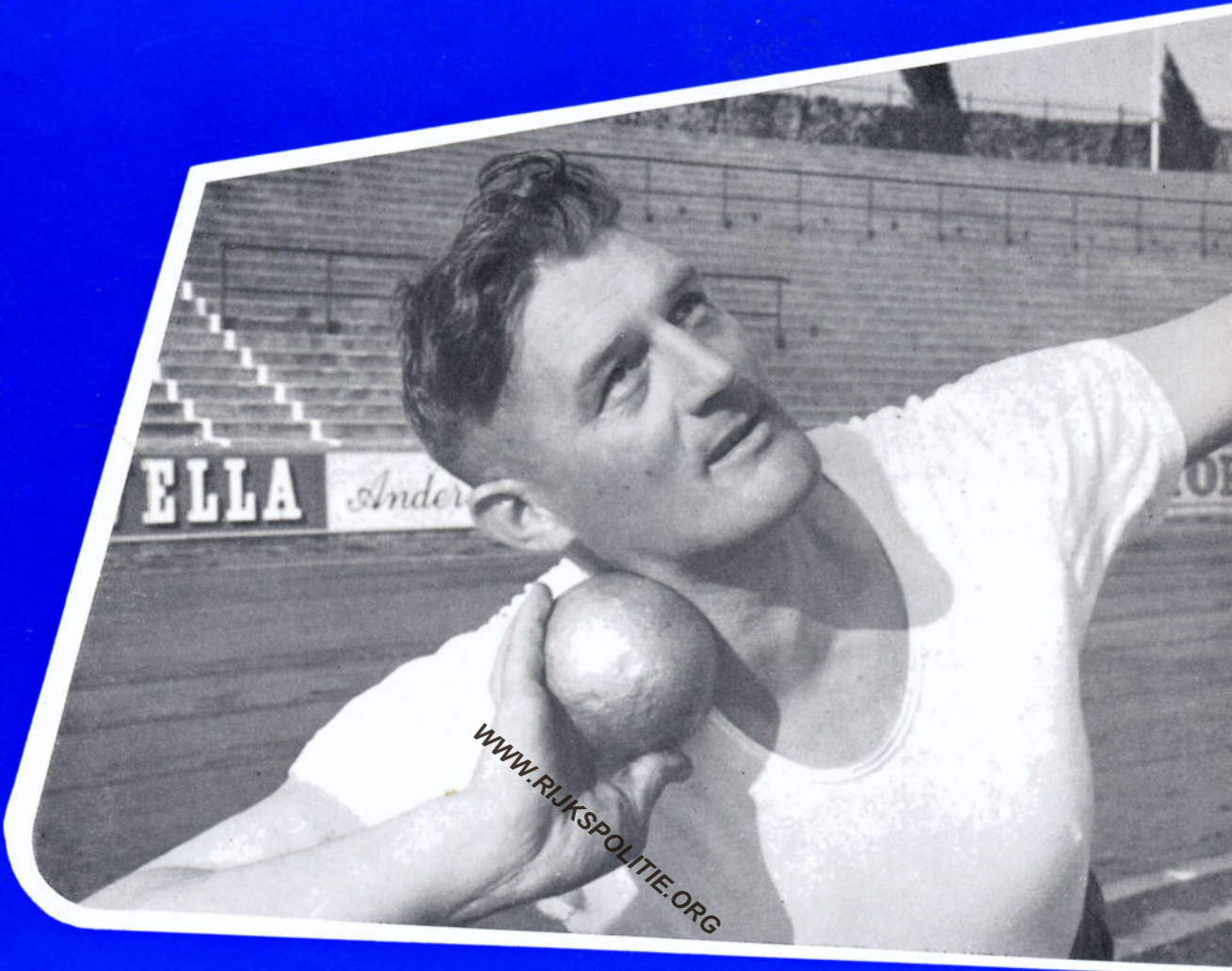
De band behoeft U maar éénmaal aan te schaffen. Volgende jaren alléén de losbladige inhoud à f 3.35.

Nu bestellen, tijdig in Uw bezit

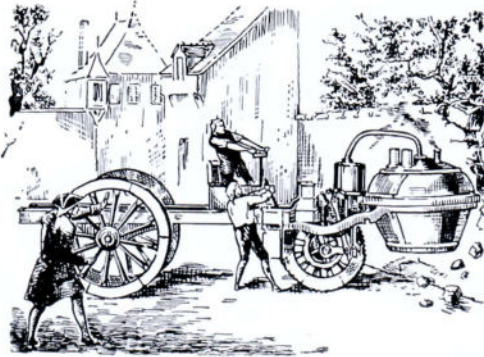
SCHAAFSMA & BROUWER DOKKUM

POSTBUS 10 - TELEFOON 05190-2321 - POSTREKENING 83 31 11

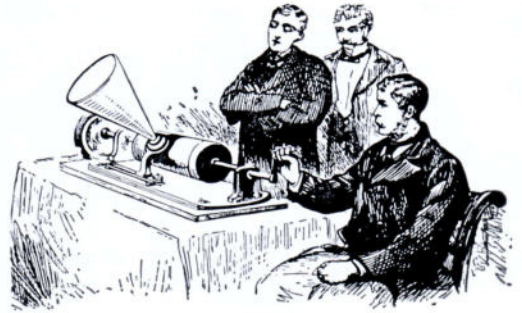
KORPSBLAD RIJKSPOLITIE

Belangrijke ontwikkelingen

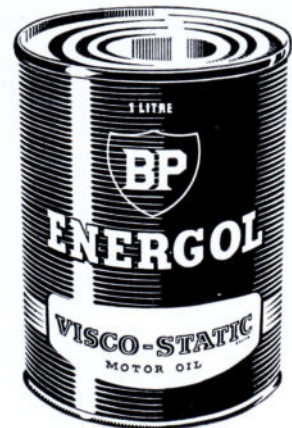

de zelfbewegende stoomwagen van Cugnot

De eerste lamp en de phonograaf... komen op naam van het genie Edison.

BP... pionier van deze tijd!
Stelde een motorolie samen, die
een uitkomst is voor iedere
automobilist met hart voor het
hart van z'n wagen!

een Amerikaanse Velocipède

de Singer's... eerste naaimachine!

BENZINE EN PETROLEUM HANDEL MAATSCHAPPIJ N.V. AMSTERDAM
Verkooporganisatie voor Nederland van The British Petroleum Co. Ltd.

Korps atletiekwedstrijden in Den Bosch:

Den Haag doorbrak op forse wijze de hegemonie van Den Bosch en Arnhem

Arnhem veroverde tweede plaats na felle strijd

Records op 1500 m. hardlopen (met 0,4 seconde) en kogelstoten (met 14 centimeter verbeterd)

door owmr. H. J. KLOEZEMAN

Foto's: Techn. Rech. Den Bosch

Tijdens de atletiekwedstrijden van het Korps Rijkspolitie, die dit jaar zijn georganiseerd door het ressort 's-Hertogenbosch en in het fraaie stadion „De Vliert” werden gehouden, is de hegemonie, die elf jaar lang door de ressorts Den Bosch en Arnhem werd gevoerd, doorbroken. Met ruime puntvoorsprong legde Den Haag beslag op de eerste plaats en adjudant Th. F. Souer kon als leider van de equipe de zo fel begeerde wisseltrofee in ontvangst nemen uit handen van de Inspecteur-Generaal, die met zijn echtgenote de wedstrijden bijwoonde. Naast hem zaten voor de tribune de territoriaal inspecteurs van Den Haag, Den Bosch, Arnhem en Amsterdam, alsmede verscheidene districtscommandanten, hetgeen bij deze wedstrijden ongetwijfeld een stimulerende invloed heeft gehad. Bij vorige wedstrijden heeft het ressort Den Bosch acht maal en het ressort Arnhem driemaal de eerste plaats bezet. Elf jaar lang behoorden de leiders van de Haagse ploeg

tot degenen, die alsmaar Den Bosch en Arnhem complimenteerden. De verzuchting van de Haagse secretaris Fortuin: „Eindelijk worden wij eens gefeliciteerd” was derhalve alleszins menselijk, en de gelukwensen waren in alle opzichten verdiend. Er was namelijk geen sprake van een overwinning „op het nippertje”, maar van een overtuigende zege. Op het bord, waarop de tussenstanden bekend werden gemaakt, werd al spoedig met cijfers aangetoond, dat Den Haag al gauw aan de spits stond en telkens werd de voorsprong vergroot tot tenslotte 32½ punt. De Rijkspolitiesportvereniging Luctor was kennelijk naar Den Bosch gekomen met het devies „Alles of niets” en sleepte ook de door de Territoriaal Inspecteur in het ressort Amsterdam beschikbaar gestelde wisselprijs voor het nummer 4 x 100 meter estafette in de wacht, hetgeen uiteraard bijdroeg tot het grote enthousiasme in het Haagse kamp.

Engelaar (ressort Den Haag), finisht als eerste 800 meter-race.

Tussen de ressorts Arnhem en Den Bosch werd een zeer felle strijd gevoerd om de tweede plaats, die tenslotte in het voordeel van de „Geldersen” werd beslist. Het ressort Amsterdam eindigde op de vierde plaats, doch had aan het einde van de middag slechts een magere voorsprong van zes punten op heksluiters Groningen.

Een fraaie startfoto bij het nummer 400 meter hardlopen.

Uitstekende tijden

Over het algemeen werden op de loopnummers uitstekende tijden gemaakt en mogen ook de prestaties op de technische nummers zeker worden gezien. Een en ander kwam duidelijk tot uiting in het feit, dat twee records sneuvelden en op de overige nummers de recordtijden dicht werden benaderd. De eerste recordverbetering vond plaats op het nummer 1500 meter hardlopen, waarbij Van Zijl (ressort Den Haag) met 4.32.2 een top-prestatie leverde. Het oude record stond op naam van Van Gameren (ressort Arnhem) met 4.32.6.

Kogelstoten

Bij het nummer kogelstoten sneuvelde het oude record tweemaal achter elkaar. Eerst stootte de oud-record-houder, de wmr. 1e kl. C. J. van Treuren (Den Bosch), met 13.01 meter, zijn eigen record van 12.575 meter naar de archieven, om kort daarna zelf onttroond te worden door de nieuwe recordhouder Smit (Den Haag), die de kogel precies 14 centimeter verder deed neerkomen en daardoor met 13.15 meter ook het record op zijn naam bracht. Een eresaluut, aan de onttroonde Van Treuren, die zich elf jaar lang

als recordhouder wist te handhaven, is stellig op z'n plaats.

Vlotte afwerking

Dank zij de uitstekende organisatie en de voortreffelijke weersomstandigheden, kon het programma in een vlot tempo worden afgewerkt, nadat de kolonel J. F. M. M. Oor, territoriaal inspecteur in het ressort Den Bosch, in een openingstoespraak had gewezen op het grote nut, dat voor de politieambtenaar en voor het korps aan de atletiek in het algemeen en aan de korpswedstrijden in het bijzonder, is verbonden. „Het deelnemen aan de korpswedstrijden kweekt teamgeest, saamhorigheid en kameraadschap, onmisbare elementen voor een goede dienstuitoefening,” aldus de kolonel. Tijdens de wedstrijden zei iemand plotseling: „Kijk daar staat Eleck Schwartz de bondstrainer van de K.N.V.B.”. En warempel: gekleed in trainingspak stond hij rustig het stadion in te kijken. Wilde hij onder de Rijkspolitiemannen ontdekkingen doen? Die vraag werd later beantwoord. Kort voor de prijsuitreiking zag men de beroemde Oranjemannen in training. Wellicht hebben zij zich toen reeds voorgenomen om de Belgen met 9—1 te kraken.

Generaal ontving eerste sportmedaille

Alvorens de Algemeen Inspecteur van het Korps tot de prijsuitreiking kon overgaan, ontving hij uit handen van de kolonel Oor het eerste exemplaar van de nieuw ontworpen sportmedaille. Kolonel Oor reikte de medaille uit namens de gezamenlijke Rijkspolitiesportverenigingen. Dit ereteken is bestemd, om als blijvende herinnering te dienen voor winnaars bij de korpswedstrijden.

Prijsuitreiking

Aan het slot van de middag werden de prijzen uitgereikt door de inspecteur-generaal J. Gerritsen. De generaal bracht dank aan de juryleden, het bestuur van de sportvereniging zuid voor de uitstekende organisatie en aan de deelnemers, die hun beste krachten hadden ingezet. Voor de kracht van „reus” Van Treuren bleek de generaal wat huiverig, want bij de uitreiking van diens prijs voegde hij hem toe: „Je denkt er wel aan, hè, Van Treuren”. Insiders weten, dat Van Treuren wat je noemt „een stevige hand” kan geven, zodat de woorden van de generaal dan ook niet nalieten bij hen hilariteit te verwekken.

Een terecht trotse adjudant Souer ontvangt uit handen van Generaal Gerritsen de wisselprijs 4 x 100 meter estafette. De eerste Korpsprijs was even tevoren ook aan hem uitgereikt.

Gedetailleerde uitslagen van Korps atletiek wedstrijden te Den Bosch

Kogelstoten

1. D. Smit, Den Haag	13,15
2. C. J. van Treuren, Den Bosch	13,01
3. T. van Opijnen, Den Haag	12,07
4. W. Leidekker, Arnhem	11,31 1/2
5. W. Erkelens, Arnhem	11,30
6. J. Lambrechts, Den Bosch	11,29

Hoogspringen

1. L. C. de Jong, Den Haag	1,65
2. v. Meel, Den Bosch	1,60
3. H. Boomsma, Arnhem	1,55
4. H. Boer, Arnhem	1,55
5. v. d. Wal, Den Bosch	1,55
6. D. Smit, Groningen	1,55

100 meter hardlopen

1e serie

1. P. v. Laatum, A'dam	12,-
2. L. H. v. d. Berg, Arnhem	12,2
3. G. v. Luik, Den Haag	12,5
4. Tulkens, Den Bosch	12,7
5. H. Kasemier, Groningen	13,9

3. Spelt, Den Haag	5,99
4. v. Uffelen, Den Bosch	5,89
5. de Kroon, A'dam	5,89
6. Burghart, Arnhem	5,75

400 meter hardlopen

1e serie	
1. Engelaar, Den Haag	56,7
2. Samson, Den Bosch	58,7
3. Heij, A'dam	1,01,4
5. Dijkstra, Groningen	1,09,1
4. Minor, Arnhem	1,03,7

2e serie

1. v. d. Steen, A'dam	57,5
2. v. d. Berg, Arnhem	58,-
3. Brans Brabant, Den Bosch	58,8
4. Zwemer, Den Haag	59,-
5. Kasemier, Groningen	1,06,4

Finale

1. v. d. Steen, A'dam	55,-
2. v. d. Berg, Arnhem	56,8
3. Heij, A'dam	58,1

Finale 200 meter

1. v. d. Berg, Arnhem	24,-
2. v. d. Steen, A'dam	24,3
3. Remmers, Den Bosch	24,5
4. Spelt, Den Haag	24,7
5. v. Luik, Den Haag	24,9
6. Smit, Groningen	25,-

Speerwerpen

1. Nijenhuis, Groningen	50,10
2. Veenvliet, Arnhem	43,49
3. v. Zijl, Den Haag	42,59
4. Woppenkamp, Groningen,	42,28,5
5. Heij, A'dam	38,32
6. v. Opijnen, Den Haag	37,72

Kogelstoten (veteranen)

1. Pronk, Arnhem	10,44
2. v. Schoten, Arnhem	10,42,5
3. Dopma, Groningen	10,06
4. Vos, Den Haag	9,44
5. Meijer, Den Haag	9,38
6. Grevink, Arnhem	9,29,5

Discuswerpen (veteranen)

1. Erkelens, Arnhem	29,73
2. Keller, Den Haag	29,25
3. Pronk, Arnhem	29,02
4. v. Schooten, Arnhem	28,20
5. Meijer, Den Haag	27,35
6. Grevink, Arnhem	25,41

100 meter hardlopen (veteranen)

1. Oudeman, Den Haag	12,8
2. Hagelaar, Arnhem	12,8
3. Beintema, Arnhem	12,8
4. Grothouzen, Den Bosch	13,-

Verspringen (veteranen)

1. Grothouzen, Den Bosch	5,42
2. Hagelaar, Arnhem	5,35
3. Oudeman, Den Haag	5,19
4. Hüskes, Arnhem	5,14
5. v. d. Starre, Arnhem	5,06
6. Nijlen, Den Bosch	5,04

4 x 100 meter

1. Den Haag	47,6
2. Arnhem	48,-
3. Amsterdam	48,3
4. Den Bosch	48,4
5. Groningen	48,7

Hinkstap-springen

1. Zijlstra, Groningen	12,33
2. de Jong, Den Haag	11,62
3. Kuiperij, Arnhem	11,49
4. v. Uffelen, Den Bosch	11,19
5. Boer, Arnhem	11,18
6. Zijlstra, Den Haag	11,18

Totaal Puntentelling

1. 's-Gravenhage	94 pt.
2. Arnhem	61,5 pt.
3. 's-Hertogenbosch	54,5 pt.
4. Amsterdam	44 pt.
5. Groningen	38 pt.

Van de Berg (ressort Den Bosch), op kop bij het nummer 1500 meter, doch hij won niet want in de tweede man op de foto, Zijl (ressort Den Haag), moest hij zijn meerdere erkennen.

2e serie

1. D. Smit, Groningen	11,7
2. H. v. d. Steen, A'dam	11,8
3. T. Spelt, Den Haag	11,9
4. J. Remmers, Den Bosch	12,2
5. Minor, Arnhem	12,6

Finale 100 meter

1. v. d. Berg, Arnhem	11,7
2. v. Laatum, A'dam	11,8
3. Spelt, Den Haag	11,9
4. v. d. Steen, A'dam	12,-
5. Smit, Groningen	12,5
6. v. Luik, Den Haag	12,7

1500 meter hardlopen

1. Van Zijl, Den Haag	4,32,2
2. v. d. Berg, Den Bosch	4,37,2
3. Assendeift, Den Haag	4,42,5
4. v. Gameren, Arnhem	4,43,5
5. Meima, Groningen	4,52,-
6. Vos, A'dam	4,54,3

800 meter hardlopen

1. Engelaar, Den Haag	2,11,4
2. Boonman, Den Haag	2,14,9
3. Samson, Den Bosch	2,18,6
4. Brans Brabant, Den Bosch	2,19,5
5. v. Gameren, Arnhem	2,21,3
6. Vos, A'dam	2,22,3

Verspringen

1. Zijlstra, Groningen	6,33
2. v. Laatum, A'dam	6,12

4. Engelaar, Den Haag	58,2
5. Samson, Den Bosch	1,03,8
6. Brans Brabant, Den Bosch	1,09,9

Discuswerpen

1. Smit, Den Haag	37,54
2. Thewissen, Den Bosch	36,98
3. Nijenhuis, Groningen	35,95
4. Tissingh, Groningen	34,84
5. Appel, Arnhem	34,16
6. Schrijverhof, Den Haag	29,49

3000 meter hardlopen

1. v. Zijl, Den Haag	10,04,4
2. v. d. Berg, Den Bosch	10,05,6
3. v. Atten, Den Haag	10,40,2
4. v. Gameren, Arnhem	10,52,-
5. Vos, A'dam	11,11,1
6. Veldhuizen, Arnhem	11,36,-

200 meter hardlopen

1e serie	
1. v. d. Steen, A'dam	24,4
2. Spelt, Den Haag	24,8
3. Smit, Groningen	25,2
4. Beuzenberg, Den Bosch	29,5
5. Beintema, Arnhem	

2e serie

1. v. d. Berg, Arnhem	24,7
2. Remmers, Den Bosch	25,-
3. v. Luik, Den Haag	25,2
4. Zijlstra, Groningen	25,3
5. Portengen, A'dam	28,4

KORPSBLAD RIJKSPOLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de redactie, samengesteld door de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie

★

Redactie:

Majoor G. van Dijk te Heerenveen
Luitenant A. C. Vogel
te 's-Gravenhage
Luitenant W. F. K. J. F. Frackers
te 's-Gravenhage
Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen te Nijmegen
Wachtmeester 1e klas
E. de Heus te Ulestraten-L.
Res.-adjutant F. de Jager
te Roermond

★

Redactiesecretariaat:

Laan van Eik en Duinen 178
's-Gravenhage - Tel. 0 70 - 360145

★

Uitgave

Schaafsma en Brouwer
Postbus 10 — Dokkum
Telefoon 0 5190-2321 - Giro 833111

Abonnementsprijs f 3.50 per jaar

★

Advertenties:

Postbus 10 — Dokkum
Telefoon 0 5190-2321 - Giro 833111

★

1e JAARGANG

No. 3 — November 1959
VERSCHEIJNT 1 x PER MAAND

★

INHOUD o.a.:

Korps atletiekwedstrijden Den Bosch
Een Waddenzee-wandeling
Korps schietwedstrijden Den Haag
Raceboten. actuele zaak.
Een reportage over het vraagstuk
van de raceboten op de meren.
Uitslag Fotowedstrijd
Kryptogram van Sinterklaas
Groepsmdt. van Diever overleden
Rijkspolitiekapel en -drumband
in Friesland
Genealogie
Korps voetbalkampioenschap-
toernooi 1959 in Heerenveen

Foto omslag:

Een fraaie close-up van een bekende houding van de wachtmeester 1e kl. C. J. van Treuren van de Verkeersgroep te Tilburg, die elf jaar recordhouder kogelstoten was en die bij de jongste Korps atletiekwedstrijden te Den Bosch eerst zijn eigen record verbeterde, doch die in dezelfde wedstrijden werd onttroond (Foto: Maj. G. van Dijk)

Sensationeel en niet ongevaarlijk bedrijf

Wandelen over de grillige bodem van de Waddenzee

Districtscommandant op ontdekkingstocht door zeven slenken tussen Holwerd en Ameland

Het eerste ochtendgrauwen had nog maar goed en wel de nacht naar elders verwezen, toen omstreeks een half dozijn auto's de Friese hoofdstad verliet in noordelijke richting, om over de bochtige oude zeedijk in noordoostelijke richting te koersen. En er stond nog maar een bleek en mager zonnetje boven de oosterkim, op het moment, dat bijna vijftig mensen achter een boerderijtje aan de voet van de zeedijk bij Visburen achter Holwerd luchtiger kleding aantrokken om zo een merkwaardige tocht in te luiden: de tocht dwars door de Waddenzee naar Ameland. Er waren drie mannen, die de bedrijvigheid rustig aan stonden te kijken, twee gidsen, namelijk de heer D. Huismans en de waddenloper-dominee D. van Dijk uit Leeuwarden en de majoor P. J. G. Aalders, commandant van het district Leeuwarden, die zelfs zijn echtgenote wilde laten meegenieten van een van de merkwaardigste inspectietochten uit zijn leven, die hier achter de zeedijk zou beginnen; een tocht van drie uur door een merkwaardig gebied.

„Nee, er was geen vuiltje aan de lucht”, antwoordde de dominee desgevraagd. Even tevoren had

hij immers op de Holwerder pier nog de peilschaal van de Rijkswaterstaat bekeken om te zien of het water snel wegvloede! Het leek er op, dat dit afgaand tij weinig water zou achterlaten in de Waddenzee, maar wanneer is een mens helemaal zeker? Bijna vijftig mensen glibberden de steile bazaltglooiing van de zeedijk af in de dikke sliklaag van de landaanwinningvelden, die zich uitstrekken voor dit deel van de Friese kust, waar Nederland nog ieder etmaal een klein beetje groter wordt door het slib, dat de zee afzet.

Tot over de enkels

Vijftig mensen zakten tegelijk tot over hun enkels weg in de grauwe, gelei-achtige massa, die zich vastzoog om schoeisel en benen en waarin hier en daar

Bij het eerste ochtendgloren begaven de waddenlopers zich manmoedig in het zeepvete slik bij Visburen.

Al spoedig verzekerde de majoor zich van de populariteit van de andere deelnemers, door zich ondanks zijn voor dit soort tochten ongebruikelijke uitrusting, onversaagd uit de achterste gelederen naar voren te werken.

een schoen bleef steken. Die massa hield ook al enkele tientallen meters uit de dijk een laars van de majoor Aalders vast. Terwijl hij de ene laars lostrok, zakte de andere weg en zo

werd hij genoodzaakt om de laarzen in de hand te nemen en blootsvoets verder te gaan. Sommige andere deelnemers verloren een lage gymnastiek-schoen en er zijn deelnemers ge-

Oriëntatiereis . . .

In het noorden van het land is een nieuwe sport snel populair geworden: het Wadwandelen, het maken van voettochten over de bodem van de Waddenzee naar zandplaten en eilanden. Het is een merkwaardige en avontuurlijke en tegelijk niet ongevaarlijke bezigheid en het mag dan ook niet verbazen, dat de commandant van het district Leeuwarden van het Korps Rijkspolitie, de majoor P. J. G. Aalders, persoonlijk op ontdekkingsstocht is gegaan door de Waddenzee, teneinde zich over een en ander te oriënteren en de risico's alsmede alles wat aan zo'n tocht vast zit, nader te beschouwen. Het mag evenmin verbazen, dat hij zich onder de hoede begaf van twee ervaren gidsen, die de tocht al ettelijke malen hadden gemaakt, maar dat hij het er nochtans niet „helemaal“ droog heeft afgebracht. Bewonderenswaardig is het feit, dat de majoor zich op een vroege ochtend met een aantal anderen manhaftig te water begaf, niet gekleed in luchtige kledij, doch in uniform, compleet met laarzen. Hij maakte op deze manier de tocht enkele malen zwaarder dan die voor anderen was, maar nochtans stapte hij welgemoed en onvermoeid op Ameland aan wal. Het relaas van deze tocht vindt de lezer hierbij.

Voor Ameland was bereikt schonk de majoor onder toezicht van Waddengids D. Huismans uit Leeuwarden, het water uit zijn laarzen terug in het wad.

Zo legde de majoor het eerste deel van zijn reis over de bodem van de zee af.

weest, die ondanks enig graaien in de modder, de slikvelden hun prooi moesten laten.

Tijd is kostbaar

Zo begon en zo begint nog steeds een tocht naar Ameland: met een glibberpartij over omstreeks vierhonderd meter landaanwinningvelden tot waar de zeebodem hard en beter begaanbaar wordt. Het ligt wel voor de hand, dat de gids op zo'n tocht al vrij snel een voorsprong heeft. Immers, hij weet het beste hoe lang de tocht duurt, hoe ver het is en hoeveel uur Neptunes de mens gelegenheid geeft voor een dergelijke tocht ofwel: hoeveel uur het duurt, voor er weer miljoenen kubieke meters water door de zeegaten tussen de eilanden van Noordzee naar Waddenzee vloeien, tot het Wad weer vol is, tot het weer dood tijd en eb wordt.

„Nou ja”, zei de dominee, „we zijn voor laag water vertrokken. Het zakt dus nog steeds, maar daarom moeten we toch opschieten, want als de vloed straks opkomt, lopen we het opkomend water tegemoet.”

En gids Huismans zei later: „Je weet nooit hoe snel de vloed komt, want als er bij wijze van spreken morgen of overmorgen storm komt, stijgt de vloed hier nu al hoger.”

Haast

Men kan haast als meende hij, dat de majoor hem „moest hebben”, snude de dominee Wadengids in noordwestelijke richting, zich steeds oriënterend op vaste punten op de wal, zoals de toren van Holwerd, het kerkje van Hantum en de nabijgelegen eendenkooi of aan de overkant op de vuurtoren van Ameland. Stokken, door vissers in het Wad

gestoken en de door de dominee zelf getekende kaart van de grillige geulen en slenken in dit deel van de Waddenzee werden eveneens benut voor een juiste koersbepaling. „Als je teveel oostelijk aanhoudt, zijn sommige slenken dieper,” verklaarde de dominee. En dat deed gids Huismans. Een deel van de groep, onder wie de majoor, inmiddels weer geheel gelaarsd, gingen dan ook wat dieper door het water dan de rest.

Wondere wijde wereld

Hier en daar lagen mosselbanken, op andere plaatsen vette reuzenwallen en overal hadden wind en zee rimpels in de bodem gemaakt tot fantastische patronen. Bijna vijftig mensen doorschreden zeven slenken, ook de majoor, die onversaagd oprukte als een kruisercommandant, die zijn manschappen naar een onbekend eiland voert. Al die mensen waren als nietige stipjes in de wijde wereld van het Wad, de wereld van wind en wolken en water en van een wondere romantiek als die van bijvoorbeeld een voettocht over deze zeebodem, een tocht, die het hele jaar mogelijk is wanneer tenminste de wind uit oostelijke richtingen komt, terwijl de gidsen de dunkt ons nogal logische mededeling deden, dat het water natuurlijk in herfst en winter een beetje fris is. Bovendien leveren die jaargetijden grotere risico's op door nevel en mist, die de grootste vijanden zijn van de Waddenlopers, zelfs al worden zij begeleid door nog zo'n beste gids. Een eindje west, een stuk noord, een eindje oost en weer een paar kilometer in westelijke richting, zo slingerden de deelnemers door het Wad en langzaam kwam de Amelandse kust dichterbij.

„Dit was de laatste slenk,” zei gids Huismans.

„Wacht even”, sprak majoor Aalders en hij schonk uit zijn laarzen enkele liters water ter rug in het Wad, „opdat het water bij vloed evenhoog zal komen,” zei iemand.

Zo stapte de majoor onvermoeid

aan land op het oostelijk deel van Ameland, zonder beschuldigd te kunnen worden van ontvreemding van water uit de Waddenzee. Edoch, wie meent, dat daarmee het einde van de tocht was bereikt, zit er naast, want het is vele kilometers van het natuurreservaat dat het Oerd heet en waar eens een wilde heks op stormachtige avonden over de duinen ging met een brandende lantaarn, om schepen te doen stranden, naar het dichtstbijzijnde Amelander dorp.

De R.P.-jeep, op surveillance in dit gebied, bracht evenwel snelle uitkomst.

Toch risico's

„Een prachtige, maar gevaarlijke tocht,” sprak de majoor. „Wat moet je doen, als er plotseling mist komt opzetten en wat gebeurt er, wanneer iemand oververmoeid raakt of een enkel verstuikt?” En dat zijn twee vragen, die tijdens deze oriëntatietocht niet zijn opgelost, ook niet tijdens de terugreis naar de vastwal met de Amelander veerboot, die uren nadat de Waddenlopers te voet de zeven slenken hadden overwonnen, naar Holwerd koerste terwijl er in het Wad nergens meer een droog plekje te zien was.....

Na sportieve strijd op „Waalsdorp”

Wisselbekers voor Korpsschietwedstrijden naar Amsterdam en Arnhem

Op het militaire schietterrein „Waalsdorp” te 's-Gravenhage zijn weer de jaarlijkse Korpsschietwedstrijden voor het beroeps- en het reservepersoneel van het Korps gehouden, waarvoor de Ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken gouden, zilveren en bronzen medailles beschikbaar hadden gesteld. Hoewel deze wedstrijden in verband met de vele detacheringen en vakantieverlof in de zomer steeds pas laat in het seizoen kunnen worden gehouden, was er sprake van „ideaal schietweer”, dat wil zeggen: een bedekte hemel, nagenoeg geen wind en een aangename temperatuur. Bij deze wedstrijden ging de beker voor het beroepspersoneel naar het ressort Arnhem, die voor de reservisten werd andermaal door het ressort Amsterdam gewonnen.

Resultaten ieder jaar weer beter

Er werd door het beroepspersoneel geschoten met karabijn en pistool en door het reservepersoneel met de revolver W. en S. Voor elk ressort en voor de Rijkspolitie te Water was een vijftal schutters van het beroepspersoneel aangewezen om deze onderdelen te vertegenwoordigen bij de korpsschietwedstrijden karabijn en pistool. Bovendien namen van elk ressort 8 en van de Rijkspolitie te Water 5

schutters deel aan de personele wedstrijden op deze wapens.

Van elk ressort was tevens een vijftal schutters aangewezen om deel te nemen aan de korpsschietwedstrijden revolver en namen 8 schutters deel aan de personele wedstrijden op dat wapen.

Medailles en Wisselbekers

Door de Minister van Justitie waren een gouden, een zilveren en een bronzen medaille beschikbaar gesteld als 1e, 2e en 3e prijs voor de korpsschietwedstrijden karabijn, terwijl de Minister van Binnenlandse Zaken hetzelfde had gedaan voor de korpsschietwedstrijden pistool. De Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie had de prijzen, eveneens bestaande uit een gouden, een zilveren en een bronzen medaille, beschikbaar gesteld voor de korpsschietwedstrijden revolver W. en S. Reserve Rijkspolitie. Voor de personele wedstrijden op alle wapens waren door de Algemeen Inspecteur van het Korps gouden, zilveren en bronzen medailles beschikbaar gesteld, terwijl de Algemeen Inspecteur in 1951 tevens een wisselbeker beschikbaar had gesteld voor het onderdeel van het beroepspersoneel, dat bij de korpsschietwedstrijden karabijn en pistool tezamen het hoogste aantal punten behaalt. Deze wisselbeker wordt definitief eigendom van het onderdeel dat 3 maal achtereenvolgens of 5 maal in totaal de beker wint. Ook voor het vertegenwoordigend vijftal reservisten van een ressort dat bij de korpsschietwedstrijden revolver het hoogste aantal punten be-

De paarden, die half in het wild op het uitgedroogde Amelander Oerd zwierven, graasden onverstoord verder zonder geïmponeerd te zijn door de in het Wad geleverde prestatie. En dat was eigenlijk het enige wat op deze tocht tegenviel.

..... Geef hier, ben jij abonné of ik

haalt is in 1951 door de Algemeen Inspecteur een wisselbeker beschikbaar gesteld.

Reeds eenmaal is een beker definitief in het bezit van het ressort Amsterdam gekomen en bij deze wedstrijden heeft dat ressort weer voor de tweede achtereenvolgende maal de beker in zijn bezit.

Door het beroepspersoneel wordt zogenaamd „snelvuur” geschoten. De puntentelling hiervoor wordt verkregen door de som der trefcijfers te vermenigvuldigen met 100 en de aldus verkregen uitkomst te delen door het aantal halve seconden, dat de schutter nodig heeft gehad voor het schieten van zijn serie.

Geschoten wordt op de schijf Loosduinen. Voor het schieten met de karabijn bedraagt de afstand tussen de schijf en de plaats van de schutter 100 meter. Slechts de treffers binnen de kringen 5 tot en met 10 tellen mee voor de puntenberekening. Voor het schieten met het pistool bedraagt de afstand tussen de schijf en de plaats van de schutter 20 meter, terwijl dan slechts de treffers binnen de kringen 7 tot en met 10 meetellen voor de puntenberekening. De reservisten schieten eveneens op de schijf Loosduinen op een afstand van 15 meter, waarbij de kringen 7 tot en met 10 meetellen voor de puntenberekening. Zij schieten echter geen snelvuur doch schot voor schot, zodat de tijd welke de schutter nodig heeft voor het schieten van zijn serie hier niet meetelt voor het bepalen van de uitslag. Bij een gelijk aantal punten van enkele deelnemers moet een steunserie worden geschoten.

Zijn ook deze steunseries gelijk, dan beslist het lot.

Deze wedstrijden onder algemene leiding van de Officier der Rijkspolitie 1e klasse J. W. Buitendijk hadden een sportief en vlot verloop. Vele officieren van het Korps gaven van hun belangstelling blijk.

Steeds betere resultaten

De Inspecteur-Generaal was wegens dienstomstandigheden verhinderd persoonlijk de prijzen uit te reiken, hetgeen nu namens hem door de oudst aanwezige Territoriaal Inspecteur, de Dirigerend Officier der Rijkspolitie 1e klasse E. Meijer, Territoriaal Inspecteur te Amsterdam, geschiedde. In zijn toespraak wees hij er op dat het tot tevredenheid stemt, dat de resultaten elk jaar beter worden, waarna hij met een voor ieder toepasselijk woord de prijzen uitreikte.

De uitslagen van deze wedstrijden waren als volgt:

**KORPSWEDSTRIJDEN
KARABIJN**

1. Ressort Amsterdam met 654.47 p.
2. Ressort Arnhem met 614.92 p.
3. Ressort 's-Hert.bosch met 559.44 p.

**KORPSWEDSTRIJDEN
PISTOOL**

1. Ressort Arnhem met 947.72 p.
 2. Rijkspolitie te Water met 850.56 p.
 3. Ressort Amsterdam met 828.83 p.
- De wisselbeker werd dit jaar gewonnen door het Ressort Arnhem met een puntentotaal van 1562.64 punten.

**PERSENELE WEDSTRIJDEN
KARABIJN**

1. Owmr. P. J. H. Rutters (ressort 's-Hert.bosch) met 200.00 p.
2. Wachtm. 1e kl. G. J. Heerink (ressort Arnhem) met 175.00 p.
3. Owmr. S. R. Smit (Rijkspolitie te Water) met 161.54 p.

**PERSENELE WEDSTRIJDEN
PISTOOL**

1. Wachtm. N. J. Nieuwland (ressort Amsterdam) met 441.67 p.
2. Owmr. E. Kas (ressort Arnhem) met 312.50 p.
3. Wachtm. 1e kl. A. Braaf (ressort Amsterdam) met 285.72 p.

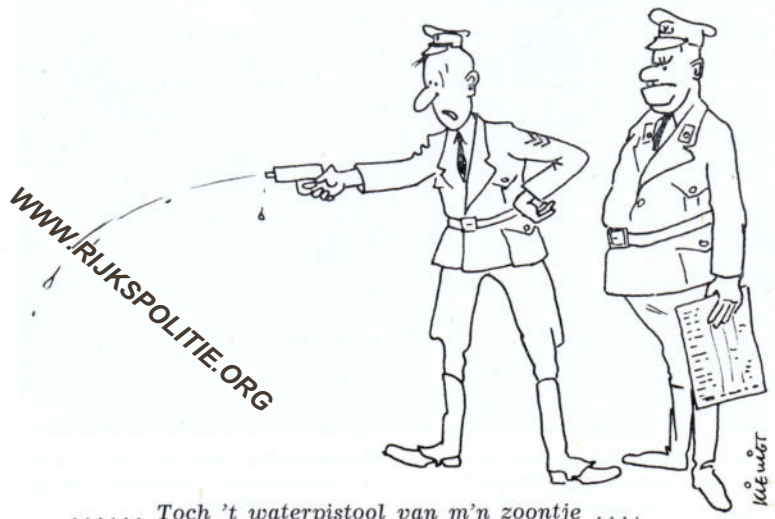
**KORPSWEDSTRIJDEN
REVOLVER W. en S.
(Reserve Rijkspolitie)**

1. Ressort Amsterdam met 280 p.
 2. Ressort 's-Hert.bosch met 274 p.
 3. Ressort Groningen met 271 p.
- De wisselbeker werd dit jaar gewonnen door het ressort Amsterdam met het puntentotaal van 280.

**PERSENELE WEDSTRIJDEN
REVOLVER W. en S.
(Reserve Rijkspolitie)**

1. Res.wmr. J. P. Bruin (ressort Amsterdam) met 59 p.
2. Res.wmr. B. Mulder (ressort Amsterdam) met 59 p.
3. Res.wmr. H. A. Meijers (ressort Groningen) met 59 p.

Deze prijzen konden eerst worden toegekend na het schieten van een steunserie door elk van deze 3 reservisten.

..... Toch 't waterpistool van m'n zootje

In de volgende nummers o.a.:

- Kermis in de Kleuterklas
- ★
- Bezinning en bezieling
- ★
- Moeder en Kind
- ★
- Rondom het gat van Wormer
- ★
- Genealogie(2e artikel)
- ★
- Politie in Cincinnati
- ★
- Ontmoeting in Staveren
- ★
- Heeswijk en de Rijkspolitie
- ★
- Uitslag
- Kryptogram van Sinterklaas

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bij de aankondiging in het tweede nummer zijn per abuis enkele artikelen opgesomd die voor latere nummers bedoeld waren.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

St. Nicolaas en het Korpsblad..

Sint Nicolaas, kennelijk nog sterker dan voorheen van oordeel, dat slechts zij geschenken krijgen, die ze hebben verdiend, heeft voor de lezers van het Korpsblad Rijkspolitie een prijsvraag ontworpen, een kryptogram, waar sommigen wellicht eerst wat vreemd tegenaan zullen kijken, maar die de puzzelaars al voor 5 december een vleugje Sint Nicolaas-vreugde zal verschaffen. Dat is de reden, waarop de redactie van het Korpsblad u deze puzzel aanbiedt met de beste wensen voor prettige uren en voor een succesvol meedingen naar de geschenken, die Sinterklaas beschikbaar stelt. Welke prijzen? Nou ja, heeft Sinterklaas ooit tevoren verkapt wat hij geven zou en heeft hij ooit teleurgesteld?

Op pagina 14 en 15 vindt u het kryptogram van Sinterklaas, hieronder de voorwaarden voor deelname:

1. Oplossingen inzenden door middel van het originele kryptogram of een op hetzelfde formaat overgetekend kryptogram, aan de redactie van het Korpsblad Rijkspolitie, p.a. Burg. Falkenaweg 98, Heerenveen in gesloten enveloppe (géén dienstbrief).
2. In de linkerbovenhoek van de enveloppe moet vermeld worden: Sint 1959.
3. Oplossingen moeten uiterlijk 20 november (met de ochtendpostbestelling) in het bezit van de redactie zijn. Te late inzendingen worden terzijde gelegd.
4. Per gezin mogen meerdere oplossingen worden ingezonden. In één gezin kunnen géén twee prijzen vallen.
5. Verzamelde oplossingen mogen in één enveloppe worden verzonden.
6. Doorslagen of doordrukken worden niet geaccepteerd.
7. Inzenders, jonger dan 18 jaar, moeten hun leeftijd vermelden.
8. Het kryptogram moet met blokletters of getypt ingevuld worden.

Abonnementsgeld Korpsblad Rijkspolitie

De abonnees worden verzocht het abonnementsgeld à f 3.50 vóór 20 november a.s. per postgiro of postwissel over te maken met vermelding van nevenstaande gegevens.

Groepsgewijze

Bij recente adresverandering

f 3.50 OP GIRONUMMER 83 31 11 ten name van **SCHAAFSMA & BROUWER, DOKKUM** met vermelding van **K. R. P. 59—60** **NAAM en ADRES** zoals dit op uw adresband staat vermeld alsmede **GROEP, STAF of ONDERDEEL**

Bij groepsgewijze betaling gaarne, **gelijktijdig per post, opgave van betalende abonnees** met vermelding van namen en adressen

GAARNE VERMELDEN: VORIGE EN HUIDIGE GROEP, STAF of ONDERDEEL

Groepscommandant van Diever bij verkeerscontrole aangereden en overleden

„Adjutant De Lange tijdens een verkeerscontrole op de rijksweg Assen—Meppel aangereden en in zorgwekkende toestand naar een ziekenhuis vervoerd.” Dit bericht deed in de ochtend van de negentiende september de ronde en verwekte in kringen van Rijkspolitie en ver daarbuiten grote ontsteltenis. De tijding was helaas juist: in de avond van de achttiende september leidde adjutant R. de Lange, groepscommandant te Diever een verkeerscontrole bij Dieverbrug, waaraan door zes leden van zijn groep werd deelgenomen. Hij werd daarbij door een snel rijdende personenauto aangereden. Drie dagen later overleed hij: 47 jaar oud, actief en plichtsgetrouw politiemans, zorgzame huisvader, goed collega, meelevend mens en in ruime kring bekende en gewaardeerde figuur.

Geboren te Emmen in 1912, stapte hij op 15 april 1935 het Depot te Apeldoorn binnen. De politieloopbaan van Roelof de Lange was begonnen. In de jaren 1940-'45 nam hij actief aan het verzet deel. Begin 1945 werd hij door de beruchte S.D. gearresteerd. Tot na de bevrijding verbleef hij in verschillende Duitse concentratiekampen, waardoor zijn gezondheid een gevoelige klap kreeg. Lichamelijk gebroken, maar met de wil om te leven, keerde hij naar huis terug en was maandenlang aan zijn ziekbed gekluisterd. Na korte tijd zijn diensten weer te hebben verricht, openbaarde de ziekte zich opnieuw. Weer moest De Lange een maandenlange rustkuur ondergaan. Eindelijk scheen deze periode definitief

te zijn afgesloten. Na tien jaren de gemeenschap van het oude Drentse dorp Zuidlaren als postcommandant te hebben gediend, werd hij op 1 juli 1958 benoemd tot groepscommandant te Diever en op 1 juli 1959 bevorderd tot adjutant.

Roel de Lange was niet alleen een uitstekend politiemans, maar hij was ook een bekend schrijver, die met warmte en liefde de schoonheid van „t'olde landschap” bezong. Talrijk zijn de met humor gekruide novellen over zijn Drenthe en het Drentse volk.

Zijn forse stem klonk vele malen — via de microfoon van de Regionale Omroep Noord-Oost — in talrijke huiskamers.

In de stampvolle Ned. Herv.

Kerk te Emmen, van waaruit De Lange op 26 september werd ter aarde besteld, voerde de Algemeen Inspecteur, die vergezeld was van zijn echtgenote, als eerste het woord. De Generaal zei met grote ontsteltenis kennis te hebben genomen van het tragisch gebeuren. Hij schetste adjutant De Lange als een zeer verdienstelijk medewerker, die in al zijn werk steeds zeer getuigde van de liefde voor zijn provincie.

Vervolgens sprak de majoor E. A. Mackay, districtscommandant te Assen, woorden van meeleven en waardering. De majoor tekende adjutant De Lange als een dapper en actief persoon, die bijzonder gezien was.

Vervolgens voerden nog vele sprekers het woord, onder wie de burgemeester van Diever, de heer J. C. Meyboom, die mede namens zijn collega's van Dwingeloo en Vledder sprak; de heer G. J. Seppenwolde uit Amsterdam, namens de afdeling Nederland van de I.P.A.; Dr. L. Stanzel uit Kreis Riedenkopf namens de Hessische Jachtvrienden; Brigadier H. v. d. Berg, als voorzitter van de afdeling Assen van de Ned. Pol. Bond en ds. W. F. Dikboom, Ned. Herv. predikant te Zuidlaren, als vriend.

Collega's - adjudanten droegen na de rouwdienst de kist naar buiten. Voorafgegaan door de districtscommandant, diens toegevoegd Officier, de luitenant L. P. Bergsma en een 50-tal politieambtenaren en geflankeerd door twaalf adjudanten-groepscommandanten, reed de lijkauto, bedekt met vele bloemen uit binnen- en buitenland en gevolgd door een grote stoet belangstellenden, naar de begraafplaats.

Zo werd wijlen adjutant R. de Lange op indrukwekkende wijze met Korpsseer teraarde besteld te Emmen.

(Foto: Emmer Crt.)

Korps Rijkspolitie geëerd bij jubileumconcert van kapel en drumband in Friesland

Provinciaal Bestuur en „rijkspolitiegemeenten” van Friesland boden uit waardering „schellebomen” aan

Bij het bezoek dat de Rijkspolitiekapel enkele weken geleden ter gelegenheid van haar tienjarig bestaan aan Friesland heeft gebracht, zijn niet alleen de kapel en de drumband op grootse wijze verrast door de aanbieder van een lyra door het beroepspersoneel in het ressort Groningen, doch hierbij is het gehele Korps Rijkspolitie en speciaal het personeel in Friesland geëerd in twee geschenken, een stel schellebomen, aangeboden door burgemeester H. van Ek van Achtkarspelen. Hij deed dit namens het provinciaal bestuur en de 37 Friese „rijkspolitiegemeenten” om uiting te geven aan de goede verstandhouding en samenwerking met en de waardering voor het Korps Rijkspolitie. Als symbolen van deze waardering en van de goede verhouding zal de Rijkspolitiekapel derhalve de rinkelende schellebomen door het land voeren, samen met de lyra, het geschenk van het personeel van het ressort Groningen.

Fraaie lyra van personeel in ressort Groningen

De aanbieder van deze geschenken geschiedde tijdens een bijzonder indrukwekkend en geslaagd optreden van de kapel te Buitenpost, een concert dat later nog meer glans kreeg toen de drumband een royale taptoe van 13 nummers uitvoerde. Talrijke autoriteiten, onder meer de procureur-generaal van het Gerechtshof te Leeuwarden, mr. B. J. Besier, en de kabinetschef

van de commissaris der koningin in Friesland, mr. F. G. W. Hartung, alsmede een aantal officieren van het Korps Rijkspolitie bevonden zich op het terrein, waar voorts enige honderden bezoekers getuige waren van deze stijlvolle en eervolle gebeurtenissen, waarbij voor de eerste maal Nederlandse gemeenten op een originele wijze uiting gaven aan hun waardering voor het Korps Rijkspolitie. Tijdens de pauze van een concert, waarin de Rijkspolitiekapel

Zo werd de lyra van het personeel in het ressort Groningen overgedragen.

bewees — muzikaal en representatief gezien — de goede naam in tien jaar tijd verworven, waard te zijn, trad de kapel aan naast de muzikant, waarvoor de Territoriaal Inspecteur van het ressort Groningen, de kolonel A. S. Fogteloo in een korte toespraak zijn persoonlijke gelukwensen en die van het beroepspersoneel in het ressort Groningen aanbod en namens het personeel een fraaie lyra overdroeg aan de voorzitter van de kapel, de majoor F. M. C. Offermans.

Lof.....

Nauwelijks was men van z'n verbazing over dit geschenk bekomen of twee liefvallige jongedames in nieuw-Fries kostuum boden de majoor bloemen aan om op deze wijze de hulding van de kapel een feestelijk tintje te geven. En burgemeester H. van Ek van Achtkarspelen nam het woord om te verklaren, dat hij het een voorrecht achtte om namens het provinciaal bestuur en de 37 rijkspolitiegemeenten in Friesland als blijk van waardering voor het werk van de Rijkspolitie in het algemeen en uit waardering voor de goede verstandhouding „iets” toe te voegen aan de uitrusting van de kapel.

Hij bood twee rijk behangen rinkelende en glinsterende schellebomen aan, na ook na-

De majoor F. M. C. Offermans, voorzitter van de kapel (links), hield een flitsende toespraak waarin hij de dank van de leden vertolkte voor het geschenk, dat burgemeester H. van Ek van Achtkarspelen aanbod.

mens de commissaris der koningin in Friesland, mr. H. P. Linthorst Homan gelukwensen met het tienjarig bestaan van de kapel te hebben uitgesproken.

Dienen

De majoor Offermans zei vervolgens in een flitsende toespraak dat de kapel overweldigd en bijna verlegen en ontdaan was. „Wij waken voor orde en rust en veiligheid, maar hebben ook onze liefhebberijen, waarvan de kapel er een is, die wij tot plezier van anderen willen beoefenen”, zei de majoor, die voorts onder meer verklaarde: „Wij willen eerlijk en oprecht onze plicht doen en mocht er onder ons eens een zwart schaap zijn, dan bedenke men, dat de grote Meester twaalf leerlingen had en daar deugde er één niet van. Wij willen dienen, ook met vliegend vaandel en slaande trom,” aldus de majoor.

Waardering

De procureur-generaal mr. B. J. Besier, zei onder meer: Als procureur-generaal, fungerend directeur van politie, gaat het wel en wee van de Rijkspolitie mij bijzonder ter harte en als hoogste vertegenwoordiger van het openbaar ministerie in het noorden heb ik zeer veel met de politie te maken. Ik acht het verheugend, dat uit de aangeboden geschenken de bijzondere waardering spreekt, die de rijkspolitie geniet. Die bijzondere waardering en die goede verstandhouding waardeer ik bijzonder en ik hoop, dat dit alles bestendig mag blijven.

Het aanbieden van de geschenken in Buitenpost leidde tot het maken van deze historische foto van, v. l. n. r. de dirigent van de kapel, Luitenant H. Ch. Hoogervorst, burgemeester H. van Ek, de kolonel A. S. Fagteloo en de majoor F. M. C. Offermans voor het front van de kapel; met lyra en schellebomen.

Noblesse oblige

De majoor P. J. G. Aalders, commandant van het district Leeuwarden, die tevens namens de majoor G. van Dijk, commandant van het district Heerenveen het woord voerde, zei zonder getroffen te zijn en ver-

klaarde, dat het aanbieden van de geschenken namens de Friese gemeenten de rijkspolitie de plicht oplegt om op dezelfde weg voort te gaan.

En in Leeuwarden

Met dit alles was aan het optreden van de Rijkspolitiekapel en de drumband in Buitenpost nog geen einde gekomen. De volgende ochtend gaf de Rijkspolitiekapel met de drumband een serenade voor het provinciehuis in de Friese hoofdstad, waar de kapel werd gepresenteerd aan enkele gedeputeerden en de chef van het kabinet van de commissaris der koningin, mr. G. F. W. Hartung, door de majoor Aalders.

En in Franeker

Nog diezelfde dag heeft de kapel in Franeker met een buitengewoon geslaagd concert luister bijgezet aan de agrarische dagen, die hier gehouden werden. Nog lang zal vele bezoekers het trompetgeschal bijblijven, dat ook in deze oude academiestad tijdens de taptoe van het Martenahuis klonk en nog langer zal de Rijkspolitiekapel goede herinneringen bewaren aan dit voor het gehele Korps Rijkspolitie bijzonder eervolle optreden in Friesland.

De Rijkspolitiekapel tijdens het gedenkwaardige openluchtconcert te Buitenpost.

mens de commissaris der koningin in Friesland, mr. H. P. Linthorst Homan gelukwensen met het tienjarig bestaan van de kapel te hebben uitgesproken.

Dienen

De majoor Offermans zei vervolgens in een flitsende toespraak dat de kapel overweldigd en bijna verlegen en ontdaan was. „Wij waken voor orde en rust en veiligheid, maar hebben ook onze liefhebberijen, waarvan de kapel er een is, die wij tot plezier van anderen willen beoefenen”, zei de majoor, die voorts onder meer verklaarde: „Wij willen eerlijk en oprecht onze plicht doen en mocht er onder ons eens een zwart schaap zijn, dan bedenke men, dat de grote Meester twaalf leerlingen had en daar deugde er één niet van. Wij willen dienen, ook met vliegend vaandel en slaande trom,” aldus de majoor.

Waardering

De procureur-generaal mr. B. J. Besier, zei onder meer: Als procureur-generaal, fungerend directeur van politie, gaat het wel en wee van de Rijkspolitie mij bijzonder ter harte en als hoogste vertegenwoordiger van het openbaar ministerie in het noorden heb ik zeer veel met de politie te maken. Ik acht het verheugend, dat uit de aangeboden geschenken de bijzondere waardering spreekt, die de rijkspolitie geniet. Die bijzondere waardering en die goede verstandhouding waardeer ik bijzonder en ik hoop, dat dit alles bestendig mag blijven.

Het aanbieden van de geschenken in Buitenpost leidde tot het maken van deze historische foto van, v. l. n. r. de dirigent van de kapel, Luitenant H. Ch. Hoogervorst, burgemeester H. van Ek, de kolonel A. S. Fagtelo en de majoor F. M. C. Offermans voor het front van de kapel; met lyra en schellebomen.

Noblesse oblige

De majoor P. J. G. Aalders, commandant van het district Leeuwarden, die tevens namens de majoor G. van Dijk, commandant van het district Heerenveen het woord voerde, zei zonder getroffen te zijn en ver-

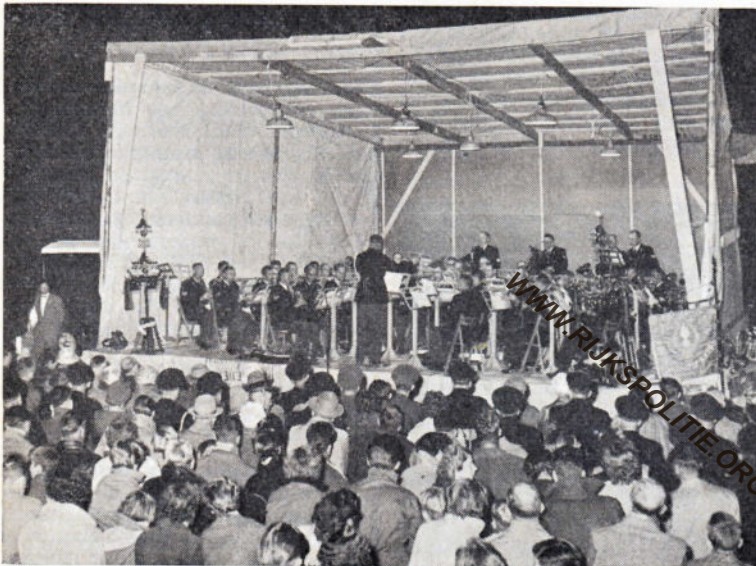
klaarde, dat het aanbieden van de geschenken namens de Friese gemeenten de rijkspolitie de plicht oplegt om op dezelfde weg voort te gaan.

En in Leeuwarden

Met dit alles was aan het optreden van de Rijkspolitiekapel en de drumband in Buitenpost nog geen einde gekomen. De volgende ochtend gaf de Rijkspolitiekapel met de drumband een serenade voor het provinciehuis in de Friese hoofdstad, waar de kapel werd gepresenteerd aan enkele gedeputeerden en de chef van het kabinet van de commissaris der koningin, mr. G. F. W. Hartung, door de majoor Aalders.

En in Franeker

Nog diezelfde dag heeft de kapel in Franeker met een buitengewoon geslaagd concert luister bijgezet aan de agrarische dagen, die hier gehouden werden. Nog lang zal vele bezoekers het trompetgeschal bijblijven, dat ook in deze oude academiestad tijdens de taptoe van het Martenahuis klonk en nog langer zal de Rijkspolitiekapel goede herinneringen bewaren aan dit voor het gehele Korps Rijkspolitie bijzonder eervolle optreden in Friesland.

De Rijkspolitiekapel tijdens het gedenkwaardige openluchtconcert te Buitenpost.

Korps Rijkspolitie droeg bij tot glans en sfeer van sluiting en opening Staten-Generaal

„De Staten-Generaal komen tenminste eenmaal 's jaars te zamen. Hun gewone zitting wordt geopend op de derde dinsdag van september.” Aldus staat in artikel 110 van de Grondwet en hierop berust het bijzonder stijlvol gebeuren op de derde dinsdag in september, een gebeuren, dat meer is dan zomaar een traditie; namelijk een hoogtijdag in een land met een democratische staatsinrichting. Aan de opening gaat uiteraard een sluiting vooraf, meestal op de zaterdag voor de befaamde dag waarop de Gouden koets door de residentie rijdt, gadegeslagen door vele duizenden, uit alle delen van het land en daarbuiten, naar 's-Gravenhage gereisd om van het kleurige schouwspel getuige te zijn van en om deel te nemen aan het betoon van hulde en respect voor het Vorstenhuis, dat doorklinkt in het gejuich uit duizenden kelen. De derde dinsdag van september is staatkundig een buitengewoon belangrijke dag, waarop de befaamde troonrede wordt uitgesproken, waarin de toestand van het land, nationale vraagstukken, nieuwe wetsontwerpen, een en ander

bezien tegen de achtergrond van de internationale verhoudingen, worden belicht. Voor het Korps Rijkspolitie zijn de sluiting en de opening ook gebeurtenissen van representatieve aard en zo was het ook dit jaar. Bij de sluiting (foto boven) was een detachement van 36 man met de drumband, onder commando van de luitenant W. F. K. J. F. Frackers een onmisbaar onderdeel in het gebeuren. Bij de opening was dat het geval met vijf bereiden groepen in gala-uniform, verdeeld in twee commando's, onder algeheel bevel van de majoor jonkheer B. W. F. de Beaufort (foto beneden).

De duizenden, die getuige waren van deze gebeurtenissen en daarmee hun belangstelling en medeleven aangaande de stand van zaken in het vaderland toonden, hebben in de stoet ook de bijdrage aanschouwd van het Korps Rijkspolitie, dat door zijn optreden heeft meegewerkt tot de glans en de sfeer van twee gebeurtenissen, van een dermate grote betekenis dat een land daar niet slechts trots op kan zijn, maar het ook moet zijn.

(Foto's: Techn. Recherche 's-Gravenhage)

Het woord genealogie vormt de zeer korte aanduiding voor een uitermate boeiende hulpwetenschap van de geschiedenis, die tegelijk in het amateuristische vlak speciaal ook voor de politiemans een bijzonder interessante bezigheid kan zijn. Wij zijn dan ook verheugd, dat wij een deskundige op dit terrein en voorts op het zo aanverwante gebied van de heraldiek, namelijk de overste Jhr. W. A. Gevers Deynoot, bereid hebben gevonden in een tweetal artikelen aard en wezen van de genealogie uiteen te zetten. Het eerste artikel vindt de lezer hierbij.

Genealogie of geslachtskunde wordt veelal, evenals de heraldiek of wapenkunde, beschouwd als een wetenschap of een vrijetijdsbesteding, die is weggelegd voor de afstammelingen van „deftige” families. Niets is echter minder waar, want wat is genealogie eigenlijk? Het is de bestudering van onze voorouders; en ik meen dat wij het er over eens kunnen zijn, dat wij allen, uit welk milieu wij ook zijn voortgekomen, moeten aannemen dat wij evenveel voorouders hebben als ieder ander.

Dat een enkeling soms wat minder voorouders kan hebben dan anderen, vindt niet zijn oorzaak in klasse- of standsverschil en zelfs niet in onwettige geboorte (dan heeft men een aantal onwettige voorouders), maar in het feit, dat de ouders van de betrokkene, of diens grootouders, bijvoorbeeld neef en nicht waren en men dus van een groot aantal voorouders dubbel afstamt.

Waarom ?

Vroeger zocht men veelal naar zijn voorouders om te kunnen bewijzen van welke grote heren men afstamde en hoe belangrijk men „dus” was, maar tegenwoordig is dat niet meer in tel en

GENEALOGIE

INTERESSANTE BEZIGHEID

SPECIAAL VOOR DE POLITIEMAN

door overste Jhr. W. A. GEVERS DEYNOOT

zullen wij het misschien juist aardig vinden om te kunnen bewijzen hoe onze voorouders van geslacht op geslacht hebben gewerkt en geploeterd om zichzelf en hun nazaten op een hogere sport van de maatschappelijke ladder te kunnen brengen. Als wij veel hoge pietten bij onze voorouders vinden, zullen wij ons nu misschien juist een beetje schamen dat wij zelf maar zulk een klein mannetje in de maatschappij zijn gebleven.

Hoe ?

Vanzelfsprekend is het naspeuren van de voorouders voor hen, die niet stammen uit een familie die in het verleden belangrijke functies heeft bekleed of vaste goederen heeft bezeten, of een geslacht, dat zich sinds vele generaties voor zijn voorouders heeft geïnteresseerd, niet zo gemakkelijk als voor hen, die dat voorrecht wel genieten; maar juist wanneer het niet gemakkelijk gaat om voorouders op te sporen, wordt genealogie interessant; een bestaande familie-genealogie overschrijven en aanvullen met de namen en data van eigen kinderen, neefjes en nichtjes, kan iedereen.

Voor de hand liggend . . .

Juist voor ons, politiemannen, die van speuren houden en gewend zijn om geboorte-extracten en bevolkingsbriefjes te gebruiken, is de beoefening van de genealogie een nogal voor de hand liggende bezigheid.

Maar hoe beoefenen wij de genealogie en hoe kunnen wij iets van onze voorouders te weten komen? Naast hetgeen wij uit de herinnering van oude familieleden kunnen putten — en dat is soms al heel veel! — geeft ons in de eerste plaats de burgerlijke stand een schat van inlichtingen.

Doch daar de burgerlijke stand pas is ingevoerd bij de Code Napoléon van 1804, die eerst in 1811 ook voor ons land gold, kunnen wij daaruit geen gegevens van vóór dat jaar putten.

Voor oudere gegevens zijn wij aangewezen op de kerkelijke en stedelijke doop-, trouw- en begraafboeken, die wij in de Rijks- en Gemeentearchieven kunnen raadplegen en die ons gewoonlijk wel kunnen terugvoeren tot aan de 17e eeuw.

Hoe vroeger, hoe moeilijker

Het lijkt heel eenvoudig: stel, wij vinden dat onze voorvader Jan Jansen uit Langerak op 20 mei 1810 trouwde met Ada Kreukniet en dat op 12 december 1785 te Langerak werd geboren: Jan, zoon van Arie Jansen en Dirkje Bakker. Maar op 7 november 1785 werd te Langerak ook geboren: Jan, zoon van Dirk Jansen en Maatje Mangelaar. Wie is nu onze Jan van 1810? Bij de doop van de kinderen van Jan en Ada in 1811 en later, vinden wij Dirkje Jansen geboren Bakker als meter, en daarom weten we, dat Jan een zoon was van Arie en niet van Dirk!

Nog moeilijker wordt het, wanneer wij stuiten op een familie, die vroeger geen achternaam bezat, hetgeen — zoals U wellicht bekend zal zijn — vóór 1811 nog veelvuldig voorkwam. Mag dan onze Jan Jansen nog een zoon geweest zijn van Arie Jansen, diens vader heette dan mogelijk Jan Ariëns en was bijvoorbeeld oudste zoon van een andere Arie Jansen of een jongere zoon van een Arie

Protocollen en contracten

Behalve de genoemde registers vinden wij in de archieven ook nog notarisprotocollen en vooral voor hen, die uit een boerenfamilie stammen, is uit de oude overdrachten van een stukje

grond dat men bezat, of uit de pachtcontracten van een boerderij, een stamreeks op te bouwen, die véél verder teruggaat dan die van vele zogenaamde oude, deftige families.

Advertenties

Dan is er nog een middel om iets van onze voorouders en hun familie te weten te komen: de advertenties van geboorte, huwelijk en overlijden, die men in de dagbladen heeft doen zetten; doch vanzelfsprekend komen wij daarmee niet erg ver terug, want de couranten bestaan nog niet zo lang; maar toch kunnen die advertenties ons bij ons genealogisch werk soms goede diensten bewijzen.

Centraal Bureau

Bij het Centraal Bureau voor Genealogie, Nassaulaan 18 in Den Haag, worden courantenknipsels van zulke advertenties alfabetisch - lexicografisch gerangschikt bewaard en tegen een kleine vergoeding kan men daar de te vragen gegevens uit die advertenties verkrijgen.

Tenslotte zijn wij niet de eersten en enigen die de genealogie beoefenen; velen vóór ons hebben dat reeds gedaan en niet zelden heeft men de gevonden resultaten gepubliceerd in de bestaande maandbladen op dit gebied of op andere wijze. Er is een register gemaakt op de namen, waarvan genealogieën en fragment genealogieën zijn gepubliceerd; achter iedere naam vindt men daarin opgegeven waar men de desbetreffende publicatie kan vinden. Dit register, dat in boekvorm is uitgegeven en in de meeste bibliotheken en leezalen is te vinden, is genaamd: „Genealogisch Repertorium” door Jhr. Mr. Dr. E. A. van Beresteyn, uitgave van het Centraal Bureau voor Genealogie voornoemd, waar het, naast vele andere boekwerken, ook te raadplegen is. Er komen zeer veel „politie-namen” in voor.

De mensen in het dorp lieten allemaal hun werk liggen en ze stonden in groepjes bij elkaar te praten.

Iedereen wist het al: bakker Bolleman had in één nacht grijze haren gekregen en hij had het zo verschrikkelijk druk, dat hij bijna geen tijd had om te eten en te drinken. En tijd om met de mensen uit de buurt te praten had hij helemaal niet.

Toch was bakker Bolleman helemaal geen brommerige man, integendeel.

Hij liep altijd de hele morgen te zingen, maar nu hoorde je hem niet.

Hij gunde zich zelfs geen tijd om tegen zijn beste klanten te praten. Maar niemand nam hem dat kwalijk, want iedereen in het dorp wist wat er aan de hand was.

Drie dagen geleden was reus Archibald Goedzak naar het dorp gekomen, om bakker Bolleman op te dragen, voor zijn honderdste verjaardag, waarop een hele hoop reuzen uit het reuzenland zouden komen, 600 reuzenkoeken te bakken.

In iedere koek moesten precies 200 rozijnen en verder nog wat stukjes sucade worden verwerkt. Bakker Bolleman, die de enige bakker in het dorp was, had direct gezegd, dat hij bang was dat allemaal niet zo gauw klaar te kunnen krijgen en had gevraagd, of de reuzin die koeken niet kon maken.

Hoe bakker Bolleman de krentenbollen uitvond

Ze bakte immers zelf ook het brood. Maar de reus had gezegd, dat zijn vrouw het onmogelijk kon doen, omdat er nog zoveel andere dingen klaargemaakt moesten worden. Hij beloofde Bolleman, dat hij hem vorstelijk zou belonen, als de koeken werden afgeleverd, en de bakker van het dorp had nadenkend beloofd, dat hij proberen zou het voor elkaar te brengen. Die avond ging hij uit zitten rekenen, hoeveel meel en hoeveel boter, hoeveel rozijnen en hoeveel sucade er nodig zou zijn, en de volgende dag ging hij met een paar boerenwagens en de zoon van boer Berend op stap om al die grondstoffen op te kopen.

Toen bakker Bolleman terug kwam, was hij doodmoe en de volgende ochtend versliep hij zich. Om een uur of tien stond het halve dorp bij hem voor de deur om het brood te kopen, maar het was nog niet klaar. De bakker liep badend in het zweet door de bakkerij. Hij was verschrikkelijk zenuwachtig.

Het ging hem helemaal niet naar

de zin. De oven brandde niet hard genoeg en het ging allemaal even langzaam.

Hij vroeg zich af, wat de mensen wel zouden zeggen. Hij wist het wel; ze zouden allemaal zeggen, dat hij een prul van een bakker was.

Maar, dat zeiden de mensen niet. Ze begrepen best, dat bakker

Voor Moeder

Bolleman het door de opdracht van de reus heel erg moeilijk had, en ze mopperden niet eens toen zij een paar uur later dan gewoonlijk pas brood konden kopen. Toen het brood gebakken was, ging de bakker aan het werk voor de rozijnenkoeken van de reus.

Tot laat in de middag zaten hij en zijn vrouw rozijnen te tellen. Daarna ging de bakker deeg

Wonderstof „plastic” biedt ongeken- de mogelijkheden en veel gemak

We beginnen zo langzamerhand wel in te zien, dat we de kunststoffen niet moeten beschouwen als namaakprodukten, als imitaties van de traditionele artikelen, maar als geheel nieuwe stoffen, waaruit zeer veel dingen vervaardigd kunnen worden. De tijd, dat plastic alleen werd gezien als een goedkoop artikel ligt achter ons. Het blijkt dat het zeer duurzaam, in het gebruik kan zijn.

Kunststoffen worden thans gemaakt in twee soorten. Degene die verweken boven de 60° Celsius en die stevig blijven. Erg fel brandend zijn ze tegenwoordig niet meer.

Ongeveer vijftig jaar geleden hadden we het celluloid en bakeliet. Dit waren de voorlopers, van het hedendaagse plastic. En het is wel te begrijpen, dat de

oudjes dikwijls hun wijze hoofden schudden en zeggen: „Die tegenwoordige jeugd staat nergens voor.” Want plastic laat zich in iedere vorm gieten.

In het Ahoi-gebouw in Rotterdam werd kort geleden een beurs voor mode en huishouding gehouden. Daar werd zelfs de eerste bungalow van plastic (poly-merglasvezel) tentoongesteld. Zo'n huis is opgebouwd uit een staalconstructie en is bekleed met plastic. Wanneer de inhoud ongeveer 1 m³ is, weegt het huis niet meer dan 2200 kg.

Om te bewijzen, dat plastic inderdaad voor allerlei gebouwen is, was de bungalow met deze kunststof ingericht. De vloerbedekking, de stoelen, de verlichtingsornamenten, het beddegoed en de keukeninrichting, alles was van plastic gemaakt.

Nu zijn wij Hollanders wel zo, dat we graag hebben, dat een ander het eerst eens een paar jaartjes probeert hoe het bevalt.

Maar wanneer dit inderdaad goed is, dan zullen die plastic bungalows wel als paddestoelen uit de grond verrijzen. En waarschijnlijk versmaden we er ook de stoelen, tafels en vloerbedekking niet van, want de artikelen van dit materiaal zijn goedkoop, wat trouwens niet van alle plastic-artikelen gezegd kan worden. Vele plastic-artikelen zijn duur en kwalitatief moet men nooit vergeten, dat er veel kaf onder het koren schuilt. Nochtans is de opmars van het plastic niet te stuiten en het valt niet te ontkennen dat deze wonderkunststof ons veel gemak verschaft.

knedden en daar was hij mee bezig tot de volgende middag.

Want, voor 600 van die reuzenkoeken was heel wat nodig. Eindelijk was de bakker dan zover, dat hij het deeg in de oven kon zetten om het te laten rijzen. Hij had uitgerekend, dat de koeken precies in de oven gebakken konden worden.

De bakker was al doodmoe, maar hij werkte door.

Hij was verschrikkelijk bang, dat het niet in orde zou komen, want ja, zo'n opdracht had hij nog nooit gekregen.

Die nacht kreeg bakker Bolleman grijze haren van inspanning, maar 's morgens lag de bakkerij vol. Toch was er vast iets niet in orde, want zo verschrikkelijk groot waren die

zieke kat. Ik stop ze zo in mijn holle kies, Bolleman. —

De bakker had zich vastgegrepen aan de deurpost. — Dus ik heb al dat werk voor niets gedaan, steunde hij, ik heb dag en nacht gezwoegd voor niets? —

— Welnee, troostte de reus, ik zal alles betalen, ik zal je rijk belonen, maar die krentenbollen moet je maar zo doorsnijden en dan deel je ze maar uit aan alle inwoners van het dorp, omdat ik morgen jarig ben.

— Wat praat je toch over krentenbollen, vroeg de bakker. Noemen jullie deze dingen zo? Ik had van deze koeken nooit gehoord en de mensen in het dorp hebben ze vast ook nooit gegeten. —

— Nou, — lachte de reus, — dan bak je ze in het vervolg maar veel kleiner, dan doe je er krenten in en dan ga jij maar krentenbollen verkopen. Ik verzeker je, dat ze lekker zijn. —

De volgende dag kwamen vele reuzen naar de berg bij het dorp, waarop 't huis van de reus was gebouwd, om de verjaardag van Archibald Goedzak te vieren.

Zij kregen geen rozijnenkoeken, maar reus Archibald vertelde het verhaal van bakker Bolleman, en de reuzen hadden zonder die koeken ook veel plezier.

In het dorp werd ook feest gevierd, maar niet alleen, omdat reus Archibald honderd jaar geboortedaag was, maar in de eerste plaats, omdat bakker Bolleman de krentenbollen uitgevonden had.

en Kind

koeken niet. De bakker had er geen erg in.

Hij was zo druk, dat hij alleen maar dacht aan rozijnenkoeken en niet meer aan de reus.

Hij vergat ook, dat het reuzenkoeken moesten zijn.

Die dag kwam reus Archibald Goedzak weer naar het dorp.

Toen hij echter bij bakker Bolleman naar binnen keek, begon hij zo verschrikkelijk te lachen, dat het wel leek, of hij nooit weer zou ophouden.

Bolleman kwam naar buiten en toen de reus hem zag, hield hij van schrik op met lachen.

— Man, zei de reus, ik schrik van je. Je ziet eruit, alsof je drie dagen in het water hebt gelegen. — Dit kon de bakker niet verdragen, want hij had een gebrek.

Hij verbeeldde zich, dat hij net zo'n knap gezicht had als de man van de burgemeestersdochter.

— Da's ook geen wonder, — brulde de bakker, — is me dat een karwei. Dat is geen mensenwerk. Da's reuzenwerk en ik geloof, dat wij mensen dat niet kunnen doen. — Laat die koeken eens zien, — vroeg de reus, en de bakker haalde er een paar op. — Ik geloof, dat ik verschrikkelijk onverstandig ben geweest, — zei de reus.

Ik had moeten weten, dat in jouw oven geen reuzenkoeken gebakken kunnen worden. Dit zijn geen reuzenkoeken, dit zijn gewone krentenbollen voor een

Riet

Het winnende elftal van ressort Amsterdam.

In poule B viel dan de verrassing van de dag bij de 2-0 nederlaag, die de gedoodverfde kampioen Den Haag zich reeds in zijn eerste wedstrijd, tegen het ressort Arnhem, liet aanmeten. En omdat Arnhem, dat in dit toernooi bepaald goed voor de dag kwam, tegen Den Bosch met 1-1 gelijk speelde; een resultaat, dat in de wedstrijd Den Haag-Den Bosch werd herhaald, eindigde Arnhem in deze poule op de eerste plaats, gevolgd door Den Bosch en Den Haag.

De strijd om de vijfde en zesde plaats eindigde in een 3-1 zege voor de Groningers, die daarmee dus de ex-kampioenen op de laatste plaats drukten. Bij het gevecht om de derde en vierde plaats bleek de rijkspolitie te water in de voorgaande wed-

Ressort Amsterdam werd in

Heerenveen voetbalkampioen 1959

Den Haag naar laagste plaats verdrongen

door owmr. J. J. H. VAN AERSEN

De grote verrassing van het rijkspolitie - voetbalkampioenschapstoernooi 1959, dit jaar in Heerenveen gehouden, was wel het volkomen falen van kampioenen 1958, Den Haag. Niet alleen wisten de volgelingen van (zilveren NOC) adjudant Souer hun titel niet te prolongeren, maar zij moesten zelfs met de laatste plaats in het toernooi genoegen nemen.

Een ander opvallend feit was het optreden van het als zwak beschouwde elftal van de rijkspolitie te water. Deze ploeg wist, dankzij een grote mate van onverzettelikheden, een keurige vierde plaats in de wacht te slepen en miste zelfs slechts op een haar na de finale.

Van deze verrassingen profiteerde uiteindelijk het ressort Amsterdam, al was het juist dit elftal, dat zich op zijn beurt bijna door de rijkspolitie te water liet verrassen. Nadat Amsterdam namelijk met 0-0 gelijk had gespeeld tegen het ressort Groningen en de noorderlingen daarna op verrassende wijze door de „waterpolitie” in de vorm van een 2-1 nederlaag een zeer koude douche was bezorgd, konden de hoofdstedelingen de rijkspolitie te water slechts met de grootste moeite de baas blijven.

Het elftal van het ressort Arnhem veroverde de tweede plaats.

(Foto's: Maj. G. van Dijk)

Weliswaar hielden de Amsterdammers het doel van hun tegenpartij gedurende de volle speeltijd onder vuur, maar het resultaat van al deze schietoefeningen was zegge en schrijve één mager doelpuntje, juist genoeg echter om Amsterdam een finaleplaats te bezorgen.

Het reglement van dit toernooi luidt namelijk, dat de nummers 1 van beide poules (A en B) in de finale komen. De nummers twee spelen om de derde en vierde plaats en de nummers drie om de vijfde en laatste plaats.

strijden toch wel teveel van zijn krachten te hebben gevegd, want met 7-0 liepen de zuidelijke collega's van de landdienst over de leeggestreden waterspecialisten heen.

De kolonel G. H. van Helden was naar Friesland gekomen om zijn ploeg zo nodig aan te vuren, maar de oostelijken moesten nochtans in de finale het hoofd buigen voor Amsterdam. Zelfs het fel verzet van hun stopper, die in deze wedstrijd naar een grote vorm groeide, kon niet verhinderen, dat Amsterdam met de regelmaat van een klok, zijn met de rust verkregen 1-0 voorsprong tot 4-0 opvoerde.

(Vervolg op pag 27)

KOOPT NU

uw Fotoestel - Filmcamera - Projector - Ver-
grotingsapparaat - Electronenflitser - Bandrecorder

met credit service

Betaling in 6 en 12 maandelijke
termijnen zonder bijkomende kosten

1 jaar schriftelijke garantie

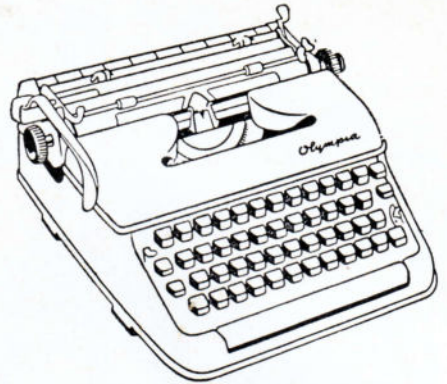
Schouten Kraak
Heerenveen

Dracht 49-51
*

- * GEEN RENTE !
- * GEEN INFORMATIES !
- * ALLE BETALINGEN
RECHTSTREEKS AAN ONS !

2 JAAR GARANTIE !

Alle gewenste inlichtingen vrijblijvend !

ZONDER RENTE

Unieke aanbieding voor ambtenaren in
VASTE DIENST bij Rijk-, Provincie, Gemeente
en semie-overh.

WERELDMERKEN TEGEN FABRIEKSPRIJZEN

GRATIS VERZEKERD tegen braak en brand.
Volle garantie en service.

Franko proefzending van 2 machines.
Betaalbaar in 6 of 12 mndn. geheel

ZONDER RENTE

Voor inf. (geen vert. bezoek) briefkaart aan:

KANTOORINSTALLATIEBEDRIJF

HEUFF te DOETINCHEM

TEL. 08340 - 3000

BOSCH

Reeds meer dan 50 jaar de bougie
voor iedere motor !

BOSCH - bougies stammen uit de
oudste bougiefabriek ter wereld

een „felle”
vonk

www.rijkspolitie.org

Alleenverteenwoordiging voor Nederland:
N.V. Willem van Rijn
Haarlemmerweg 475 - Amsterdam-W
Telefoon 0 20-185222 (10 lijnen) - Telex 12282

DKW

GEHEEL
COMPLEET

DKW
Hommel Super

3 VERSNELLINGEN

DE MEEST COMPLETE BROMFIETS VOOR
≥ PERSONEN EN VEEL BAGAGE.

Importrice :

Hart Nibbrig & Greeve n.v.
DEN HAAG

(Vervolg van pag. 25)

Zo kon dan overste Römelingh, namens de Algemeen Inspecteur na afloop de wisselbeker uitreiken aan de aanvoerder van het ressort Amsterdam, die het kleinood vanzelfsprekend met vreugde en dankbaarheid in ontvangst nam. Dank bracht de overste aan de organisatoren, de Rijkspolitiesportvereniging Groningen en de voetbalvereniging „Heerenveen”, die zijn fraaie sportpark voor dit evenement beschikbaar had gesteld. En voor de annalen tenslotte nogmaals de uitslag:

- 1 en kampioen 1959, het ressort Amsterdam.
- 2 Arnhem.
- 3 Den Bosch.
- 4 Rijkspolitie te Water.
- 5 Groningen.
- 6 Den Haag.

De overste J. B. S. Römelingh reikte namens de Algemeen Inspecteur de wisselbeker uit aan de aanvoerder van het winnende elftal.

Personalia

Toegekende onderscheidingen

Ressort Amsterdam

Adj. N. Waterdrinker, Heiloo, 25-9-'59, Eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau in goud.

In dienst getreden

Ressort 's-Hertogenbosch

F. M. Roestenberg, Loon op Zand, benoemd tot wachmeester, 1-10-'59.

Rijkspolitie te Water

J. H. Heysman, Amsterdam (Herstellingsgroep), benoemd tot halfvakman op arbeidsovereenkomst, 1-10-'59.

J. van Twillert, Amsterdam (Staf Rijkspolitie te Water), benoemd tot schrijver op arbeidsovereenkomst, 1-10-'59.

H. M. de Bot, Maasbracht, benoemd tot wachmeester der Rijkspolitie, 1-10-'59.

Bevorderingen

Ressort Arnhem

tot Opperwachmeester:

A. Bel, Doornspijk, 15-8-'59.

tot Wachmeester te kl.:

J. Bouma, Verkeer Zwolle, 1-10-'59.

Ressort Groningen

tot Opperwachmeester:

G. Wiersma, Grijpskerk, 1-3-'59.

Aanwijzing voor functie

Ressort Amsterdam

tot Groepscommandant

P. Terpstra, Owmr., 15-9-'59, Muiden; D. Poelstra, Owmr., 16-9-'59, Anna Paulowna.

Verplaatsingen

Ressort Amsterdam

J. F. Talens, Wmr., van Heiloo naar Bovenkarspel, 4-9-'59; D. Jonkers, Wmr., van Heiloo naar Blokker, 11-9-'59; P. Terpstra, Owmr., van Loosdrecht naar Muiden, 15-9-'59; L. F. Scheeres, Wmr. te kl., van Midwoud/Oostwoud naar Alkmaar (Parketgr.), 15-9-'59; A. van Kempen, Wmr. te kl., van Diemerbrug naar de Kwakel, 18-9-'59; S. Grijpstra, Wmr., van Blokker naar Donkerbroek (ress. Groningen), 21-9-'59; M. J. Boonman, Wmr., van Bilthoven (verk.) naar Terneuzen (verk. res. Gv.), 23-9-'59; J. G. Outhuise, Wmr., van Zwaag naar Amsterdam (Rijkspolitie te Water), 1-10-

'59; E. van der Elst, Owmr., van Weesperkarspel naar Amsterdam (Parketgr.), 1-10-'59; D. Jonkers, Wmr., van Blokker naar Zwaag, 1-10-'59.

Ressort 's-Gravenhage

K. Hoekstra, Wmr. te kl., van Berkel en Rodenrijs naar Delfgauw, 5-7-'59; C. A. J. de Frel, Wmr. te kl., van Zuidland naar Poortugaal, 1-9-'59; T. Kloot, Wmr. te kl., van Numansdorp naar Zuidland, 1-9-'59; J. Veld, Owmr. van 's-Gravenhage naar Apeldoorn, 15-9-'59; J. Schouten, Wmr. te kl., van Den Hoorn naar 's-Gravenhage, 16-9-'59; I. Warnaar, Wmr. te kl., van De Lier naar Den Hoorn, 16-9-'59; J. Siemons, Wmr. te kl., van Beneden-Hardinxveld-Giesendam naar Hoogland, 1-10-'59.

Ressort 's-Hertogenbosch

Per 15-9-'59: J. de Jong, Wmr., van Ulicoten naar Zundert; C. W. Otter, Wmr. te kl., van Slenaken naar Nieuwenhagen; J. Quadflieg, Wmr. te kl., van Nieuwenhagen naar Slenaken; J. J. van Hout, Wmr. te kl., van Dongen naar Loon op Zand.

Per 1-10-'59: B. de Vries, Wmr. te kl., van Leeuwarden (parketgroep naar 's-Hertogenbosch (parketgroep)); H. J. v. Kempen, Owmr., van Terheijden naar Breda (parketgr.); A. C. Sins, Owmr., van Westerhoven naar Mierlo; H. J. Velthaak, Wmr. te kl., van 's-Hertogenbosch (Staf Distr.) naar Eindhoven (Staf Distr.); S. A. Mostert, Wmr. te kl., van Moerdijk naar Terheijden; G. te Velde, Wmr., van Berkel-Enschot naar Koudum (ress. Groningen).

Ressort Arnhem

J. Kraak, Wmr. te kl., van Willemsoord naar Balkbrug, 1-9-'59; R. Zelle, Wmr. te kl., van Kraggenburg naar Dalfsen, 8-9-'59; H. W. G. Beerlage, Owmr., van Druten naar Ammerzoden, 8-9-'59; G. Urbach, Wmr. te kl., van Nijkerk naar Ermelo, 9-9-'59; J. W. F. Rhebergen, Wmr. te kl., van Leeuwen naar Druten, 11-9-'59; H. Heijman, Wmr. te kl., van Werkhorst naar Heino, 15-9-'59; Verweij, Owmr. van Apeldoorn (burea) naar 's-Gravenhage (parket), 15-9-'59; M. van Agteren, Wmr. te kl., van den Hulst naar Scheerwolde, 16-9-'59; Weideman, Wmr. te kl., van Naald naar Werkhorst, 22-9-'59; G. van Wierden, Wmr. te kl., van Dinxperlo naar Lintelo, 1-10-'59; J. Baarssen, Wmr. te kl., van Lintelo naar Borculo, 1-10-'59.

Ressort Groningen

D. Poelstra, Owmr., van Zuidhorn naar Anna Paulowna (ress. Asd.), 16-9-'59; S. J. Visser, Wmr., van Anjum naar Drogeham, 17-9-'59; J. v. d. Zee,

Wmr. te kl., van Oosterwolde naar Borger, 21-9-'59; C. Hofstra, Wmr. te kl., van Lemmer naar Oosterwolde, 21-9-'59; F. de Jonge, Wmr. te kl., van Annen naar Wijster, 22-9-'59; J. Platje, Wmr. te kl., van Oosterhesselen naar Annen, 22-9-'59; H. G. Straver, Wmr. te kl., van Wijster naar Oosterhesselen, 22-9-'59; J. Knevelbaard, Adsp., van Zuidhorn naar Uithuizen, 29-9-'59; G. Wiersma, Owmr., van Grijpskerk naar Winsum, 29-9-'59; J. van Aalst, Owmr., van Winsum naar Zuidhorn, 29-9-'59; K. v. d. Veen, Wmr., van Uithuizen naar Grijpskerk, 29-9-'59; N. van Zanten, Owmr., van Oosterwolde naar Kollumerzwaag, 1-10-'59; C. v. d. Wal, Wmr., van Koudum naar Berkel-Enschot (ress. 's-Hertogenbosch), 1-10-'59; B. de Vries, Wmr. te kl., van Leeuwarden (Parketgr.) naar 's-Hertogenbosch (Parketgr.) (ress. 's-Hertogenbosch), 1-10-'59; T. Bulthuis, Wmr. te kl., van Smilde naar Gasseltenijvee, 1-10-'59; P. Brouwer, Owmr., van Leeuwarden (parketgr.) naar Marssum, 1-10-'59.

Rijkspolitie te Water

R. Schenkman, Wmr., van Groep Amsterdam II naar Groep Vlaardingen, 1-10-'59.

De dienst verlaten

Ressort Amsterdam

Per 1-10-'59: W. Schaap, Owmr., Weesperkarspel; N. Waterdrinker, Adj., Heiloo; L. Sijbring, Owmr., Heemskerk.

Ressort 's-Gravenhage

Per 1-10-'59: E. Rous, Owmr., Koudekerk a/d Rijn; K. de Groot, Wmr. te kl., Oegstgeest; D. de Jong, Owmr., Rotterdam; D. de Lange, Wmr. te kl., Kloetinge; C. van Dijk, Wmr. te kl., Delfgauw.

Ressort Arnhem

D. Huiskamp, Owmr., Borculo, 1-10-'59; H. Smits, Wmr., Markelo, 15-9-'59; J. Buitenhuis, Wmr., Urk, 1-10-'59.

Ressort 's-Hertogenbosch

Per 1-10-'59: K. Goos, Wmr. te kl., Breda; J. M. A. Habets, Wmr., Eijgshoven; C. Hermes, Adj., Breda; J. L. A. Jacobs, Wmr., Limbricht; J. W. Verloop, Wmr. te kl., Best; J. Bakker, Wmr., Herkenbosch; H. Bekkers, Owmr., Geulle.

Ressort Groningen

Per 1-10-'59: M. Bril, Adj., Coevorden; M. Wegman, Wmr. te kl., Hoo-geveen (Ber-groep).

Overleden personeel

Ressort Groningen

R. de Lange, Adj., Diever, 21-9-'59.

Ambtsjubilea

25 x 25 jaar

Owmr. J. de Goede
te Roordahuizum
ressort Groningen
25 jaar op 29-9-1959

Owmr. A. Kuipers
te Buinermond
ressort Groningen
25 jaar op 3-10-1959

Wmr. Te kl.
J. Smouter
te Veenoord
ressort Groningen
25 jaar op 3-10-1959

Adj. D. J. Pauw
te Nieuwolda
ressort Groningen
25 jaar op 3-10-1959

Owmr. J. Bults
te Groningen
ressort Groningen
25 jaar op 3-10-1959

Owmr. T. de Vries
te Heerenveen
ressort Groningen
25 jaar op 3-10-1959

Adj. B. Lijklema
te Franeker
ressort Groningen
25 jaar op 3-10-1959

Owmr. J. 't Lam
te Harderwijk
Rijkspolitie te Water
25 jaar op 5-10-1959

Owmr.
J. P. A. Trienen
te Hedel
Ressort Arnhem
25 jaar op 19-9-1959

Owmr. E. Kas
te Ochten
Ressort Arnhem
25 jaar op 16-9-1959

Owmr.
J. H. Sterenburg
te Doesburg
Ressort Arnhem
25 jaar op 3-10-1959

Adj. H. de Ridder
te St. Michielsgestel
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 3-10-1959

Owmr. G. Lutters
te Thorn
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 3-10-1959

Owmr.
J. J. H. Callaars
te Nederweert
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 3-10-1959

Owmr.
B. Lankhuizen
te Urmond
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 6-10-1959

Adj.
J. G. D. Vaanholt
te Vaals
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 3-10-1959

Owmr.
A. J. Grefelman
te Eersel
ress. 's-Hert bosch
25 jaar op 5-10-1959

Wmr. Te kl.
O. Cammans
te Hulsberg
ress. 's-Hert.bosch
25 jaar op 6-10-1959

Owmr. S. Stilma
te Waddinxveen
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 3-10-1959

Adj. W. Schipper
te Klaaswaal
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 3-10-1959

Wmr. Te kl.
P. van Es, te
Lange Ruige Weide
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 3-10-1959

Owmr. J. Heijstek
te Schoorl
ressort Amsterdam
25 jaar op 14-9-1959

Wmr. Te kl.
J. D. Okeel
te Krommenie
ressort Amsterdam
25 jaar op 26-9-1959

Wmr. Te kl.
D. v. Pijkeren
te Enkhuizen
ressort Amsterdam
25 jaar op 3-10-1959

Owmr.
J. H. F. Soetman
te 's-Gravenhage
Staf Alg. Inspectie
25 jaar op 3-10-1959

KORPSBLAD RIJKSPOLITIE

**Welkom
BP warmte**

Welkom warmte van de brandschone BP HAARD-BRANDOLIE, die reuk- en roetloos ons huis verwarmt! Welkom BP die met zijn smetteloze wagens weldadige warmte voor een gezellige winter brengt en een vlotte service geeft.

Dürer bracht mensen nader tot elkaar in postbureau te Stavereen

door owmr. H. VINKE

Een postbureau van de rijkspolitie is eigenlijk een baaierd van vreemde zaken van de meest uiteenlopende aard. Of het nu zomer is of winter, vakantie- of kersttijd; op een postbureau is

te behoren, zo ook in Stavereen, waar het overigens doorgaans meer bezoek krijgt van meeuwen en jongens met boven het IJsselmeer vermoed geraakte duiven dan van „aangevers” enzo.

Ook hier zijn er voorvallen, die een prettige onderbreking vormen van het in veler ogen saaie bestaan in een stadje van ongeveer duizend inwoners, voor het grootste deel heftig pruimende ouden van dagen. Stavereen is een van de vele plaatsen, waar iedereen iedereen kent, waar iedereen alles van iedereen weet en waar wij, vóór wij op een vroege patrouille gaan, al weten wie we tegen zullen komen. Reeds de Friese dichter Slauerhoff klaagde er over dat in dit land „nooit, nee nooit eens een

Ontmoeting

IN KERSTSFEER

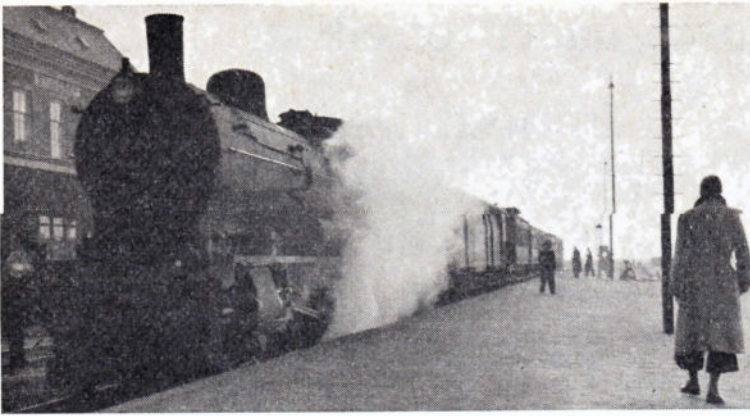
alles mogelijk, iedere dag en ieder uur. Het is een centrum, waar de feiten over veelsoortige zaken en gebeurtenissen samenkomen. Dat geldt ook voor het postbureau in Stavereen.

Het mag zo zijn, dat het stadje is verstillend achter de IJsselmeerdijk, dat de oude welvaart is getaand. De Vrouwe van Stavereen leeft alleen nog maar in naam voort op de gevel van een eenvoudig hotelletje. En als dat er niet was en als er niet af en toe nog een schip vastliep op het legendarische Vrouwenzand, dan zou ook die Vrouwe reeds lang vergeten zijn. Het mag zo zijn, dat de belangrijkste vooruitgang van Stavereen uit de naoorlogse jaren bestaat uit het feit, dat zes jaar geleden de laatste stoomtrein vertrok. Sindsdien pendelen er diesel-elektrische treinen tussen deze eertijds aanzienlijke havenstad en Leeuwarden, ten gerieve van onder meer de reizigers, die de stilte van de veerdienst Stavereen-Enkhuizen nog waarderen kunnen. Het mag ook zo zijn, dat de visserij vanuit Stavereen niets meer te betekenen heeft en dat een paar Urker vissersboten welkome verschijningen zijn geworden. En het kruien van het ijs, dat bij tonnen tegelijk krandend over de dijk geschoven wordt, hekken en kippenhokken vernielt en net achter de huizen blijft liggen, zoals in 1954 gebeurde, behoort tot de weinige feiten, waardoor Stavereen in het nieuws komt.

Maar een postbureau blijft een postbureau, een plaats, waar niets tot het onmogelijke schijnt

De reproductie in Stavereen naar Dürers „Madonna mit dem Kinde”.

Het vertrek van de laatste stoomtrein vormde na de oorlog de belangrijkste gebeurtenis.

mooie passieoord" plaats vond. Goed, dan geen moord. Maar móet dat dan, vragen wij. Spreekt eigenlijk juist in deze tijd van het jaar een merkwaardige ontmoeting, waarbij een reproductie van een schilderij uit 1512 van Maria met het Kind Jezus, barrières overbrugde en mensen nader tot elkaar bracht, eigenlijk geen duidelijker taal? En dat gebeurde in Staveren, om precies te zijn in het postbureau, waar — terwijl juist de koffie op tafel stond te dampen — de deur openzwaaide en er plotse-ling een kleine, oude vreemde-ling in de kamer stond, blijkbaar evenzeer verwonderd als wij over het feit dat hij daar zo in-eens stond. Zijn verbazing was

verklaarbaar: hij had de hele woning, waarop het bord „Post-commandant Rijkspolitie" prijkte, voor werkelijke bureau-ruimte aangezien en was de kamer ingestapt, in de verwachting daar een portier of concierge te vinden. Zijn verbaasde blik bleef hangen aan de reproductie boven de schoorsteen en terwijl een gelukkige glimlach zijn gezicht verhelderde, mompelde hij: „Ah, Dürer!" Zijn eerbiedige concentratie duurde evenwel maar kort, want hij werd zich bewust, dat hij bij vreemde mensen in de kamer stond. „Verstehen sie Deutsch?" vroeg hij. „Ajn weeniek", zei ik „setzen sie sich". Hij zette zich, maar réés meteen weer toen hij over Dürer

begon te spreken. „Jaja, Albrecht Dürer, een van de grootste schilders aller tijden, in 1471 in Neurenberg geboren. Hij was in 1520 ook in Nederland," zei de kleine man. „Ja, Dürer! Hij schreef over perspectiefleer en proporties van het menselijk lichaam. Apropos, kent u zijn schilderijen „De Aanbidding der Wijzen", zijn gravures „De dood en de Duivel" of „Hyronymus in de cel"? Kent u zijn houtsneden „Het leven van Maria", ah, wonderbaar. Dit is Maria mit dem Kinde. Dürer schilderde het in 1512, zestien jaar voor zijn dood. Het origineel is in het Kunsthistorisch Museum in Wenen. In Wien, ja"

Wij verborgen onze verbazing en hoorden hem belangstellend aan. Hij haalde een antiek lorgnetje voor de dag, zette het op en weer af en sprak. Of liever: hij sprak niet, hij doceerde en het werd interessant. Maar toen, alsof hij zich realiseerde hoe hij daar stond, vertelde hij met een verontschuldigende glimlach dat hij kunstgeschiedenis doceerde, te München. Toen wij hem vertelden dat wij de Münchener Pinacothek bezocht hadden, enkele dingen noemden, die ons daarvan hadden getroffen en hem tenslotte de catalogus lieten zien die wij van dat bezoek bewaard hadden, kende zijn enthousiasme geen grenzen meer. Ik herinnerde mij echter dat ik de oude heer in gezelschap van een dame van de veerboot had zien komen en vroeg hem waar

Zo ligt Staveren in de winter weggedoken achter de IJsselmeerdijk.

De welvaart verdween uit Staveren:
Urker vissers werden welkome gasten.

zijn metgezellen was. Zij stond buiten en werd gehaald; het werd van weerskanten, daar viel niet aan te twijfelen, een prettige kennismaking. Zij reisden reeds enige tijd in ons land en hadden grote bewondering voor de Nederlandse musea en het Nederlandse kunstbezit. Zij zouden nog minstens enkele weken blijven om er zoveel mogelijk van te genieten.

Maar terug in München zouden zij schrijven en mijn vrouw moest beslist in de catalogus van de Münchener Pinacothek een reproductie uitzoeken; hij zou proberen die voor haar te krijgen en over te zenden.

Tenslotte kwam, nog op de valreep, het doel van zijn komst ter sprake: de vertrektijden der treinen en de bezienwaardigheden van Sneek Een postbureau is geen vreemdelingenverkeersétablissement, maar service is service, nietwaar.

„Vielmals dank” zei het profesorsechtpaar bij het bijzonder hartelijke afscheid en ging met kleine dribbelpasjes door de stille Hoofdstraat naar het station.

Een meeuw steeg op uit de stadsgracht en verdween, blinkend wit afstekend tegen de blauwe lucht, over de dijk naar het IJsselmeer. Jawel, een postbureau is een baaierd van mogelijkheden, ook dat van Staveren, waar een schilderij inzet was van een ontmoeting zoals die zeldzaam zijn geworden in dit harde leven waarin soms, en dat spreekt juist in deze tijd van het jaar een duidelijke taal, een schilderij van „Maria mit dem Kinde”, mensen nader tot elkaar kan brengen, nader dan de bezienwaardigheden van Sneek.

Doelbewust . . .

„Voor een bevredigende uitoefening van de politiefunctie wordt het onder de huidige omstandigheden als een essentiële voorwaarde gezien dat ieder onnodig isolement doelbewust wordt verbroken en dat een weloverwogen maatschappelijke integratie van de politiefunctie, een vrij geestelijk tweerichtingverkeer van politie naar maatschappij en omgekeerd, waar mogelijk bevorderd dient te worden”, aldus Mr. F. Prick, Hoofdcommissaris van Politie te Nijmegen in zijn bij gelegenheid van het nieuwe begin van het „Tijdschrift voor de Politie” geschreven inleiding. Het is niet alleen vanwege het feit dat de wedergeboorte van het „Tijdschrift voor de Politie” samenviel met de geboorte van ons Korpsblad, maar meer nog om de hierboven aangehaalde frisse woorden van haar hoofdredacteur, dat wij gaarne een welkom toeroepen aan dit vernieuwde blad, dat gezien zijn 21e jaargang, als juist volwas-

sen betiteld mag worden en zich ook als zodanig gedraagt door nieuwe wegen in te slaan. Dat is een meer dan verheugend feit. Vooral wanneer wij de inhoud van het september- en oktobernummer, de samenstelling van de redactie en de lange lijst van medewerkers bekijken — rijks- en gemeentepolitie broederlijk vereend — zijn wij er van overtuigd dat het blad een aanwinst is voor de helaas nog veel te kleine Nederlandse politiebibliotheek.

Mogen het „Tijdschrift voor de Politie” en het „Korpsblad Rijkspolitie” — ieder op eigen wijze — er toe bijdragen dat ieder onnodig isolement van de politie in de huidige maatschappij doelbewust wordt verbroken en dat een stimulerende werking zal uitgaan van haar aanzien en van hetgeen door haar verricht wordt.

W. FRACKERS

KORPSBLAD RIJKSPOLITIE

Officieel orgaan voor het Korps Rijkspolitie onder verantwoordelijkheid van de redactie, samengesteld door de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie

★

Redactie:

Majoor G. van Dijk te Heerenveen
Luitenant A. C. Vogel
te 's-Gravenhage
Luitenant W. F. K. J. F. Frackers
te 's-Gravenhage
Adjutant J. Ranselaar
te 's-Gravenhage
Opperwachtmeester
J. J. H. van Aerssen te Nijmegen
Wachtmeester 1e klas
E. de Heus te Ulestraten-L.
Res.-adjutant F. de Jager
te Roermond

★

Redactiesecretariaat:

Laan van Eik en Duinen 178
's-Gravenhage - Tel. 0 70 - 360145

★

Uitgave

Schaafsma en Brouwer
Postbus 10 — Dokkum
Telefoon 0 5190-2321 - Giro 833111
Abonnementsprijs f 3.50 per jaar

★

Advertenties:

Postbus 10 — Dokkum
Telefoon 0 5190-2321 - Giro 833111

★

1e JAARGANG

No. 4 — December 1959
VERSCHEIJNT 1 x PER MAAND

★

INHOUD o.o.:

Ontmoeting in Kerstfeest
Kippen voor Kerstmis
Heeswijk, werkterrein van twee
wachtmeesters op historische bodem
't Gat te Wormer
Avontuur in de Kerstnacht
Bezinning en Bezieling
Uitslag St. Nicolaas puzzel
Voor Moeder en Kind

Op het omslag:

Bezoek van de Kerstman aan het bureau werving . . . getekend door de wachtmeester 1e kl. L. J. Kiewiet te Amsterdam, die in enkele maanden tijds voor de lezers van ons blad een goede (en gewaardeerde) bekende is geworden.

Kippen voor Kerstmis . . .

Een Kerstgeschiedenis „uit het leven gegrepen“

door wmr. G. TER BRUGGE

★

Het was maar een schichtig knikje, waarmee de brave landman in de richting van het bosje wees. Met een begrijpende trek op de vrouwenwekkende gezichten, keken de twee forse vertegenwoordigers van het gezag de huiverende plattelander aan. Nogmaals schuin over de schouder knikkende met een zeer verweerd en slecht geschooren hoofd, duidde hij opnieuw schuw in de richting van het struweel.

„Ze moeten daar in zitten, want ik zag ze die kant op hollen, maar . . .”. Met een schouderophalen en een gezicht van „mij niet gezien, je haalt ze zelf maar”, brak hij zijn verhaal af. Even flitste er een blik van verstandhouding tussen de beide vastberaden politiemensen. De onuitgesproken vraag: versterking halen of het zelf opknappen, was in dat korte moment reeds beantwoord.

Licht wuivend in de wind bewogen de hoogopgaande elzestruiken, zich duidelijk bewust van de macabere dreiging, die van het kleine bosje uitging. Een bosje waarvan het hout het enige eerlijke element was. Alles wat verder zo'n brokje natuur tot iets lieflijks kan maken, ontbrak hier. Noch was hier een peluwte van mollig mos, noch het bekende varenkussentje. Het enige waar de argeloze wandelaar op getraakteerd werd, was zijn kans op een verstikkingsdood in de veenachtige smurrie en de mogelijkheid van een voortijdige uitbetaling der levensverzekeringsgelden (aan de nabestaanden uiteraard). Ja, zo zacht was de bodemgesteldheid van het bosje, dat het allerwegen een wonder werd geacht, dat de bomen niet in de brei wegzakten. Zelfs heeft een zeer vakkundige bioloog hier eens een studie en een proefschrift aan gewijd, waarin deze deskundige enige stoute veronderstellingen opperde. Naar alle waarschijnlijkheid, aldus de academicus, waren deze speciale elzestruiken bijzonder licht, in vergelijking met andere elzestruiken ofwel was de bodem toch steviger, dan algemeen gedacht werd. Helaas mocht de man op dit levenswerk niet promoveren.

Desalniettemin, gruwelijk wa-

ren de verhalen, op donkere winteravonden, rond de boerenkachels over dit stukje oerbos verteld. Verhalen waarin de dood van verdwaalde ongelukkigen in de meest realistische kleuren afgeschilderd werd.

Diep peinzend stonden de twee speurders voor het verraderlijke houtwerk. Waren hun gedachten bij de gepleegde misdaad of namen ze al afscheid van degenen die hen lief en dierbaar waren?

„Die grond ziet er vrij stevig uit. Komt zeker door de droogte”, merkte de oudste bedachtzaam op. „Er zijn er al meer geweest, die dat gedacht hebben, maar daarna hebben ze niet veel gedachten meer gehad”, filosofeerde de jongste en rebels voegde hij er aan toe: „Ik voel er eigenlijk maar een heel klein beetje voor, in die prut mijn nek te ris-

woest met armen en benen te bewegen. „Die heeft iets”, deed de jongste scherpzinnig en begon maar vast opgelucht in de richting van de boer te wandelen. Met iets meer statigheid volgde de ander, toch nog eens omziend naar het geheimzinnige bosje. „Kijk eens”, wees het opgewonden agriculturale mens, „kippeveren”.

Met een loffelijke ijver en een verbeterd speurzin bogen de beide plichtsgetrouwe ambtenaren zich over de verzameling veren: donsveren, staartveren, springveren en wat voor veren er meer zijn, die daar verspreid lagen. Met een gezicht of ieder mysterie in het leven nu opgelost was, keek de wachtmeester met de minste ervaring en de daarmee corresponderende strepen annex salaris, de nog nerveus rondrentelende boer aan.

keren en afgezien van mijn nek heb ik mijn nieuwe schoenen aan.” Vermanend tikte senior zijn jongere collega tegen de derde knoop van het degelijk zwarte uniformjasje.

„Denk er aan jongere wachtmeester, behalve plichtsgetrouw zijn wij ook steeds paraat en bedenksels over nekken en nieuwe schoenen zijn niet opbouwend. Bovendien geeft de staat een vergoeding bij eventuele beschadiging.”

„Toch hoop ik met een hele nek gave schoenen vanmiddag thuis te komen. Tenslotte moet er één zijn, die een waarheidsgetrouw verslag kan geven van het drama. Dat is mooier voor het proces-verbaal.”

„Zou het” vroeg de oudste zoetsappig.

„Vast”, knikte junior overtuigend, „kijk eens, wat zou die boer willen?”

Op het landwegje, een paar honderd meter van hen af stond de weinig heldhaftige landbouwer

„Je snapt nu zeker wel wat er gebeurd is?”, vroeg hij.

„Wat dacht je dan? Vannacht heeft iemand ze gestolen en misschien is er volk aangekomen. Toen heeft hij ze hier van zich af gegooid. Ik dacht al dadelijk, dat er iets scheef zat, toen ik ze daar met z'n zessen zag lopen en daarom heb ik jullie gewaarschuwd.” Hijgend, of van inspanning, of van bewondering voor zijn eigen scherpzinnige conclusie, keek de brave ziel het instemmend knikkende tweetal aan.

„Prima beredeneerd”, prees de laagste in rang, „maar nu zijn we toch haast verplicht ze op de één of andere manier te vangen. Wie weet waar ze vandaan komen.” Bijna gretig haakte zijn superieur hierop in.

„Ja, kom maar, ik heb nog een flinke jutezak, dan gaan we ze oppikken.” Met een duidelijk gedemonstreerde afschuw bekeek junior zijn oudere collega. „Wat schuilen er in jou toch nog sterke primitieve driftten, ik zal

je alle gelegenheid geven dit uit te leven. Zo iets wordt anders zo gauw een complex."

„Nee”, was het vlugge antwoord, „jij doet mee. Nieuwe schoenen lopen tenslotte het vlugste in, wanneer ze een keer goed nat geweest zijn.” De wachtmeester slofte achter de vuurvreter aan. Terug bij het bosje liet het tweetal de ogen speurend langs het ondoordringbaar struikgewas gaan. Met een baldadige overmoed had moeder natuur daar iedere centimeter ruimte tussen de hoge elzen opgevuld met manshoge brandnetels, kronkelende stekelige bramenranken en scherp snijdende rietmassa's. „Daar zitten ze”, fluisterde de jongste, naar iets wits wijzend en met een snoeksprong, die op zichzelf al een verzoek om ongevallenpensioen inhield, schoot hij naar voren. Het gevolg was een naar soppend en borrelend geluid van schoenen die tot de enkels wegzakten en een woest gekakel van een dikke witte kip, die hardhandig bij de vlerken werd gegrepen, alle gezonde argumenten van dierenbeschermers ten spijt.

„Da's een van de zes”, hijgde hij triomfantelijk, „los die zak”. Behoedzaam werd het kippetje in de ruime jute verpakking neergeveild en bij ontstentenis van een touwtje, moest 's rijks fluitkoord de verzekerde bewaring garanderen. Wat nu volgde was ontstellend. De twee politiemannen hakten zich met wild geweld, geholpen door een gummistok, een pad door brandnetels en bramen. Zij dreunden, met de kracht van een volwassen tank, door de ruigte op zoek naar wederrechtelijk ontvreemde kippen. De schorre kreten van de zich schrammende jagers, werden zo nu en dan afgewisseld door het ontstelde geschreeuw van een verschrikt hoen, dat bij de geveerde lurven werd gegrepen.

Na ieder feest komt de terugslag en het was een droevig moment waarop kip nummer zes de zak in dook. Met een kwajongensachtig grijnslachje kwamen de twee politiemannen tot de ontdekking, dat hun uiterlijk niet meer overeenkwam met de norm, die onze geciviliseerde samenleving aan haar politiemensen stelt.

„Wachtmeester”, begon de oudste, „ik dien je ernstig te berispen over je tenue. Hoewel je doorgaans een sieraad voor het korps bent, zie je er nu bijzonder slecht uit. Ik dien je dan ook te straffen met het dragen dezer zak en dezelve inhoud naar een door mij aangewezen plaats.” Deemoedig boog de bestrafte het hoofd. Hij slingerde de zak met

pluimgedierte op de bagagedrager en fietste achter zijn gids en leidsman aan.

„Nou zijn we eigenlijk wel verplicht ook nog recherchelijsten over die creaturen rond te sturen. Wie weet waar ze gestolen zijn; dat kan wel in een heel andere gemeente gebeurd zijn”, zei hij. „Of, misschien zijn ze wel van niemand.”

„Foei”, preekte de oudste vermanend, „de weg naar het ontslag uit 's rijks dienst is geplaveid met slechte bedoelingen. Ik schaaam me voor je mentaliteit.” „Nou ja, ik acht wonderen niet uitgesloten en ik dacht aan de kersttafel. Overigens ben ik blij ten burele te zijn, want die enge beesten bewegen zo raar,” zei de wachtmeester.

„Geef maar hier”, deed de oudste grootmoedig en zette de zak eierproducenten ietwat hardhandig in een hoek.

„Pas op”, zei de wachtmeester sarrend, „binnen zit de correspondent van de dierenbescherming naar je te kijken.” Schuw omkijkend raapte de gewaarschuwde de zak op en vleide de hoenders opnieuw zorgzaam op de zelfde plaats neer. Dan stapten ze trots het bureau van de adjudant binnen voor het in ontvangst nemen van de hoogste lof. Achteloos groetten ze een klein boerenmannetje, dat benepen op het randje van een stoel voor het

bureau zat en keerden zich vol trots naar de kritisch kijkende adjudant.

Vóór ze de gelegenheid kregen van hun heldenmoed en doorvastendheid te getuigen, begon een koud regentje op hun verhitte hoofden neer te siepelen. Zakelijk kort merkte de bejaarde groepscommandant op: „Julie waren op zoek naar kippen, hoor ik. Doe verder maar geen moeite. Ze waren van Wulfen hier. Vertel hem maar waar ze lopen, dan kan hij ze vangen.” IJverig knikte het boertje en traag zei hij er achter aan: „De deur van 't ok was open 'e bleven en de hond het ze derût 'e joe- gen.”

In een geestestoestand, grenzend aan een strafrechtelijke ontoerekenbaarheid, brachten de twee jagers het glunderende boerenmannetje bij zijn levende have en met een „nou bedankt dan maar hè”, toog de tevreden pluimgraaf traag huiswaarts.

Diep bedroefd en overstromend van gezond zelfbeklag keken de politiemannen elkaar eens aan. „Nou ja, toch hebben we gediend in de ware zin des woords”, mompelde de een. Op dat moment keek het boertje nog een keer om en hij riep: „Joa, 't was sneu, want ze woaren voor Kersmis. Mien zeun hev 't er gisteren ok al twee 'e slacht . . .”

Met deze ogenschijnlijk alledaagse, maar toch merkwaardige foto won de ovmr. J. Gruben te Heerenveen de eerste prijs in de groep „actie foto's” van de fotowedstrijd. Een auto te water, jawel. De Rijkspolitie stelt een onderzoek in, het publiek zou het liefst onder water willen kijken

Het kasteel te Heeswijk
 . . eens onneembaar, nu onbewoond . .

HEESWIJK

Werkterrein van twee wachtmeesters op historische bodem

Boeiende geschiedenis rond oud kasteel slechts decor van politie-activiteiten

In het Bondshotel, café-restaurant „De Zwaan” te Heeswijk bij 's-Hertogenbosch is men in deze stille winterdagen rond het middaguur soms aan het kaartspelen over de tapkast. De kaarten worden met kracht op het glimmende hout gesmeten en het stereotiep gebaar wordt nog eens extra nadruk gegeven door een kernachtige uitdrukking, die tegelijk met de kaarten over de tapkast vliegt. Dat is misschien de reden, waarom men in het Bondshotel zo rond het middaguur geen warm eten kan bestellen.

Hotel-raadhuis

Het raadhuis van Heeswijk, behorende tot de gemeente Heeswijk en Dinther wordt verbouwd en daarom zetelt het gemeentebestuur in een afdeling van het Bondshotel „De Zwaan”. Ook in die afdeling wordt met kaarten gemanipuleerd, maar het zijn andere kaarten, die niet met kracht worden neergesmeten, doch met nauwgezetheid worden opgeborgen. Die afdeling van het gemeentebestuur is niet de slechtste in het Bondshotel De Zwaan; de al dan niet vreemde bezoekers worden er vriendelijk te woord gestaan. Dit Bondshotel, met er tegenover het raadhuis, waaraan bouwvallers de laatste hand leggen, is eigenlijk het hart van Heeswijk.

Er stopt een bus. Een oude vrouw gaat voorbij de ramen.

Een van de twee wachtmeesters van de rijkspolitie te Heeswijk gaat het provisorische raadhuis binnen voor een bespreking met de burgemeester of voor het nagaan van wat gegevens of . . . nou ja, wie weet precies, wat een wachtmeester op een stille dag in de winter bij de secretarier

gaat doen? Een kar ratelt over de klinkers door de rustige zware voetstap van een zware Belg. En, klokgelui klinkt over de verzameling huizen, die Heeswijk heet. Zo ongeveer moet het hier al jaren zijn geweest, rustig, de ene dag ogenschijnlijk gelijk aan de andere, met schokkerende boerenwagens, doch zonder schokkende gebeurtenissen.

Historie

Doch, vergis u niet: stille wateren hebben wellicht diepe gronden, stille dorpen hebben vaak

roemruchte annalen en zo is het nou precies met dat kleine Heeswijk. Er zijn gebeurtenissen in Heeswijks verleden, die tot vandaag reiken en die een geregeld onderwerp van gesprek uitmaken, zelfs onder het kaartspelen in het Bondshotel De Zwaan, of zelfs in de secretarie.

Men spreekt niet meer over de belegeringen van de Geldersen, die het kasteel Heeswijk wilden nemen, maar het niet konden krijgen en daarom enkele malen de huizen en boerderijen platbrandden.

Maar, de meeste verhalen over

De oude rechtstoel houdt de herinnering levend aan een ver verleden, toen er geen politie was in Heeswijk en de kasteelheer zelf oordeelde over dieven en stropers . . .

den Bogaerde van Terbrugge en zijn echtgenote wonen in de geheel gerestaureerde, fraai ingerichte bijgebouwen van het kasteel. Zij begeren niet in het kasteel te wonen, al was het alleen maar omdat het te groot is voor twee mensen, omdat het niet te verwarmen en niet schoon te houden is zonder een staf personeel. Heeswijk vraagt zich nu af, wat er na 1963 met het kasteel gaat gebeuren, welke bestemming het zal krijgen. En ook dat is een geregeld terugkerend onderwerp van gesprek in het hotel „De Zwaan” van het kleine Heeswijk, waar men soms op winteravonden ook nog rond de huiselijke haard het verhaal vertelt van een Ridder Robert, die door de duivel zelf gehaald werd terwijl hij onderweg was de door hem verachte en door zijn dochter diep beminde jongeling uit de weg te ruimen.

Achter het kasteel met zijn roemruchte historie en zijn merkwaardige testament is nog altijd een poel. Daar zweeft soms een dwaallicht overheen; de rusteloze ziel van ridder Robert...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Foto onder:

Aan samenwerking ontbreekt het niet in Heeswijk. Zelfs al heeft de wmr. 1e klas W. Kragting vakantie, dan nog komt de wmr. L. Brok binnenlopen om te overleggen.

Weer stroperij? Franske zeker!

Hechte samenwerking in verstild dorp

De twee leden van het korps Rijkspolitie in Heeswijk zijn niet bijster geïnteresseerd in het dwaallicht, dat de nalatenschap vormt van Ridder Robert of in het vreemde testament van jonker Donatus. De boeiende geschiedenis rond het oude kasteel vormt slechts het fraaie decor van de politieactiviteiten in Heeswijk.

„Wij zijn hier met z'n tweeën op ruim 2400 inwoners”, zei de wachtmeester 1e klas W. Kragting, toen wij hem bezochten.

„Het is een prettige bevolking en er zijn weinig misdrijven. Nee, de verkeerscontrole en omdat Heeswijk ook vakantieoord is, het vreemdelingtoezicht geven het meeste werk”, aldus de wachtmeester Kragting, die nu bijna zes jaar in Heeswijk woont.

Op dat ogenblik kwam de wachtmeester L. Brok de kamer binnen. „Ik ga nog even naar een lichtbakkerij”, zei hij.

„Ik weet wel wie; Franske zeker”, antwoordde de wachtmeester Kragting. En daaruit bleek al direct, dat er behalve vreemdelingtoezicht of verkeerscontrole meer is, dat de rijkspolitie van Heeswijk bezighoudt.

„Ja, de stroperij, daar hebben we veel mee te doen”, verklaarde de wachtmeester Brok, die

ruim vier jaar in Heeswijk werkt.

„Meestal gaat het om gewone stroperij. Zo af en toe horen we weer een paar schoten en dan is het weer zover.”

„En verleden jaar bijvoorbeeld, toen waren er vier Eindhovenaars, die werkten met een auto en schijnwerpers. Ze waren al een paar maal gesignaleerd en tenslotte gingen we er met de opperwachtmeester uit Dinther en de jachtbrigade van Boxtel op uit. We stelden ons verdekt op en zaten in de grootste spanning en in de kou te wachten van elf uur tot half twee. Toen viel op misschien tweehonderd meter afstand een schot. Nou ja, toen was het gauw gebeurd natuurlijk. Maar de chauffeur wilde niet uit de auto. Later bleek waarom niet; hij had z'n laarzen vol jachtpatronen. Met een speurhond hebben we later het geweer, een officierssabel en een tas met een accu gevonden.”

Jawel, zo gaat dat soms in herfst en winter daar bij Heeswijk, maar 's zomers is het anders. In de afgelopen zomer bijvoorbeeld, toen wachtmeester Brok tien weken ziek was, waren het de kermissen van Heeswijk, Loosbroek en Schijndel, een concours hippique, een motorcross, zes opvoeringen van een openluchtspel, met 1100 bezoekers per keer en het brandgevaar, die alle aandacht van de wachtmeester Kragting opeisten. Er was een versterking van een man en af en toe kwamen ook de opperwachtmeester P. J. Boogert van Dinther of de groepscommandant van Schijndel adjudant J. H. Rutten naar Heeswijk om de helpende hand te bieden.

Nu zijn de oude toestanden weer teruggekeerd. De wachtmeester Brok loopt binnen bij de wachtmeester 1e klas Kragting en samen overleggen ze bij de tafel wat gedaan moet worden, samen houden ze verkeerscontroles en samen trekken ze op tegen de stropers.

„Franske, zeker weer”, zegt de wachtmeester Kragting dan, terwijl hij zijn tuniek dichtknoopt en vóór ze samen de duisternis ingaan, waarin ook stropers rondzwerven gelijk het dwaallicht van ridder Robert achter het oude kasteel.....

Cursussen voor vorming mobiele eenheden te Arnhem

Officieren, adjudanten en opperwachtmeesters in opleidingsschool

door adjudant H. A. PIJNENBURG

Begin 1960 zal in het gehele land de opleiding beginnen van mobiele eenheden van het Korps Rijkspolitie, die van grote betekenis zijn voor de uitvoering van de politieke taak wanneer zich bijzondere omstandigheden voordoen. Het met rustige zekerheid en zelfvertrouwen en zonder aarzeling ingrijpen waar de handhaving van de openbare rust en veiligheid dat onder bijzondere en moeilijke omstandigheden eisen en dat alles op een wijze als van het Korps Rijkspolitie mag worden verwacht, vergt een gedegen voorbereiding. Dat hebben de officieren, die tot nu toe bij de hierop gerichte cursussen op de opleidingsschool te Arnhem betrokken werden, reeds ervaren. En de tweeëntwintig adjudanten, die kort geleden in de opleidingsschool arriveerden voor een opleiding van drie weken tot plaatsvervangend pelotonscommandanten van de mobiele eenheden, weten dat evenzeer als de opperwachtmeesters-groepscommandanten die nog later in Arnhem arriveerden. Het is buiten kijf, dat ettelijke adjudanten en opperwachtmeesters het gebouw aan de Velperweg met gemengde gevoelens betraden en met stijgende ongerustheid de lesrooster bekeken, waarbij zij de indruk kregen, dat hun scholing parallel zou lopen aan de opleiding voor de commandotroepen.

Dat dit verblijf geen vakantie betekende werd de adjudanten nog duidelijker, toen de toegevoegd officier van de cursusleider de majoor F. M. C. Offermans hen in ijltempo van zoiets als: „Vlug, vlug, anders halen we de eindstreep niet” vooring op de drieënvijftig traptreden naar de theorielokalen, de slaapvertrekken en het domein van de materieelbeheerder. Niettemin werden exercitie, schietop-

leiding en andere dingen van de dag met tegenzin, berusting of gelatenheid begonnen zeer spoedig onderwerpen van gezonde na-ijverige dienstvervulling.

Een maquette verschaftte inzichten in bebouwde situaties en in mogelijkheden en middelen voor ontruiming of bezetting. De kolonel b.d. Th. B. W. van de Vliervoet gaf instructie over het Voorschrift Mobiele Eenheden en verklaarde daarbij, dat deze eenheden niets te maken hebben met „soldaatje spelen”, maar

van grote betekenis kunnen zijn bij het optreden onder bijzondere omstandigheden, doch dan voorzien van een uitrusting, die de gelegenheid biedt de opgedragen taak uit te voeren. De Inspecteur-Generaal J. Gerritsen gaf van zijn belangstelling blijk door tijdens de opleiding voor adjudanten een uiteenzetting rond een op de maquette geschetste situatie bij te wonen.

Zo zullen ook de adjudanten en de opperwachtmeesters in de gelegenheid zijn mee te werken aan de opleiding van mobiele eenheden zoals die in 1960 in het gehele land zal worden aangepakt.

Bij de foto's:

Enkele beelden van de opleiding van adjudanten voor de instructie ten aanzien van de vorming van mobiele eenheden.

(foto's Techn. Recherche Arnhem)

Eerste T.P.W.'s zijn al in gebruik genomen

In het kader van de reorganisatie en aanpassing van de verkeersgroepen zijn de eerste Technische Patrouillewagens op de Nederlandse wegen verschenen. De eerste T.P.W. is in de loop van november ingezet in het district Apeldoorn, waar de praktijkervaringen nauwkeurig worden bijgehouden, zodat het effect van dit soort wagens duidelijk naar voren zal komen.

Sinds 1 december is er ook een T.P.W. in het district Utrecht in gebruik en per 1 januari volgen de verkeersgroepen van Amsterdam, Den Haag, Leiden, Dor-

drecht en Nijmegen. De aflevering en ingebruikname van deze wagens, die een belangrijke rol zullen spelen bij de opsporing van alle technische tekorten, bij het snel ter plaatse zijn bij ongevallen en ter ondersteuning van de landgroepen, zal daarna geregeld doorgaan.

De groepscommandanten, die de eerste T.P.W.'s ter beschikking krijgen, kwamen op 30 november bijeen op de Varenkamp te Bilt-hoven teneinde zich over de voorschriften voor de T.P.W.'s en de mogelijkheden hiervan te oriënteren.

Zeeuwse politiehonden streden om kampioentitel

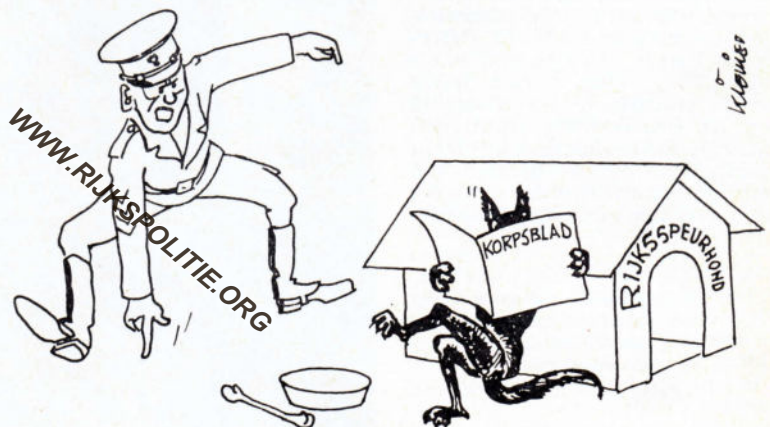
„Verdikke me, dat eit ie nog nooit e dae”. Deze onvervalst Zeeuwse uitspraak deed de wachtmeester 1e kl. J. Stroo uit Wolphaartsdijk kort geleden op het terrein „Klein Valkenisse” te Biggekerke bij de wedstrijden om het Zeeuwse kampioenschap van de afdeling Zeeland van de Koninklijke Nederlandse Politiehondenvereniging. Bij die wedstrijden liet de wachtmeester Stroo die historische woorden horen, omdat zijn bouvier „Wibo” bij het voedselweigeren in een grote hap het eindje worst verslond, dat hem werd aangeboden. Dit betekende een vrolijke (maar nochtans harde) noot bij deze wedstrijden, waarin de Hollandse herder Nero van de kassier van de Boerenleenbank C. Minderhoud te Domburg kampioen werd. De andere deelnemers waren drie bouviërs. De wachtmeester 1e kl. A. van der Putte uit Zoutelande, moest verstek laten gaan omdat zijn Duitse herder Astor niet in orde was. De spanning heeft bij deze wedstrijden niet ontbroken. De bouvier Tarno van de wachtmeester 1e kl. A. Babijn te Biggekerke stond naar de mening van velen na de appel-, spring-, klim- en waterwerk-oefeningen, het hoogst geklasseerd. De spanning ontbrak al evenmin toen de honden zich konden uitleven op de in leer en jute gehulde pakwerkers, „Tarno” verhuisde naar de achterhoede, „Wibo” en „Mar-

co” van de wachtmeester 1e kl. N. Nelisse uit Nieuwdorp, kwamen sterk naar voren. „Wibo” werd zelfs nog een ernstige kandidaat voor het kampioenschap, maar de boerenleenbankkassier kan zich veilig voelen want zijn hond bleek toch de beste. „Wibo” werd reservekampioen, ondanks of dank zij het niet versmadede eindje worst..... De afdelingsvoorzitter de heer J. van Luyk reikte de wisselbeker uit aan de heer Minderhoud, mitsgaders de medailles, waarbij de extra prijs

voor de hoogste punten naar de wachtmeester Babijn ging voor zijn „Tarno”. Ook van officiële zijde bestond voor deze wedstrijden veel belangstelling.

De einduitslag was als volgt:

- 1e NERO, kampioen met 308½ pt.
(I 61½ p., II 20 p., III 207½, A 10, V 9½)
- 2e WIBO, res.-kamp. met 296½ pt.
(I 50 p., II 20 p., III 208, A 9½, V 9)
- 3e MARCO, met 264 pt.
(I 48 p., II 14 p., III 185, A 10, V 7)
- 4e TARNO, met 209½ pt.
(I 62½ p., II 19 p., III 108½, A 10, V 9½)

En wat doet nu de rijkspolitie met een gat? Er werd een vluchtig onderzoek ingesteld, maar dat leverde slechts stof tot vage speculaties. Omdat Wormer in de aanvliegeroute tussen Spijkerboor en Schiphol ligt, werd besloten eerst maar contact op te nemen met de Dienst Luchtvaart van de Rijkspolitie om te informeren of er vanuit een vliegtuig „iets” verloren was. Maar dat leverde geen resultaat op.

Ragebol

Aangezien het vreemde gat zich achter de tuin van de burgemeester bevond en aangezien samenwerking en overleg met burgemeesters een goede zaak is, werd in gezelschap van burgemeester A. Loggers een nader onderzoek ingesteld. Het gat bleek nagenoeg vijfhoekig te zijn en het was of de kanten met

Het land van de veehouder Jongert bij Wormer is gewoon weiland, met gewoon gras waarvan er in ons land nog wel meer te vinden is. En boer Jongert is een gewone, nijvere boer. Een paar maanden geleden was er noch van het grasland, noch van boer Jongert iets bijzonders te zeggen. Jawel, dat was zo, maar bijna van de ene dag op de andere kwam daar radicaal verandering in. Boer Jongert en zijn grasland werden plotseling wereldnieuws. En dat alleen maar omdat boer Jongert in zijn grasland een gat had gevonden, een zeer bij-

Rijkspolitie bewaakt vreemde vondst in drassig land

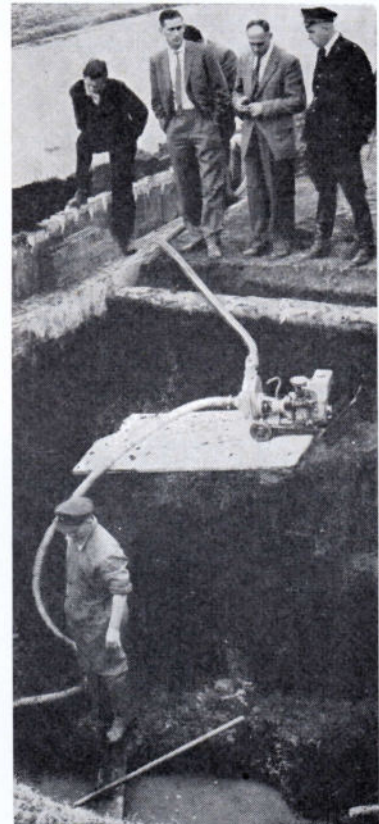
Een geheim dat nog niet werd ontsluit

door adjudant B. SIETSM A

zonder gat, naar hij aannam belangrijk genoeg om het bij de Rijkspolitie in Wormer te melden.

Dat gat is al wekenlang een druk besproken onderwerp en het is geregeld als sensationeel toppunt van geheimzinnigheid in alle kranten beschreven, zonder dat iemand op de dag van vandaag met zekerheid heeft kunnen zeggen, waar dat gat vandaan komt of wat er in zit. Deskundigen op velerlei gebied hebben op de rand van dit historische en onverklaarbare verschijnsel gestaan, zonder met zekerheid een diagnose te willen stellen. Het gat is uitgegraven met moderne hulpmiddelen der techniek, met tot nu toe als enige resultaat, dat het eigenlijke gat, dat strikt genomen slechts een gaatje was van vijftig centimeter doorsnee, nu een echt groot en zeer diep gat is geworden, waarin het oorspronkelijke gaatje al een keer onvindbaar is geweest. De gehele pers heeft zich op het gat gestort, de televisie kwam er voor naar Wormer, boer Jongert ging zelfs vijftig gulden per cameraman heffen, zij het dan meer als een soort sensatiebijdrage of smartegeld voor alle drukte, dan voor het vormen van een fonds tot behoud van het gat ofzo.

„Jij wordt er hardstikke rijk mee”, moeten kennissen van boer Jongert hem hebben gezegd, maar de boer heeft het wijs ontken en het zou boze laster zijn te beweren, dat hij het plan voor de „heffing” al in zijn hoofd had, toen hij het gat onbedorven en onverklaarbaar had gevonden en het in eerste instantie in de hoede van de rijkspolitie aanbeval.

Een van de momenten waarop men zich afvroeg: wat nu? . . .

(Foto: „De Zaanlander”)

een scherp voorwerp waren afgesneden. Omdat het echter bijna vol grondwater stond, was niet te zien hoe diep het eigenlijk was en besloten werd om met een ragebol het gat af te tasten, omdat hierbij zo min mogelijk risico werd genomen.

Gierend geluid

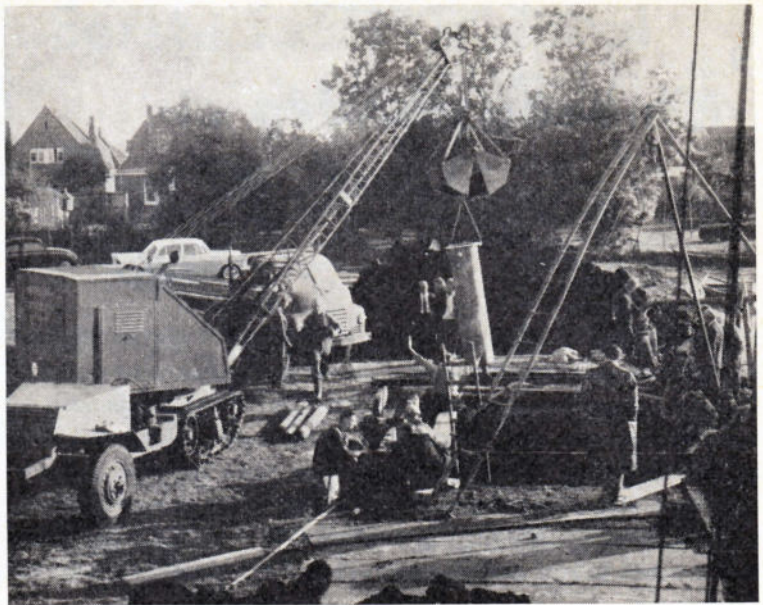
Deze methode gaf geen succes. Verder dan gissingen en speculaties kwam men niet. Bij de terugkeer in de woning van de burgemeester deelde mevrouw Loggers mee, dat zij in de voorgaande nacht wakker was geworden van een vreemd, gierend geluid. Ook van anderen kwamen later dergelijke verklaringen. Het vreemde geluid werd daarbij omschreven als ongeveer dat van het krachtig remmen van een auto of op een bliksem-inslag. De raadsels bleven nog onopgelost en het leek raadzaam de Hulpverleningsdienst van het departement van Binnenlandse zaken in te schakelen. „Wij hebben het voornemen volgende week een kijkje te nemen”, zei de betrokken ambtenaar in een telefoongesprek, maar zowel van de zijde van de rijkspolitie als door de burgemeester werd aangedrongen op meer spoed.

Vulkaan

Immers, Wormer leefde op een soort vulkaan. Niet, dat het gat zelf vrees aanjoeg, dat was het niet, maar het leek de rijkspolitie raadzaam het gat in ongeschonden staat te bewaren totdat deskundigen zich er over zouden ontfermen en dat werd angstig moeilijk. De vulkaan van de publiciteit dreigde voortijdig los

Leden van het Korps Rijkspolitie bespreken met deskundigen het gat van Wormer. (A.N.P.-foto)

Wekenlang gonsde het van (kostbare) activiteiten rond het gat; het geheim bleef (Foto: „De Typhoon”).

te barsten over Wormer en dat zou tot gevolg kunnen hebben, dat „onbevoegde ondeskundigen” op eigen houtje een onderzoek zouden instellen, hetgeen gevaar zou kunnen opleveren. Men fluisterde al, dat er een stuk van een Sovjetraket in Wormer was ingeslagen, dat het als een mes de bodem had opengesneden. Men fluisterde, dat er een geheim wapen door een vliegtuig was verloren, of dat er een bom uit een straaljager was gevallen. Men fluisterde nog veel meer.

Nog een gat

Het werd bekend, dat in een ander stuk land, achthonderd meter verder in de afgelopen zomer

ook een vreemd gat was ontdekt, door een andere veehouder. Die had wel getracht met een vaarboom van vijf meter lang de diepte te peilen, maar hij voelde geen grond. Hij had het echter niet nodig gevonden de politie hiervan in kennis te stellen en had het gat dichtgesmeten met dikke boomstronken. Toen bleek ook, dat diverse bewoners van de Zaanstreek in de nacht van vier op vijf juli een vreemd licht hadden waargenomen. Ten westen van Wormer werd het beschreven als een schijnsel, dat zich in oostelijke richting bewoog en door enkelen, die zich uit oostelijke richting naar Wormer hadden begeven, werd verklaard, dat zij het in westelijke richting hadden gezien.

Kortom, er werd zoveel gefluisterd, dat het nieuws toch uitlekte en dat een te Wormer wonende journalist „wereldnieuws” in het gat begon te zien. Na overleg bleef de eerste publicatie bij een klein bericht, maar twee dagen later was het hek van de dam en Wormer verscheen inderdaad in het wereldnieuws. De pers en de film sloofden zich uit om het gat op z'n voordeligst vast te leggen, maar de Hulpverleningsdienst verscheen niet en toen die een dag later kwam om de zaak op te helderen bleek al direct, dat het geheimzinnige voorwerp waardoor het gat was veroorzaakt op een diepte van minstens twaalf meter zat. De leden van de dienst hebben wellicht al gauw gemopperd op het verre voorgeslacht, dat zich vestigde in een land van veen en

water, waar niet eens een gat van vijf à zes meter gegraven kan worden zonder allerlei moeilijkheden. Er was damwand nodig, want het gat zat vlak naast een sloot.

Deel van raket?

Het ging aanvankelijk allemaal uitstekend, totdat men de plaats naderde, waar het vreemde voorwerp door een zandplaat op omstreeks vijf meter diepte was gegaan. Daar welde het grondwater met kracht op, door het gat dat het voorwerp in de zandplaat had gemaakt. Een elektrische pomp was tenslotte niet bij machte het gat droog te houden. En zo waren er steeds nieuwe verrassingen. Mr. E. Franquinet uit Roermond, lid van de Nederlandse Vereniging voor Ruimtevaart behoorde tot de velen, die het gat kwamen bekijken. Hij achtte het niet uitgesloten, dat er sprake was van een deel van een ruimteraket. Andere deskundigen verklaarden, dat een voorwerp, dat van grote hoogte valt, wel tot twintig meter diep kan doordringen. Bij het andere gat stelde de hulpverleningsdienst ook een onderzoek in. Dat bleek rond te zijn en een door-

snee te hebben van ongeveer 65 centimeter. De vraag was dus gerechtvaardigd, hoe Wormer aan twee gaten kwam. Nochtans, het ene gat bleef favoriet. De rijkspolitie hield steeds toezicht, boer Jongert ging entree heffen. Het onderzoek werd overgenomen door het departement van Defensie en het departement van Waterstaat begon de bodem rond het gat te onderzoeken met een sondeerapparaat tot een diepte van dertig meter. Dat ging ook niet van een leien dakje en vervolgens kwamen technici van het laboratorium voor grondmechanica te Delft naar Wormer. Nadien is een vierentwintig meter lange buis van non-ferrometaal, een zogenaamde bolocator gefabriceerd voor een nieuwe aanval op het geheim van Wormer, dat naast vele en velerlei technici ook de leden van het korps Rijkspolitie in Wormer nu al maanden bezighoudt en dat nochtans een geheim is gebleven. Nog is niet bekend, wat er in het gat zit, hoe het gat er komt. Er is een vreemd licht gezien en een vreemd geluid gehoord, mitsgaders een vreemd gat gevonden, waarvan men in Wormer op Oudejaarsavond wellicht zegt: „Ja, ja, het is me het gaatje wel. . . .”

In verband met een nijpend plaatsgebrek in dit decembernummer kan onder meer het tweede deel van de beschouwingen over genealogie, geschreven door de overste jhr. W. A. Gevers Deynoot pas in het januarinummer worden gepubliceerd.

RIJKSPOLITIEKALENDER 1960

Het verschijnen van de Rijkspolitiekalender voor dit jaar in min of meer nieuwe gedaante heeft er ongetwijfeld toe bijgedragen, dat nu met grote belangstelling wordt uitgezien naar de kalender voor 1960, waaraan druk wordt gewerkt. De Commissie, die zich met de samenstelling heeft belast heeft niet slechts een kleine prijsverhoging aangekondigd, maar heeft bovendien in een circulaire de belofte gedaan dat ook aan deze tiende Rijkspolitiekalender extra zorg zal worden besteed. Inmiddels vernamen wij, dat ook in deze uitgave weer enkele vierkleurendrukplaten zullen worden opgenomen, die met de andere foto's weer een doorsnee zullen geven van het werk van de Rijkspolitie. De kosten bedragen thans f 1,50 en hoewel eigenlijk de termijn al is verstreken, blijft het nog mogelijk deze kalender te bestellen bij de Territoriale Inspectie te 's-Hertogenbosch, Postbus 260. Wie echter zeker wil zijn in het bezit te komen van dit stukje wandversiering voor een heel jaar, haaste zich!

AAN ONZE NIEUWE ABONNEES!

- ★ De voorraad van de no's 1, 2 en 3 van het Korpsblad is thans geheel
- ★ uitgeput. Nieuwe abonnementen worden in verband hiermede ge-
- ★ noteerd met ingang van dit decembernummer.

KOOPT NU

uw Fototoestel - Filmcamera - Projector - Ver-
grotingsapparaat - Electronenflitser - Bandrecorder

met credit service

Betaling in 6 en 12 maandelijke
termijnen zonder bijkomende kosten

1 jaar schriftelijke garantie

Schouten Kraak
Heerenveen

Dracht 49-51
*

- * GEEN RENTE !
- * GEEN INFORMATIES !
- * ALLE BETALINGEN
RECHTSTREEKS AAN ONS !

2 JAAR GARANTIE !

Alle gewenste inlichtingen vrijblijvend !

Importrice :

Hart Nibbrig & Greeve n.v.
DEN HAAG

CARROSSERIEFABRIEK N.V. BERWI
WINSCHOTEN

Industrieweg 16 - Telefoon 0 5970-3206

Het inrichten en afwerken van de
T.P.W. wagens vindt plaats in

N.V. BERWI

Regelmatige leverancier aan
POLITIE - P.T.T. - BRANDWEER

Arrestanten - ambulance wagens
Caravanbouw (tevens verhuur)
Verbouwing van bestaande wagens

BOSCH

Reeds meer dan 50 jaar de bougie
voor iedere motor !

BOSCH - bougies stammen uit de
oudste bougiefabriek ter wereld

een „felle”
vonk

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland:

N.V. Willem van Rijn

Haarlemmerweg 475 - Amsterdam-W
Telefoon 0 20-185222 (10 lijnen) - Telex 12282

Personalia

In dienst getreden

Ressort 's-Gravenhage

D. Leeftang, Dirksland, benoemd tot wachtmeester, 1-11-'59.

Ressort 's-Hertogenbosch

G. W. M. Claassen, 's-Hertogenbosch (St. District), benoemd tot typiste A.

Bevorderingen

Ressort Amsterdam

tot Adjutant:

W. C. J. Brouwer, Wijk bij Duurstede, 1-10-'59.

tot Opperwachtmeester:

J. de Jong, Bovenkarspel, 1-11-'59.

Ressort 's-Gravenhage

tot Adjutant:

P. C. Groeneweg, Boskoop, 1-10-'59.

tot Opperwachtmeester:

G. J. M. Ultee, Sluis, 1-10-'59.

J. Bil, Woubrugge, 1-11-'59.

Ressort 's-Hertogenbosch

tot Adjutant:

F. C. Visser, Zundert, 1-11-'59.

tot Opperwachtmeester:

N. B. Veger, Bergen (L.), 23-9-'59.

J. M. J. Geeratz, St. Michielsgestel, 1-11-'59.

tot Wachtmeester 1e kl.:

C. L. Kattenvilder, Boxtel, 1-11-'59.

Ressort Arnhem

tot Opperwachtmeester:

J. Kraak, Balkbrug, 1-9-'59.

P. de Jong, Berkum, 1-11-'59.

K. Post, Laren, 1-11-'59.

Ressort Groningen

tot Opperwachtmeester:

H. G. Straver, Oosterhesselen, 22-9-'59.

T. Bulthuis, Gasselternijveen, 1-10-'59.

D. Kemper, Oostermeer, 1-11-'59.

Dienst Luchtvaart

tot Opperwachtmeester:

A. J. van der Spek, Amsterdam (Schiphof), 1-9-'59.

Aanwijzing voor functie

Ressort Amsterdam

tot Groepscommandant:

P. Tolman, Owmr., Montfoort, 1-11-'59.

M. C. de Jong, Owmr., Edam, 1-11-'59.

Ressort 's-Hertogenbosch

tot Districtsadjutant:

J. J. Lavrijsen, Adj., Breda, 1-11-'59.

tot Groepscommandant:

J. den Bakker, Owmr., Fijnaart, 1-11-'59.

Ressort Arnhem

tot Districtsadjutant:

J. Mouthaan, Adj., Nijmegen, 1-11-'59.

tot Groepscommandant:

H. Tigelaar, Adj., Delden, 1-11-'59.

Ressort Groningen

tot Groepscommandant:

M. P. v.d. Dam, Owmr., Exloo, 1-11-'59.

Verplaatsingen

Ressort Amsterdam

J. Verhagen, Owmr., van Utrecht

(P.V.D.) naar 's-Gravenhage (Staf

A.I.), 26-10-'59; G. Bokma, Wmr. 1e kl.,

van Breukelen naar Utrecht (parket-

groep), 15-10-'59; J. H. Beijer, Wmr. 1e

kl., van IJpendam naar Weesper-

karspel, 1-11-'59; W. Verheul, Wmr. 1e

kl., van Castricum naar De Bilt, 1-11-

'59; G. J. Honschoten, Wmr. 1e kl., van

Andijk naar Castricum, 1-11-'59.

Ressort 's-Gravenhage

J. C. Geuze, Wmr. 1e kl., van Stave-

nisse naar Markelo (ress. Ah.), 1-10-

'59; J. de Hoog, Wmr. 1e kl., van Ouder-

kerk a/d IJssel naar Berkel en

Rodenrijs, 1-10-'59; J. F. Waterschoot,

Wmr. 1e kl., van Kloosterzande naar

Philippine, 16-9-'59; A. Walhout, Wmr.

1e kl., van St. Philipsland naar Yerse-

ke, 1-10-'59; Th. J. Opdam, Owmr.,

van Rijndijk naar Berkel en Roden-

rijs, 16-10-'59; J. C. Duran, Wmr. 1e

kl., van Berkel en Rodenrijs naar Ba-

Ambtsjubilea

Owmr. J. W. Steen
te Westbroek
ressort Amsterdam
25 jaar op 10-10-1959

Owmr. J. ten Brink
te Weesp
ressort Amsterdam
25 jaar op 15-10-1959

Owmr. W. C. Zwaan
te Puttershoek
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 1-11-1959

Adj. J. J. v.d. Zande
te Utrecht
ressort Amsterdam
40 jaar op 23-10-1959

Adj. H. G. Hendrikse
te Lisse
ress. 's-Gravenhage
25 jaar op 15-10-1959

rendrecht, 1-10-'59; J. de Bakker, Owmr., van Reeuwijk naar Fijnaart (ress. Ht.), 1-11-'59; A. Schaap, Wmr. 1e kl., van Bergambacht naar Voorschoten, 16-10-'59; H. Weststrate, Wmr. 1e kl., van Nieuwerkerk a/d IJssel naar Rijndijk, 17-10-'59; M. Venne, Owmr., van Stompwijk naar Wateringen, 15-10-'59.

Ressort Arnhem

H. Slagter, Wmr. 1e kl., van Dedemsvaart naar Den Hulst, 5-10-'59; J. v. d. Zalm, Wmr., van Deil naar Haaften, 6-10-'59; T. Drenth, Wmr. 1e kl., van Ermelo naar Nijkerkerveen, 13-10-'59; A. Huisman, Wmr. 1e kl., van Ommen naar Zalk, 14-10-'59; G. van Arragon, Wmr., van Gendingen naar Eibergen, 15-10-'59; H. Mulder, Wmr., van Dedemsvaart naar Urk, 15-10-'59; J. N. A. Gerard, Owmr., van Borne naar Ootmarsum, 14-10-'59; G. Draaijer, Wmr. 1e kl., van 't Harde naar Ermelo, 15-10-'59; M. P. Blinde, Wmr. 1e kl., van Oldebroek naar 't Harde, 16-10-'59; L. H. de Roos, Wmr. 1e kl., van Est en Opijnen naar Deil, 19-10-'59; A. Hartgers, Wmr. 1e kl., van Zalk naar Ommen, 21-10-'59; C. Klases, Wmr. 1e kl., van Lichtmis naar Dedemsvaart, 22-10-'59; C. Th. ter Hoeve, Wmr., van Borne naar Rijssen, 26-10-'59; H. Tigelaar, Adj., van Vollenhove naar Delden, 1-11-'59; A. B. Schoemaker, Owmr., van Borne naar Almelo (parket), 1-11-'59; J. Mouthaan, Adj., van Andelst naar Nijmegen, 1-11-'59; Th. J. Burgers, Wmr., van Groesbeek naar Berg en Dal, 22-10-'59.

Ressort 's-Hertogenbosch

J. v. Oosterbosch, Opwvr., van Spaubeek naar Schaesberg, 5-10-'59; J. Wijnen, Wmr. 1e kl., van Wijnandsrade naar Spaubeek, 6-10-'59; W. K. Bergman, Wmr. 1e kl., van Vaals naar Wijnandsrade, 12-10-'59; G. Th. Vranken, Wmr. 1e kl., van St. Odiliënberg naar Venraai, 12-10-'59; H. J. L. v. d. Hoogen, Wmr., van Schaesberg naar Gennep, 15-10-'59; G. P. Proost, Wmr. 1e kl., van Loon op Zand naar Riel, 27-10-'59; R. Hiddings, Wmr., van Kaatsheuvel naar Loon op Zand, 30-10-'59; J. J. Lavrijsen, Adj., van Dongen naar Breda, 1-11-'59; M. J. J. M. den Boer, Wmr., van Mierlo-Hout naar Deurne, 1-11-'59; L. C. Bink, Wmr. 1e kl., van Waalre naar Bakel, 2-11-'59.

Ressort 's-Gravenhage

P. A. Kestens, Wmr. 1e kl., van Heerenveen (Verkeer) naar Leeuwarden (Parket), 12-10-'59; G. Hensens, Wmr. 1e kl., van Winschoten (Verkeer) naar Almelo (Verkeer) (ress. Arnhem), 15-10-'59; J. Metselaar, Wmr. 1e kl., van Ide naar Groningen (Parket), 19-10-'59; P. Tolman, Owmr., van Sexbierum naar Montfoort (ress. A'dam), 1-11-'59; K. Sweers, Wmr. 1e kl., van Nieuwoord naar Valthe, 2-11-'59.

Ressort Groningen

N. v. d. Zijde, Wmr., van Gr. Amsterdam III naar Gr. Amsterdam I, 4-10-'59; G. J. v. Dijk, Wmr. 1e kl., van Gr. Amsterdam I naar Gr. Amsterdam III, 4-10-'59; M. J. Kortsmid, Wmr. 1e kl., van Maasbracht naar Drimmelen, 1-11-'59; P. Kalkman, Wmr. 1e kl., van Drimmelen naar Maasbracht, 1-11-'59.

De dienst verlaten

Ressort Amsterdam
Per 31-10-'59: J. A. Scheers, Adj., Edam; G. Scheper, Adj., Amsterdam. Per 1-11-'59: J. Jonkhed, Wmr. 1e kl., Alkmaar; J. Raatjes, Wmr., Enkhuizen.

Ressort 's-Gravenhage

Per 31-10-'59: J. Munter, Owmr., St. Laurens; R. Harms, Owmr., 's-Gravenhage; P. G. Hoorn, Owmr., 's-Gravenhage, 1-11-'59.

Ressort 's-Hertogenbosch

P. H. J. Kleijn, Wmr. 1e kl., Gennep, 15-10-'59.

Ressort Arnhem

Per 31-10-'59: J. van Zanten, Adj., Delden; N. B. Gevers, Owmr., Almelo; H. Heymink, Wmr. 1e kl., Druten.

Ressort Groningen

Per 31-10-'59: J. Manuël, Adj., Exloo; K. van Asselt, Owmr., Kollumerzwaag.

Per 1-11-'59: K. H. Iliohan, Wmr., Finsterwolde; I. v. Nieuwenhoven, Wmr. 1e kl., Nijveen; H. Reker, Wmr. 1e kl., Groningen (Verkeer).

Opleidingsschool van het Korps Rijks-

politie te Arnhem

D. Strooberg, Adsp., Arnhem, 24-8-'59;

J. P. Schoof, Adsp., Arnhem, 3-9-'59;

A. A. Hillebrand, Adsp., Arnhem, 3-9-'59;

A. Ciere, Adsp., Arnhem, 1-12-'59.

Overleden personeel

G. J. van Tongeren, Wmr. 1e kl.,

Ommen, 5-11-'59.